

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1940

1000

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ

Δρ. 18205

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1940

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βίος Δημοσθένους.

Ὁ Δημοσθένης, υἱὸς τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Κλεοβούλης, ἐγεννήθη τὸ 383 π.Χ. Οἱ γονεῖς του ἦσαν πλούσιοι· καὶ ὁ μὲν πατὴρ του κατήγετο ἐκ τοῦ ἐν Ἀττικῇ δήμου Παιανίας, κειμένου πρὸς Α τοῦ Ὑμητιοῦ (ὅπου νῦν τὸ χωρίον Διόπεσι), ἡ δὲ μήτηρ του ἔξ ἑλληνικῆς οἰκογενείας διαμενούσης ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερσονήσῳ (νῦν Κριμαία).

Ἐπταετῆς ὁ Δημοσθένης ἔχασε τὸν πατέρα του, ὅστις ἀποθνήσκων ἀφῆκε τρεῖς ἐπιτρόπους τῶν ἀνηλίκων τέκνων, τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς. Ἀλλ' οἱ ἐπίτροποι δὲν ἐφάνησαν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀποθανόντος· διότι τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἀνερχομένην εἰς δέκα πέντε τάλαντα ἐσπατάλησαν σχεδὸν τελείως. Ὡσαύτως οὗτοι καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Δημοσθένους παρημέλησαν· ἀλλ' οὗτος φιλομαθῆς ὢν καὶ ἐπιμελῆς κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἀρίστην μόρφωσιν· ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ρήτορι Ἰσαίῳ καὶ ἐμελέτησε τοὺς λόγους τοῦ Ἰσοκράτους, τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Θουκυδίδου, τὴν ὁποίαν, ὡς λέγεται, ὀκτάκις ἀντέγραψε καὶ μέγα μέρος αὐτῆς ἀπεμνημόνευεν.

Ὅτε ἐνηλικιώθη, κατεδίωξε δικαστικῶς τοὺς ἐπιτρόπους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδασκάλου του Ἰσαίου καὶ κατώρθωσε μικρὸν μόνον μέρος τῆς πατρικῆς περιουσίας ν' ἀναλάβῃ. Διὰ τοῦτο ἀναγκασθεὶς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῆς ἀπολεσθείσης περιουσίας ἐγένετο **λογογράφος**· ὡς τοιοῦτος συνέτασσε λόγους δικανικοὺς χάριν ἄλλων καὶ μεγάλως ἐξετιμᾶτο. Ἀλλὰ τὴν δόξαν του ἀπέκτησεν ἐκ τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ Φιλίππου, τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ὅστις ὁσημέραι ἀξανάμενος διανοεῖτο νὰ κυριαρχήσῃ ὅλης τῆς Ἑλλάδος· τοῦτο βλέπων ὁ Δημοσθένης εἰργά-

ζετο διὰ παντὸς τρόπου ν' ἀνυψώση τὸ φρόνημα τῶν συμπολιτῶν του ὑπενθυμίζων εἰς αὐτοὺς τὰ ἐν Μαραθῶνι, ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς κατορθώματα τῶν προγόνων. Καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀντηγωνίζετο πρὸς τοὺς φιλιππίζοντας ἐν Ἀθήναις ρήτορας, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐφρόντιζε ν' ἀνεύρη συμμάχους τῶν Ἀθηναίων· ὅτε δ' ἀπεστάλη πρεσβευτῆς εἰς Θήβας, κατώρθωσε νὰ συμφιλιώσῃ τὰς ἕως τότε ἐχθρικός πόλεις, Ἀθήνας καὶ Θήβας, καὶ νὰ κάμῃ αὐτὰς συμμάχους· ἀλλ' ἡ συμμαχία αὕτη διελύθη διὰ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ ἡττης (338).

Καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ ἦταν ὁ Δημοσθένης οὔτε ἀπεθαρρύνθη οὔτε ἔπαυσε νὰ μισῇ τοὺς Μακεδόνας· ἐν ἀρχῇ μάλιστα τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (336) ἐπέτυχεν, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἀποστατήσουν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας· ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος ἐπελθὼν κατὰ τῶν Θηβῶν καὶ καταστρέψας αὐτὰς ἐζήτησεν ἔπειτα παρὰ τῶν Ἀθηναίων τὴν παράδοσιν τοῦ Δημοσθένους καὶ ἄλλων τινῶν στρατηγῶν καὶ πολιτικῶν· διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ὅμως τοῦ μακεδονίζοντος ρήτορος Δημάδου ἡ παράδοσις αὕτη ἀπεσοβήθη.

Τὸ 324 νέα περιπέτεια ἀνέμενε τὸν Δημοσθένην· ὁ ταμίης τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Ἄρπαλος μετὰ πολλῶν χρημάτων κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου οἱ Ἀθηναῖοι ἐφυλάκισαν μὲν τὸν Ἄρπαλον, κατέσχον δὲ τὰ χρήματα. Καὶ ὁ μὲν Ἄρπαλος κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ, τὰ δὲ χρήματα ἀριθμηθέντα εὐρέθησαν ὀλιγώτερα τῶν ὅσων ἐκεῖνος εἶχε κομίσει. Ἠγέρθησαν τότε ὑπόνοιαι, ὅτι τὸ ἔλλειπον ποσὸν κατηναλώθη πρὸς δωροδοκίαν τῶν ρητόρων. Κατηγορήθη δὲ ὁ Δημοσθένης ὡς λαβῶν εἴκοσι πέντε τάλαντα καὶ κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον πεντήκοντα τάλαντων· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔφυγεν εἰς Αἴγιναν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Τροίζην. Καὶ ἔγραφε μὲν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων δικαιολογούμενος καὶ παρακαλῶν ν' ἀνακληθῆ, ἀλλ' αἱ παρακλήσεις αὐταὶ εἰς μάτην ἀπέβαινον· καὶ μόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου (323), ὅτε αἱ Ἀθῆναι, τὸ Ἄργος καὶ ἡ Κόρινθος ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Μακεδόνων, ἀνεκλήθη ὑπὸ τοῦ δήμου πανηγυρικῶς.

Μετὰ τὴν ἀνάκλησίν του ὁ Δημοσθένης ἐξηκολούθει τὸν κατὰ τῶν Μακεδόνων ἀγῶνα· ἀλλ' ὅτε τὸ 322 αἱ Ἀθῆναι ἐκυριεύθησαν καὶ φρουρὰ μακεδονικὴ ἐγκαθιδρύθη ἐν αὐταῖς, κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας Ἀντιπάτρου καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν ἐν Καλαυ-

ρία (νῦν Πόρω) ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐκεῖ, ἵνα μὴ πέση ζῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν σταλέντων πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ, ἀπέθανε πῶν δηλητήριον (κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 322).

Οἱ κάτοικοι τῆς Καλαυρίας ἤγειραν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος μνήμα τοῦ ρήτορος καὶ ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἐξηκολούθουν νὰ τιμοῦν τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἄλλὰ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ρήτορος καὶ εἰς τὴν βάσιν ἐπέγραψαν τὸ πολυθρόλυτον ἐπίγραμμα :

*Ἐἴπεο ἴσῃν δῶμῃν γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν ἄρης Μακεδῶν.*

2. Λόγοι Δημοσθένους.

Ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Δημοσθένους διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν 61 λόγοι· ἐκ τούτων οἱ μὲν 15 εἶναι *συμβουλευτικοὶ* ἢ *δημηγορίαί*, οἱ δὲ λοιποὶ *δικανικοί*. Ἐκ τῶν συμβουλευτικῶν, δηλ. τῶν λόγων τῶν ἀπαγγελθέντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, σπουδαιότατοι εἶναι οἱ τέσσαρες *Φιλιππικοί* καὶ οἱ τρεῖς *Ὀλυνθιακοί*· τῶν δὲ δικανικῶν ἔχομεν δύο εἶδη: 1) λόγους δικανικοὺς *δημοσίους*, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν δημοσίαις δίκαις, ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότατος εἶναι ὁ *περὶ τοῦ στεφάνου*, καὶ 2) λόγους δικανικοὺς *ιδιωτικούς*, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν ἰδιωτικαῖς δίκαις.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α

Εἰσαγωγή : Ἡ Ὀλυνθος ἦτο μία ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων πόλεων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκεῖτο ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ ἐπὶ τῆς ΒΔ πλευρᾶς τοῦ Τορωναίου κόλπου.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Φιλίππου καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ὀλύνθιοι συνέπραττον μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Φίλιππος εἰς ἀντάλλαγμα παρεχώρησεν εἰς αὐτοὺς δύο πόλεις, τὴν Ποτεΐδαιαν καὶ τὸν Ἀνθεμοῦντα. Οἱ Ὀλύνθιοι βλέποντες τὰς τοιαύτας πρὸς αὐτοὺς διαθέσεις τοῦ Φιλίππου ἐθεώρουν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ἐπίστευον, ὅτι ὁ Φίλιππος θὰ ἄφηγε τὴν Ὀλυνθον μετὰ τῶν συμμαχικῶν τῆς πόλεων νὰ ὑφίσταται ὡς ἀνεξάρτητος πολιτεία παρὰ τὰ σύνορα τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου.

Ἄλλ' ὅτε ὁ Φίλιππος ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Θράκην, ὅτε καθυπέταξε τὴν Θεσσαλίαν, κατέβαλε τοὺς Φωκεῖς καὶ κατέστησε φανερόν, ὅτι οὔτε φίλον οὔτε σύμμαχον σέβεται, τότε οἱ Ὀλύνθιοι ἀντελήφθησαν τὸν ἐπικρεμάμενον καὶ κατὰ τῶν ἰδίων κίνδυνον. Ἐκρίναν λοιπὸν καλὸν νὰ στείλουν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ εἰρηνεύσουν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους (τὸ 352).

Τὸ διάβημα τοῦτο τῶν Ὀλυνθίων ὁ Φίλιππος ἐθεώρησε μὲν ὡς ἐχθρικόν, ἀλλὰ δὲν ἐπεχείρησε κατ' αὐτῶν πόλεμον ἀμέσως· ἠρκέσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἰσβάλῃ (τὸ 351) εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τοὺς Ὀλυνθίους ἀπειλητικῶς τὰς στρατιωτικὰς του δυνάμεις. Τὸ 349 ὁμως λαβὼν ὡς πρόφασιν τὴν ἄρρησιν τῶν Ὀλυνθίων ν' ἀποδώσουν τὸν καταφυγόντα εἰς τὴν πόλιν των ἀδελφόν του Ἀρριδαῖον κηρύττει ὀριστικῶς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ὀλυνθίων. Οἱ Ὀλύνθιοι τότε ἀποστέλλουν εἰς Ἀθήνας πρέσβεις ζητοῦντες συμμαχίαν καὶ ταχεῖαν βοήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν Ὀλυνθίων πρέσβειων συνέρχονται εἰς ἐκκλησίαν· κατὰ ταύτην λαβόντες τὸν λόγον πολλοὶ ῥήτορες ἐξέφρασαν ἐνδοιασμούς διὰ τὴν ἀποστολὴν βοηθείας εἰς Ὀλυνθον· τελευταῖον ἀναβαίνει εἰς τὸ βῆμα ὁ Δημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Ἀ' Ὀλυνθιακὸν — κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349 —, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑποδεικνύει εἰς τοὺς Ἀθηναίους, τί ὀφείλουν οὗτοι νὰ πράξουν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει.

- 1 Ἄντι πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι* νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν* τῇ πόλει περὶ* ὧν νυνὶ* σκοπεῖτε*. Ὅτε* τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβουλεύειν· οὐ γὰρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος* ἦκει* τις, τοῦτ' ἄν ἀκούσαντες λάβοιτε*, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμ' ἐνόις ἄν ἐπελθεῖν* εἰπεῖν, ὥστ' ἐξ
- 2 ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἴρεσιν* γενέσθαι. Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρὸς*, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνον* οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις, ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον* ἐστίν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε· ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὄντινά μοι δοκοῦμεν* ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά.

Ἔστι δὲ τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα*, ψηφίσασθαι μὲν ἤδη* τὴν βοήθειαν καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην*, ὅπως ἐνθένδε βοηθήσητε καὶ μὴ πάθητε ταῦτόν* ὅπερ καὶ πρότερον, πρεσβεῖαν δὲ

3 πέμπειν, ἣτις ταῦτ' ἐρεῖ καὶ παρέσται* τοῖς πράγμασιν· ὡς* ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος*, μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς* ἄνθρωπος* πράγμασι χρῆσθαι*, τὰ* μὲν εἰκων, ἡνίκ' ἄν τύχη, τὰ δ' ἀπειλῶν (ἄξιόπιστος δ' ἄν εἰκότως φαίνοιτο), τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων* καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν, τρέψηται* καὶ παρασπάσθηται τι τῶν ὅλων πραγμάτων.

* = παραπομπὴ εἰς τὸ Λεξιλόγιον

Οὐ* μὴν ἀλλ' ἐπεικῶς*, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ' ὃ δυσμα- 4
 χώτατόν* ἐστὶ τῶν Φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν· τὸ
 γὰρ εἶναι πάντων ἐκείνον ἐν' ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν* καὶ ἀπορ-
 ρήτων*, καὶ ἅμα στρατηγὸν καὶ δεσπότην* καὶ ταμίαν, καὶ παν-
 ταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι, πρὸς* μὲν τὰ τοῦ πολέ-
 μου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι πολλῇ προσέχει*, πρὸς δὲ
 τὰς καταλλαγάς*, ἃς ἂν ἐκεῖνος ποιήσαιτ' ἄσμενος πρὸς Ὀλυν-
 θίους, ἐναντίως ἔχει*. Δῆλον γάρ ἐστι τοῖς Ὀλυνθίοις, ὅτι νῦν 5
 οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστά-
 σεως* καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος, καὶ ἴσασιν, ἅ τ' Ἀμφιπο-
 λιτῶν ἐποίησε* τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν καὶ Πυδναίων
 τοὺς ὑποδεξαμένους· καὶ ὄλως* ἄπιστον, οἴμαι, ταῖς πολιτεῖαις*
 ἢ τυραννίς, ἄλλως* τε κἂν ὄμορον χώραν ἔχωσι.

Ταῦτ' οὖν ἐγνωκότας* ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τᾶλλ', 6
 ἃ προσήκει, πάντ' ἐνθυμουμένους*, φημί δεῖν ἐθέλησαι καὶ παρο-
 ξυνθῆναι* καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν*, εἴπερ* ποτέ, καὶ νῦν, χρή-
 ματ' εἰσφέροντας προθύμως καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας* καὶ μηδὲν ἐλ-
 λείποντας*. Οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις* ἔθ' ὑμῖν τοῦ μὴ τὰ
 δέοντα ποιεῖν ἐθέλειν ὑπολείπεται. Νυνὶ γάρ, ὃ πάντες ἐθρύλουν* 7
 τέως*, Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι* δεῖν Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόμα-
 τον*, καὶ ταῦθ'* ὡς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμφέροι*. Εἰ μὲν γὰρ ὑφ'
 ὑμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο* τὸν πόλεμον, σαφεροὶ* σύμμαχοι
 καὶ μέχρι τοῦ ταῦτ' ἂν ἐγνωκότες* ἦσαν ἴσως· ἐπειδὴ δ' ἐκ* τῶν
 πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων* μισοῦσι, βεβαίαν* εἰκὸς τὴν ἔχθραν
 αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν φοβοῦνται καὶ πεπόνθασιν ἔχειν.

Οὐ δεῖ δὴ τοιοῦτον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραπεπτωκότα* 8
 καιρὸν ἀφεῖναι, οὐδὲ παθεῖν ταῦτόν, ὅπερ ἤδη πολλάκις πρότερον
 πεπόνθατε. Εἰ γάρ, ὅθ' ἤκομεν* Εὐδοεῦσι βεβοηθηκότες καὶ πα-
 ρῆσαν* Ἀμφιπολιτῶν Ἰέραξ* καὶ Στρατοκλῆς ἐπὶ τοῦτὶ τὸ βῆμα,
 κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν καὶ παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν

παρειχόμεθ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἤνπερ ὑπὲρ τῆς
 Εὐβοέων σωτηρίας, εἵχετ' ἂν Ἀμφίπολιον τότε καὶ πάντων τῶν
 9 μετὰ ταῦτ' ἂν ἦτ' ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων*. Καὶ πάλιν, ἠνίκα
 Πύδνα, Ποτειδαία, Μεθώνη, Παγασαί, τάλλα, ἵνα μὴ καθ'* ἕκαστα
 λέγων διατρέβω*, πολιορκούμεν' ἀπηγγέλλετο, εἰ τότε τούτων
 ἐνὶ τῷ πρώτῳ προθύμως καὶ ὡς προσήκειν ἐβοηθήσαμεν αὐτοί,
 βράνοι* καὶ πολὺ ταπεινότερῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ.
 Νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν αἰεὶ προϊέμενοι*, τὰ δὲ μέλλοντ' αὐτόματ'
 οἰόμενοι σχήσειν* καλῶς, ἠδὲξήσαμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φί-
 λιππον ἡμεῖς καὶ κατεστήσαμεν τηλικούτον*, ἡλίκος* οὐδεὶς
 πω* βασιλεὺς γέγονε Μακεδονίας. Νυνὶ δὴ καιρὸς ἔκει* τις, οὗ-
 τος ὁ τῶν Ὀλυνθίων, αὐτόματος τῇ πόλει, ὃς οὐδενός ἐστιν ἐλάτ-
 των τῶν προτέρων ἐκείνων.

10 Καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιος λογι-
 στήσ* τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπερηγμένων* καταστάς, καίπερ
 οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ πολλῶν, ὅμως μεγάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χά-
 ριν, εἰκότως· τὸ μὲν γὰρ πόλλ' ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον
 τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θεῖη* δικαίως, τὸ δὲ μήτε πάλαι
 πεπονθέναι πεφηνέναι* τέ τιν' ἡμῖν συμμαχίαν τούτων ἀντίρρο-
 πον*, ἂν βουλώμεθα χρῆσθαι*, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐερ-
 11 γέτημ' ἂν ἔγωγε θεῖην*. Ἄλλ', οἶμαι, παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ
 περὶ* τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως· ἂν μὲν γάρ, ὅσ' ἂν τις λάβῃ,
 καὶ σώσῃ*, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἂν δ' ἀναλώσας
 λάθῃ*, συνανήλωσε* καὶ τὸ μεμνήσθαι τὴν χάριν. Καὶ περὶ* τῶν
 πραγμάτων οὕτως· οἱ μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς οὐδ', εἰ
 συνέβῃ τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστόν, μνημονεύουσι*· πρὸς* γὰρ τὸ
 τελευταῖον ἐκβάν ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται.

Διὸ καὶ* σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 φροντίσαι*, ἵνα ταῦθ' ἐπανορθωσάμενοι* τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμέ-
 12 νοις ἀδοξίαν* ἀποτριφώμεθα*. Εἰ δὲ προησόμεθ'*·, ὧ ἄνδρες Ἀθη-

ναῖοι, καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους, εἴτ' Ὀλυμπον ἐκεῖνος καταστρέφεται*, φρασάτω τις ἐμοί, τί τὸ κωλύον ἐστ' αὐτὸν ἔσται βαδίζειν, ὅποι βούλεται.

* Ἄρα λογίζεται τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ* τὸν τρόπον, δι'* ὃν μέγας γέγονεν ἀσθενῆς ὢν τὸ κατ' ἀρχὰς Φίλιππος; Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν* Ποτειδαιαν, Μεθώνην αὔθις*, εἶτα Θετταλίας ἐπέβη*. μετὰ ταῦτα Φεράς, Παγασάς, Μαγνησίαν, πάνθ', ὃν ἐβούλετ' εὐ- 13
 τρεπίσας* τρόπον, ὧχετ' εἰς Θράκην· εἴτ' ἐκεῖ τοὺς μὲν ἑκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας* τῶν βασιλέων ἡσθένησε· πάλιν ραΐσας* οὐκ ἐπὶ τὸ βραθυμεῖν ἀπέκλινεν*, ἀλλ' εὐθὺς Ὀλυμπίοις ἐπεχείρησεν*. Τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἀρύββαν* καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας.

«Τί οὖν», ἂν τις εἴποι, «ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν;» Ἵνα γινῶ- 14
 τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθησθ' ἀμφοτέρω, καὶ τὸ προῖεσθαι* καθ' ἕκαστον αἰεὶ τι τῶν πραγμάτων ὡς* ἀλυσιτελέες*, καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην*, ἣ χρηταί* καὶ συζῆ Φίλιππος, ὑφ'* ἧς οὐκ ἔστιν*, ὅπως ἀγαπήσας* τοῖς πεπραγμένοις ἡσυχίαν σχήσει. Εἰ δ' ὁ μὲν, ὡς αἰεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκῶς* ἔσται, ἡμεῖς δ', ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον* ἐρρωμένως* τῶν πραγμάτων*, σκοπεῖσθ'* εἰς τί ποτ'* ἐλπίς ταῦτα τελευτήσαι*. Πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης* ἐστὶν ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ 15
 τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρ' ἤξοντ', ἂν ἀμελήσωμεν; Ἄλλὰ μὴν, εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ οἱ θανατιζόμενοι ῥαδίως* ἐπὶ μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὐπορήσαντες* χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων* ἀπέστησαν*, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρραθυμηκότες*, καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες πολλὰ καὶ χαλεπὰ* ὦν οὐκ ἠβουλόμεθ' ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

- 16 Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν* ἴσως φῆσαι τις ἂν βράδιον καὶ παντὸς εἶναι*, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὅτι δεῖ πράττειν, ἀποφαίνεσθαι*, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. Ἐγὼ δ' οὐκ ἄγνοῶ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', ὅτι πολλάκις ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε*, ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην* ἐκβῆ* οὐ μὴν οἶμαι δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ'*, ὑποστείλασθαι* περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἤγγουμαι.
- 17 Φημί δὴ διχῆ* βοηθητέον* εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σφῆζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις· εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγορήσετε, ὀκνῶ*, μὴ μάταιος ἦμῖν ἡ στρατεία γένηται. Εἴτε* γάρ, ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων, ὑπομείνας τοῦτ' Ὀλυνθον παραστήσεται*, βράδιως ἐπὶ τὴν οἰκειάν ἐλθὼν ἀμυνεῖται· εἴτε, βοηθησάντων* μόνον ὑμῶν εἰς Ὀλυνθον, ἀκινδύνως ὄρων ἔχοντα τὰ οἴκοι* προσκαθεδεῖται* καὶ προσεδρεύσει* τοῖς πράγμασι, περιέσται* τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. Δεῖ δὴ πολλὴν καὶ διχῆ* τὴν βοήθειαν εἶναι.
- 19 Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γινώσκω*· περὶ* δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρήμαθ' ὑμῖν, ἔστιν, ὅσ' οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, στρατιωτικά*· ταῦτα δ' ὑμεῖς οὕτως, ὡς βούλεσθε, λαμβάνετε*. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ* πόρου, εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ, μᾶλλον* δ' ἅπαντος ἐνδεῖ* τοῦ πόρου. «Τί οὖν;» ἂν τις εἴποι «σὺ γράφεις* ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά;» Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Ἐγὼ μὲν γὰρ ἤγγουμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι* καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά καὶ μίαν σύνταξιν* εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων* λαμβάνειν εἰς* τὰς ἐορτάς. Ἔστι δὴ λοιπόν*, οἶμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέη, πολλά, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. Δεῖ

δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι* γενέσθαι τῶν δεόντων. Λέγουσι* δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, ὧν ἔλεσθ', ὅστις ὑμῖν συμφέρειν δοκεῖ· καὶ ἕως ἔστι καιρὸς, ἀντιλάβεσθε* τῶν πραγμάτων.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι, τὰ πράγματ' ἐν ᾧ 21
καθέστηκε* νυνὶ τὰ Φιλίππου. Οὐτε γάρ, ὡς δοκεῖ καὶ φήσεται
τις ἂν μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, εὐτρεπῶς οὐδ' ὡς ἂν κάλλιστ' αὐτῷ
τὰ παρόντ' ἔχει*, οὐτ' ἂν ἐξήνεγκε* τὸν πόλεμόν ποτε τοῦτον
ἐκεῖνος, εἰ πολεμεῖν* ᾗθήθη δεήσειν αὐτόν, ἀλλ' ὡς* ἐπιὼν
ἅπαντα τότε ἤλπιζε τὰ πράγματ' ἀναιρήσεσθαι*, κἄτα διέψευ-
σται. Τοῦτο δὴ πρῶτον αὐτόν ταράττει παρὰ γνώμην* γεγονὸς
καὶ πολλήν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει, εἶτα τὰ τῶν Θετταλῶν*.
Ταῦτα γὰρ ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀν- 22
θρώποις, κομιδῆ* δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν τοῦτῳ. Καὶ γὰρ
Παγασὰς ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν ἐψηφισμένοι καὶ Μαγνησίαν κεκω-
λύκασι τειχίζειν. Ἦκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας*
καὶ τὰς ἀγοράς* ἔτι δώσοιεν αὐτῷ καρποῦσθαι· τὰ γὰρ κοινὰ*
τῶν Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, οὐ Φίλιππον λαμβάνειν.
Εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθῆσεται τῶν χρημάτων, εἰς στενὸν κομιδῆ
τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται*.

Ἄλλὰ* μὴν τὸν γε Παίονα* καὶ τὸν Ἰλλυριὸν* καὶ ἀπλῶς* 23
τούτους ἅπαντας ἠγεῖσθαι χρὴ αὐτονόμους ἡδιον* ἂν καὶ ἐλευθέ-
ρους ἢ δούλους εἶναι· καὶ γὰρ ἀήθεις* τοῦ κατακοῦειν* τινὸς
εἰσι, καὶ ἄνθρωπος ὑβριστής*, ὡς φασιν. Καὶ μὰ Δι' οὐδὲν ἄπι-
στον* ἴσως· τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κα-
κῶς φρονεῖν* τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται, διόπερ* πολλὰκις δοκεῖ τὸ
φυλάξαι τὰγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι.

Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἀκαιρίαν* τὴν 24
ἐκεῖνου καιρὸν* ὑμέτερον νομίσαντας ἐτοίμως* συνάρασθαι* τὰ
πράγματα, καὶ πρεσβευομένους* ἐφ' ᾧ δεῖ καὶ στρατευομένους

αὐτοὺς καὶ παροξύνοντας τοὺς ἄλλους ἅπαντας, λογιζομένους*, εἰ Φίλιππος λάθοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς* ἂν αὐτὸν οἴεσθ' ἐτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν; Εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ* μῆδ', ἃ πάθοιτ' ἂν, εἰ δύναιτ' ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολμήσετε;

25 Ἔτι* τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μῆδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν αἴρεσίς* ἐστὶν ὑμῖν, πότερ' ὑμᾶς ἐκεῖ χρῆ πολεμεῖν ἢ παρ' ὑμῖν ἐκεῖνον. Ἐὰν μὲν γὰρ ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυθίων*, ὑμεῖς ἐκεῖ πολεμήσετε καὶ τὴν ἐκείνου κακῶς ποιήσετε, τὴν ὑπάρχουσαν* καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι· ἂν

26 δ' ἐκεῖνα Φίλιππος λάβῃ, τίς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίξειν; Θηβαῖοι; Μὴ λίαν πικρὸν* εἰπεῖν ἤ, καὶ συνεισβαλοῦσιν ἐτοίμως. Ἄλλὰ Φωκεῖς; Οἱ τὴν οἰκείαν οὐχ οἴοι* τ' ὄντες φυλάττειν, ἐὰν μὴ βοηθήσῃτ' ὑμεῖς. Ἦ ἄλλος τις; «Ἄλλ', ὦ τᾶν*, οὐχὶ βουλήσεται». Τῶν ἀτοπωτάτων μὲντ' ἂν εἴη, εἰ, ἃ νῦν ἄνοιαν ὀφλισκάνων* ὅμως ἐκλαλεῖ*, ταῦτα δυνηθεῖς μὴ πράξει.

27 Ἄλλὰ μὴν ἡλικία* γ' ἐστὶ τὰ διάφορα ἐνθάδ' ἢ ἢ κεί πολεμεῖν, οὐδὲ λόγου προσδεῖν* ἡγοῦμαι. Εἰ γὰρ ὑμᾶς δεήσειεν αὐτοὺς τριάκονθ' ἡμέρας μόνας ἔξω γενέσθαι* καὶ ὅσ' ἀνάγκη στρατοπέδῳ χρωμένους* τῶν ἐκ* τῆς χώρας λαμβάνειν, μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω*, πλείον' ἂν οἶμαι ζημιωθῆναι τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν ἢ ὅσ' εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ* τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. Εἰ δὲ δὴ πόλεμός τις ἦξει, πόσα χρῆ νομίσαι ζημιώσεσθαι; Καὶ πρόσσεθ' ἢ ὕβρις* καὶ ἔθ' ἢ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ*, οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν.

28 Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ συνιδόντας* ἅπαντας βοηθεῖν καὶ ἀπωθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον, τοὺς μὲν εὐπόρους, ἔν' ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὧν καλῶς* ποιοῦντες ἔχουσι, μίκρ' ἀναλίσκοντες τὰ λοιπὰ καρπῶνται ἀδεῶς, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ*, ἵνα τὴν τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰ-

κείας ἀκεραίου* γένονται, τοὺς δὲ λέγοντας*, ἔν' αἱ τῶν πεπο-
λιτευμένων* αὐτοῖς εὐθυναί* βράδαι γένονται, ὡς*, ὅποι' ἄττ' ἂν
ὑμᾶς περιστῆ* τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν πεπραγμέ-
νων αὐτοῖς ἔσεσθε. Χρηστὰ δ' εἶη παντὸς εἵνεκα*.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β

Εἰσαγωγή: Ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ Α' Ὀλυνθιακῷ ὑπέδειξεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσουν δραστηρίως, νὰ παρασκευασθοῦν δὲ δύο στρατοὶ πολιτῶν Ἀθηναίων—καὶ ὄχι μισθοφόρων—, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἰς νὰ υπερασπίσῃ τὴν ἀπειλουμένην Ὀλυνθον, ὁ δὲ ἄλλος νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἀλλ' ὁ Δημοσθένης δὲν εἰσηκούσθη· οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν εἰς τοὺς Ὀλυνθίους στρατιωτικὴν βοήθειαν ἀποτελουμένην μόνον ἐκ δισχιλίων μισθοφόρων καὶ τριᾶκοντα τριήρων ὑπὸ τὴν ἄρχηγίαν τοῦ Χάρητος. Ἡ βοήθεια αὕτη οὐδὲν κατώρθωσεν ὁ Χάρης, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ μισθοδοτῇ τὸν στρατόν, δὲν ἐπολέμει πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀλλ' ἐλήστευεν ἐμπορικὰ πλοῖα. Διὰ τοῦτο οἱ Ὀλύνθιοι στέλλουν νέαν πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας ζητοῦντες νέαν βοήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον μὲν συνείδησιν τοῦ κρισίμου τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ἐδίσταζον νὰ βοηθήσουν τοὺς Ὀλυνθίους φοβούμενοι τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Φιλίππου. Διὰ τοῦτο ὁ Δημοσθένης ἀναλαμβάνει ἐκ δευτέρου νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' Ὀλυνθιακὸν — μετὰ παρέλευσιν ἐλαχίστου χρόνου ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ πρώτου, ἦτοι κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349— ἐν αὐτῷ προσπαθεῖ ὁ ῥήτωρ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ὑποδεικνύει εἰς αὐτούς, τί ὀφείλουν νὰ πράξουν.

1 Ἐπὶ* πολλῶν μὲν ἂν τις ἴδῃν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὖνοϊαν φανεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐχ ἤκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι· τὸ γὰρ τοὺς πολεμῆ-

σοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι* καὶ χώραν ὄμορον καὶ δύναν
 τινά* κεκτημένους καί, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὴν ὑπὲρ* τοῦ πο-
 λέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκεῖνον διαλλα-
 γὰς* πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἶτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομίζειν
 ἀνάστασιν*, δαιμονία* τινὲ καὶ θεία παντάπασιν ἔοικεν εὐεργε-
 σία. Δεῖ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν* αὐτοῦς, 2
 ὅπως* μὴ χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοῦς εἶναι δόξομεν τῶν ὑπαρχόν-
 των, ὡς ἔστι* τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον* δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μό-
 νον πόλεων καὶ τόπων*, ὧν ἡμῶν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προίε-
 μένους*, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμ-
 μάχων καὶ καιρῶν*.

Τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξιέ- 3
 ναι* καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς
 οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἠγοῦμαι. Διὰ τί; Ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ', ὅσ' ἂν
 εἴποι τις ὑπὲρ* τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν* φιλοτιμίαν*, ἡμῶν δ'
 οὐχὶ καλῶς πεπραχθαι. Ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείον' ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσοῦτ' θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζε-
 ται. ὑμεῖς δ' ὅσῳ χεῖρον ἢ προσήκε κέχρησθε* τοῖς πράγμασι,
 τοσοῦτ' πλείον' αἰσχύνῃ ὠφλήκατε*. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. 4
 Καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο*,
 ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον, οὐχὶ παρ'* αὐτοῦ. Ὡν
 οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις* χάριν,
 ὑμῶν δὲ δίκην* προσήκει λαβεῖν, οὐχὶ νῦν ὀρθῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέ-
 γειν· ἀ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἐνι* καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι
 πάντας ὑμᾶς καὶ μεγάλα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου φαί-
 νοιτ' ἂν ὀνειδῆ* βουλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν*, ταῦτ' εἰπεῖν πει-
 ρασομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἀπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ τὰ πεπρα- 5
 γμένα δεικνύναι λαιδορίαν* εἶναι τις ἂν φήσειε κενὴν δικαίως· τὸ
 δὲ πάνθ', ὅσα πώποτ'* ἔπραξε, διεξιόντ'* ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγ-

χειν καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δυοῖν ἔνεχ' ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρήσθαι, τοῦ τ' ἐκείνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον* φαίνεσθαι καὶ τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους* ὡς ἄμαχόν* τινα τὸν Φίλιππον ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν*, οἷς πρότερον παρακρούμενος* μέγας ἠϋξήθη*, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤκει* τὴν τελευτὴν τὰ πράγματ' αὐτῶν.

6 Ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν ἡγοῦμην καὶ αὐτὸς φοβερόν τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστόν, εἰ τὰ δίκαια πράττονθ' ἐώρων ἠϋξημένον· νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὐρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν* τὸ κατ' ἀρχάς, ὅτ' Ὀλυνθίους ἀπήλαυρόν* τινες ἐνθένδε βουλομένους ὑμῖν διαλεχθῆναι, τῶ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον* ἐκεῖνο κατασκευάσαι*, τούτῳ προσαγαγόμενον*, τὴν δ' Ὀλυνθίων φίλιαν μετὰ ταῦτα τῶ Ποτειδαίαν οὖσαν ὑμετέραν ἐξελεῖν* καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδοῦναι δ' ἐκείνοις, Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῶ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωικικόν* πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. Ὅλως* δ' οὐδεὶς ἔστιν, ὄντιν' οὐ πεφενάκιεν* ἐκεῖνος τῶν αὐτῶν χρησαμένων*· τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν* ἀεὶ τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων* οὕτως ἠϋξήθη.

8 Ὡσπερ οὖν διὰ τούτων ἤρθη* μέγας, ἡνίχ'* ἕκαστοι συμφέρον αὐτὸν ἑαυτοῖς φροντό τι πράξειν, οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι* πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' εἶνεχ' ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξελέγηλεγκται. Καιροῦ μὲν δῆ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο πάρεσι* Φιλίππῳ τὰ πράγματα· ἢ* παρελθόν* τις ἐμοί, μᾶλλον* δ' ὑμῖν δεῖξάτω, ἢ ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτ'* ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ* πιστεύσουσιν, ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύθεροι γένοιεντ' ἄσμενοι.

9 Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγεῖται, οἶεται

δὲ βία καθέξειν* αὐτὸν τὰ πράγματα τῇ τὰ χωρία* καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι*, οὐκ ὀρθῶς οἶεται. Ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή* καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν* καὶ φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ μένειν ἐθέλουσιν ἄνθρωποι· ὅταν δ' ἐκ* πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ὡσπερ οὗτος ἰσχύσῃ, ἢ πρώτη πρόφασις* καὶ μικρὸν πταῖσθ' ἀπαντ' ἀνεχαίτισε* καὶ διέλυσεν. Οὐ γὰρ ἔστιν*, οὐκ 10 ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν* κτήσασθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτ' εἰς μὲν ἄπαξ* καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει*, καὶ σφόδρα γ' ἤνθησεν* ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῇ χρόνῳ δὲ φωρᾶται* καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ*. Ὅσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότάτ' εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς* καὶ τὰς ὑποθέσεις* ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. Τοῦτο δ' οὐκ ἔνι* νῦν ἐν τοῖς πεπραγμένοις Φιλίππῳ.

Φημὶ δὴ δεῖν ὑμᾶς τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, καὶ ὅπως 11 τις λέγει* κάλλιστα καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει μοι πρὸς δὲ Θετταλοὺς πρεσβείαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει* ταῦτα, τοὺς δὲ παροξυνεῖ· καὶ γὰρ νῦν εἰσιν ἐψηφισμένοι Παγασᾶς ἀπαιτεῖν καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι*. Σκοπεῖσθε* μέντοι τοῦτο, 12 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν μόνον οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ἐξεληλυθότων* ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὄντων* ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, ὡς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπῆ* τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν*, μάλιστα δ' ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· ὅσῳ γὰρ ἐτοιμότητ' αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ. Πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν* καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν 13 μεταβολήν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐτοίμως*, εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει* τὸν νοῦν. Κἂν ταῦτ' ἐθελήσῃθ' ὡς προσήκει καὶ* δὴ περαίνειν*, οὐ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμ-

μαχικά* ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας* ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντ' ἐξελεγ-
χθήσεται.

- 14 Ὅλωσ* μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἐν μὲν προσθήκῃ* μερίς* ἐστὶ τις οὐ μικρά, οἷον* ὑπῆρξέ ποθ' ὑμῖν ἐπὶ* Τιμοθέου* πρὸς* Ὀλυνθίους· πάλιν* αὖ πρὸς* Ποτεΐδαιαν Ὀλυνθίοις ἐφάνη τι* τοῦτο συναμφοότερον*. νυνὶ Θετταλοῖς στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις* ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν* ἐβοήθησεν· καὶ ὅποι τις ἄν, οἶμαι, προσθῆ κὰν* μικρὰν δύναμιν, πάντ'* ὠφελεῖ· αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενῆς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ με-
15 στή. Καὶ γὰρ οὗτος ἅπασι τούτοις, οἷς ἄν τις μέγαν αὐτὸν ἠγγήσαιτο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις, ἔτ' ἐπισφαλεστέραν* ἢ ὑπῆρχε φύσει κατεσκευάκεν* αὐτῷ.

Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς Φιλίππον τε χαίρειν* καὶ τοὺς ἀρχομένους*, ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐξήλωκε* καὶ προήρηται* πρᾶττων καὶ κινδυνεύων, ἂν συμβῆ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦθ', ἃ μηδεὶς πώποτ' ἄλλος Μακεδόνων βασιλεύς, δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἠρημέ-
16 νος*. τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας* τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι*, κοπτόμενοι* δ' αἰεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν*, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις* οὔτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις* ἐώμενοι διατρίβειν*, οὔθ' ὅσ' ἂν ποιήσωσιν* οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι* κεκλειμέ-
νων τῶν ἐμπορίων* τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.

- 17 Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτ'* οὐ χαλεπῶς· οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι* καὶ πεζέταιροι* δόξαν* μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκριμένοι* τὰ τοῦ πολέμου, ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων* τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴου* ψεύδε-
18 σθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίους. Εἰ μὲν γὰρ τις ἀνήρ ἐστὶν ἐν αὐ-

τοῖς οἷος* ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ* πάντα ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάνθ' αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα (πρὸς γὰρ αὐ* τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἀνυπέβλητον εἶναι)· εἰ δέ τις σῶφρων ἢ δίκαιος ἄλλως*, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν* τοῦ βίου καὶ μέθην καὶ κορδακισμοὺς* οὐ δυνάμενος φέρειν, παρεῶσθαι* καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρος* τὸν τοιοῦτον.

Λοιποὺς δὲ περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, οἷους* μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι* τοιαῦτα, οἷ' ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. Δῆλον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ· καὶ γὰρ οὓς ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον ὡς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν* ἀσελγεστέρους* ὄντας, Καλλίαν ἐκεῖνον τὸν δημόσιον* καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, μίμους* γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχυρῶν ἄσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας* ποιῶσιν* ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι*, τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει.

Καίτοι ταῦτα, καὶ εἰ μικρά τις ἡγεῖται, μεγάλ', ὧ ἄνδρες 20 Ἀθηναῖοι, δείγματα τῆς ἐκεῖνου γνώμης* καὶ κακοδαιμονίας* ἐστὶ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Ἄλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ* τούτοις τὸ κατορθοῦν*· αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναί* συγκρῦψαι τὰ τοιαῦτ' ὀνειδῆ*. εἰ δέ τι πταίσει*, τότε ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτ' ἐξετασθήσεται*. Δοκεῖ δ' ἔμοιγ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείξειν* οὐκ εἰς μακρὰν*, ἂν οἷ τε θεοὶ θέλωσι καὶ ὑμεῖς βούλησθε. Ὡστερ γὰρ 21 ἐν τοῖς σώμασιν, τέως* μὲν ἂν ἐρρωμένος* ἦ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται, ἐπὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῆ, πάντα κινεῖται*, κὰν* ῥήγμα* κὰν στρέμμα* κὰν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν* ἦ, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἕξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν, ἐπειδὰν δ' ὄμορος πόλεμος συμπλακῆ*, πάντ' ἐποίησεν ἐκδηλα.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυχοῦνθ' 22 ὄρων ταύτῃ* φοβερὸν προσπολεμῆσαι* νομίζει, σῶφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῶ χρεῖται· μεγάλη γὰρ ῥοπή*, μᾶλλον* δὲ τὸ ὄλον

- ἡ τύχη παρὰ* πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐ μὴν ἄλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἴρεσίν* μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἐλοίμην*, ἐθελόντων, ἃ προσήκει, ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρόν*, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς* εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὄρω ὑμῖν ἐνούσας ἢ
- 23 κείνῃ. Ἄλλ', οἶμαι, καθήμεθ' οὐδὲν ποιῶντες· οὐκ ἔνι* δ' αὐτὸν ἀργοῦντ'* οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή* τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς καὶ παρῶν ἐφ' ἅπασιν καὶ μήτε καιρὸν μήθ' ὥραν* παραλείπων ἡμῶν μελλόντων καὶ φηφιζομένων καὶ πυνθανομένων περιγίγνεται*. Οὐδὲ θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ· τούναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστόν, εἰ μηδὲν ποιῶντες ἡμεῖς ὧν τοῖς πολεμοῦσι προσήκει τοῦ πάντα ποιῶντος περιῆμεν*.
- 24 Ἄλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε*, καὶ πόλλ' ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι* πολλάκις ὑμῖν ἐξόν*, οὐκ ἠθελήσατε, ἀλλ' ἴν' οἱ ἄλλοι τύχῃσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀνηλίσκειτ' εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε* στρατευόμενοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτ' ἐξιέναι καὶ μέλλετ' εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ'* ἐν' αὐτῶν ἐν μέρει*, τὰ δ' ὑμέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες κἀθησθε*.
- 25 Ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, εἰ μηδεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον πολεμεῖτε χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τί ποιούντων ὑμῶν ὁ χρόνος διελήλυθεν οὗτος. Ἴστε γὰρ δῆπου τοῦθ', ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἑτέρους τινὰς ἐλπίζόντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων*, πάλιν ἐλπίζόντων, σχεδὸν ταῦθ' ἄπερ νυνὶ ποιούντων, ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν.
- 26 Εἴθ' οὕτως ἀγνωμόνως* ἔχετε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε, δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονεν, διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φαύλων αὐτὰ χρηστὰ γε-

νήσεσθαι; Ἄλλ' οὐτ' εὐλογον οὐτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν* τοῦτό γε πολὺ γὰρ βῆρον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκεν*. Νῦν δ' ὁ τι μὲν φυλάξομεν, οὐδέν ἐσθ' ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπὸν* τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ. Αὐτῶν οὖν ἡμῶν ἔργον τοῦτ' ἤδη.

Φημί δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἐξιέναι προθύμως, 27
μηδέν' αἰτιᾶσθαι, πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσητε*, τηνικαῦτα* δ' ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας τοὺς μὲν ἀξιόους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δ' ἀδικοῦντας κολάζειν, τὰς προφάσεις* δ' ἀφελεῖν καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα*. οὐ γὰρ ἔστι πικρῶς* ἐξετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα.

Τίνος γὰρ εἶνεκ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τοῦτον μὲν 28
φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας, ὅσους ἂν ἐκπέμψητε στρατηγούς, ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους, εἰ δεῖ τι τῶν ὄντων* καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν; Ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἐστὶ τᾶθλ', ὑπὲρ ὧν ἐστὶν ὁ πόλεμος, ὑμέτερα. Ἀμφίπολις κἂν ληφθῆ, παραχρῆμ' ὑμεῖς κομμιεῖσθε*. οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεστηκότων* ἴδιοι, μισθὸς δ' οὐκ ἔστιν. ἐκεῖ δὲ κίνδυνοι μὲν ἐλάττους, τὰ δὲ λήμματα* τῶν ἐφεστηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, Λάμψακος*, Σίγειον*, τὰ πλοῖ', ἃ συλῶσιν. Ἐπ' οὖν τὸ λυσιτελοῦν* αὐτοῖς ἕκαστοι χωροῦσιν. Ὑμεῖς δ', ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγματ' ἀποβλέψῃτε φαύλως ἔχοντα, 29
τοὺς ἐφεστηκότας κρίνετε, ὅταν δὲ δόντες λόγον* τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε ταύτας, ἀφίετε*. Περίεστι* τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν καὶ διεστάναι*, τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις*, τοῖς δὲ ταῦτα, τὰ κοινὰ* δ' ἔχειν φαύλως.

Πρότερον μὲν γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ συμμορίας* εἰσφέρετε, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε* κατὰ συμμορίας. Ῥήτωρ* ἡγεμῶν ἑκατέρων καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ καὶ οἱ βοησόμενοι* τριακόσιοι. οἱ δ' ἄλλοι προσενέμησθε, οἱ μὲν ὡς* τοῦτους, οἱ δ' ὡς ἐκεῖ-

- 30 νους. Δεῖ δὴ ταῦτ' ἐπανέντας* καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενο-
 μένους* κοινὸν καὶ τὸ βουλευέσθαι καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ πράττειν
 ποιῆσαι. Εἰ δὲ τοῖς μὲν, ὥσπερ ἐκ τυραννίδος* ὑμῶν, ἐπιτάττειν
 ἀποδώσετε*, τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν*, εἰσφέρειν, στρα-
 τεύεσθαι, τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι κατὰ τούτων μόνον, ἄλλο δὲ μὴδ'
 ὀτιοῦν συμπονεῖν*, οὐχὶ γενήσεται τῶν δεόντων ὑμῖν οὐδὲν ἐν
 καιρῷ· τὸ γὰρ ἡδίκημένον αἰεὶ μέρος* ἐλλείψει*, εἴθ' ὑμῖν τού-
 τος κολάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν ἐξέσται*.
- 31 Λέγω* δὴ κεφάλαιον*, πάντας εἰσφέρειν ἀφ' ὧν ἕκαστος
 ἔχει τὸ ἴσον*· πάντας ἐξιέναι κατὰ μέρος*, ἕως ἂν ἅπαντες στρα-
 τεύσησθε*· πᾶσι τοῖς παριοῦσι* λόγον* διδόναι καὶ τὰ βέλτισθ'
 ὧν ἂν ἀκούσηθ' αἰρεῖσθαι, μὴ ἂν* ὁ δεῖν' ἢ ὁ δεῖν' εἴπη. Κἂν
 ταῦτα ποιῆτε, οὐ τὸν εἰπόντα μόνον παραχρῆμ' ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ
 καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον, βέλτιον τῶν ὄλων πραγμάτων ὑμῖν
 ἐχόντων*.

III.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α

Εισαγωγή : Ὁ Φίλιππος ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας (τὸ 359) καὶ καθυποτάξας τοὺς πλησιοχώρους ἐχθροὺς τοῦ κράτους του, τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας, ἐστράφη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κατακτητικῶν του σχεδίων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν προσέβαλε τὴν Ἀμφίπολιν (357), ἔπειτα δ' ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου κήσεων τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Πύδναν (357), τὴν Ποτεΐδειαν (356) καὶ τὴν Μεθώνην (353). Ἀκολούθως κατεπολέμησε τοὺς τυράννους τῆς Θεσσαλίας καὶ μετὰ τοῦτο ἐπεχείρησε νὰ γίνῃ κύριος τῶν Θερμοπυλῶν (352), ἵνα οὕτω δυνηθῇ εὐκολώτερον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἄλλ' οἱ Ἀθηναῖοι φθάσαντες ἐγκαίρως μετὰ στρατοῦ ἀπέκρουσαν τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν τοῦ Φιλίππου, ὅστις ὑποχωρήσας ἄπρακτος ἐξεστράτευσεν κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 352 εἰς τὴν Θοράκην πρὸς ἐπέκτασιν τῆς κυριαρχίας του. Οἱ μικροὶ ἐκεῖ ἡγεμόνες ἤριζον πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις Πέριινθον καὶ Βυζάντιον. Ἐκ τῶν διχονοιῶν τούτων ὠφελοῦμενος ὁ Φίλιππος ἐγένετο κύριός ἀπόλυτος τῶν χωρῶν καὶ προχωρήσας πέραν τοῦ Ἐβρου ἐπολιόρησεν τὸ Ἡραῖον τεῖχος ἐπὶ τῆς Προποντίδος.

Ἡ εἶδησις τῆς πολιουρχίας τοῦ Ἡραίου τείχους, τὸ ὅποιον ἐξησίμωσεν ὡς ἀποθήκη τοῦ εἰς τὴν Ἀττικὴν κομιζομένου σίτου, φθάσασα εἰς Ἀθήνας τὸν Νοέμβριον τοῦ 352 ἀνησύχησε τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐθεωρήθη τοσοῦτον ἐπικίνδυνον, ὥστε ἀπεφασίσθη νὰ παρασκευασθῇ στόλος ἐκ 40 τριήρων, νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ μετάσχουν τῆς ἐκστρατείας πάντες οἱ ἄνδρες μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 45 ἐτῶν καὶ νὰ εἰσπραχθῇ φόρος 60 ταλάντων. Ἀλλὰ ὀλίγον μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καταφθάνουν εἰς Ἀθήνας νεώτεροι εἰδήσεις πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ

Φίλιππος ἀσθενεῖ, ἔπειτα δὲ διὰ ἀπέθανεν οἱ Ἀθηναῖοι εὐχαριστή-
θέντες μὲν τὰς διαδόσεις αὐτὰς ἐγκατέλιπον τὴν ἀποφασιοθεΐσαν ἐκστρα-
τείαν καὶ περιέπεσον εἰς ἀδράνειαν.

Ὀλίγον ὕστερον μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα, τὸ 351, τὸ ζήτημα τοῦ
πολέμου κατὰ τοῦ Φιλίππου ἤρχισε ν' ἀπασχολῆ ἐκ νέου τοὺς Ἀθη-
ναίους. Πολλὰ συνεδρία ἐκκλησίας τοῦ δήμου κατηναλώθησαν
εἰς σχετικὰς συζητήσεις. Εἰς μίαν τῶν συνελεύσεων τούτων ὁ Δημο-
σθένης — νέος ἀκόμη ἄγων ἡλικίαν 32 ἐτῶν — ἐζήτησε τὸν λόγον πρὸ
τῶν ἄλλων ρητόρων καὶ ἀπήγγειλε τὸν Ἀ' Φιλιππικόν. Ἐν τούτῳ
προσπαθεῖ ὁ ρήτωρ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῆς ἀδρανείας καὶ
ὑποδεικνύει τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὅποιον δύνανται οὗτοι νὰ διεξαγά-
γουν ἐπιτυχῶς τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον.

- 1 Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος* προυτίθετ'*, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχῶν* ἄν, ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων*
γνώμην ἀπεφῆναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥη-
θέντων, ἡσυχίαν ἂν ἤγον, εἰ δὲ μή, τότε ἂν καὶ τὸς ἐπειρώμην,
ἂ γιγνώσκω*, λέγειν· ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ* ὧν πολλάκις εἰρήκασιν
οὔτοι πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι καὶ* πρῶτος
ἀναστάς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν. Εἰ γὰρ ἐκ* τοῦ παρε-
ληλυθότος χρόνου τὰ δέονθ' οὔτοι συνεβούλευσαν, οὐδὲν ἂν ὑμᾶς
νῦν ἔδει βουλευέσθαι.
- 2 Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς
παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν* δοκεῖ. Ὁ γὰρ
ἔστι χερίστον ἐκ* τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ
μέλλοντα βέλτιστον* ὑπάρχει. Τί οὖν ἔστι τοῦτο; Ὅτι οὐδέν, ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πρά-
γματ' ἔχει, ἐπεὶ τοι*, εἰ πάνθ', ἂ προσῆκε, πραττόντων οὕτως
εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι.
- 3 Ἐπειτ' ἐνθυμητέον* καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ τοῖς εἰδόσιν
αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις, ἡλικίην ποτ' ἐχόντων δύναμιν Λακε-

δαιμονίων — ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς — ὡς* καλῶς καὶ προσηκόντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπεμείναθ' ὑπὲρ τῶν δικαίων τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν εἵνεκα ταῦτα λέγω; Ἴν' εἰδῆτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεάσησθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστι φοβερὸν οὐτ', ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε, παραδειγμασι χρώμενοι τῇ τότε βῶμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτ' ἐκ* τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι* τὸν νοῦν, καὶ τῇ νῦν ὕβρει* τούτου, δι' ἣν ταρραττόμεθ' ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν ὧν ἐχρήν.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσπολέμητον οἶεται τὸν 4 Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν* τό τε πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία* πάντ' ἀπολωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἶεται, λογισάσθω μέντοι τοῦθ', ὅτι εἵχομέν ποθ' ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτειδαίαν καὶ Μεθώνην καὶ πάντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκείον* κύκλω, καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἐθνῶν αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθερ' ὑπῆρχε καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἐβούλετ' ἔχειν οἰκείως ἢ κείνῳ. Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε 5 ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην, ὡς χαλεπὸν πολεμεῖν ἐστὶν Ἀθηναίοις ἔχουσι τοσαῦτ' ἐπιτειχίσματα* τῆς αὐτοῦ χώρας ἔρημον ὄντα συμμάχων, οὐδὲν ἂν ὧν νυνὶ πεποιήκειν ἔπραξεν, οὐδὲ τοσαύτην ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν. Ἀλλ' εἶδεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκεῖνος, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα τὰ χωρὶ' ἄθλα τοῦ πολέμου κείμεν' ἐν μέσῳ, φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. Καὶ* γὰρ τοι ταύτη χρησάμενος τῇ γνώμῃ πάντα κατέστραπται 6 καὶ ἔχει, τὰ μὲν ὡς* ἂν ἐλών τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμενος· καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν* τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, οὓς ἂν ὀρῶσι παρσκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας, ἢ χρῆ.

Ἄν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης 7

ἐθελήσητε γενέσθαι* γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, καὶ ἕκαστος ὑμῶν, οὗ δεῖ καὶ δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει, πᾶσαν ἀφείς τὴν εἰρωνείαν* ἔτοιμος πράττειν* ὑπάρξει, ὁ μὲν χρήματ' ἔχων εἰσφέρειν, ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ* στρατεύεσθαι, — συνελόντι* δ' ἀπλῶς, ἂν ὑμῶν αὐτῶν ἐθελήσητε γενέσθαι* καὶ παύσησθ' αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομειῖσθε*, ἂν θεὸς θέλῃ, καὶ τὰ κατερραθυμημένα* πάλιν ἀναλήψεσθε, ἀκείνον τιμωρήσεσθε.

- 8 Μὴ γὰρ ὡς θεῶ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέσθαι* πράγματ' ἀθάνατα, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκείνον καὶ δέδιεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ, καὶ τῶν πάνυ νῦν δοκούντων οἰκείως* ἔχειν καὶ ἄπανθ', ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἔνι*, ταῦτα ἀν* τοῖς μετ' ἐκείνου χρή νομίζειν ἐνεῖναι. Κατέπτηχε* μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν* διὰ τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν, ἣν ἀποθέσθαι φημι δεῖν ἤδη.
- 9 Ὅρατε γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ* προελήλυθεν ἀσελγείας ἀνθρώπος*, ὃς οὐδ' αἴρεσιν* ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν* ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὧς φασί, λέγει, καὶ οὐχ οἶός* ἐστὶν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν* ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται* καὶ κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους* περιστοιχίζεται*.
- 10 Πότ' οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πόθ', ἃ χρῆ, πράξετε; ἐπειδὴν τί γένηται; Ἐπειδὴν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ἦ. Νῦν δὲ τί χρῆ τὰ γιγνόμεν' ἡγεῖσθαι; Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ* τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. Ἡ βούλεσθ', εἰπέ μοι, περιμόντες αὐτῶν* πυνθάνεσθαι «λέγεται τι καινόν;» Γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίου κατα-
- 11 πολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν*; «Τέθνηκε Φίλιπ-

πος;» «Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ». Τί δ' ὑμῖν διαφέρει*; Καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἄνπερ οὕτω προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ* τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. Καίτοι καὶ τοῦτο· εἴ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς 12 τύχης* ἡμῖν, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο*, ἴσθ', ὅτι πλησίον μὲν ὄντες, ἅπανσιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες*, ὅπως βούλεσθε, διοικήσαισθε*, ὡς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν* Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρητημένοι* καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν* 13 ἅπαντας ἐτοιμῶς*, ὡς* ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων· τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, ἣν ἀπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων ἡμᾶς οἶομαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὐστυνας χρημάτων, καὶ τᾶλλ' ὡς ἂν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ* δὴ πειράσομαι λέγειν, δεηθεῖς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον. Ἐπειδὴν ἅπαντ' ἀκού- 14 σητε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνετε*· μηδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τινη καινὴν παρασκευὴν λέγειν*, ἀναβάλλειν με τὰ πράγμαθ' ἠγείσθω. Οὐ γὰρ οἱ «ταχὺ»* καὶ «τῆμερον» εἰπόντες μάλιστα* εἰς* δέον λέγουσιν (οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα τῆ νυνὶ βοηθείᾳ κωλύσαι δυνηθεῖμεν), ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς πορι- 15 σθεῖσα παρασκευὴ καὶ πόσις καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνησεται, ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες* τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα* τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος ἐπαγγέλλεται τι. Ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμ' ἤδη τὸν ἔλεγχον* δώσει· κριταὶ δ' ὑμεῖς ἔσεσθε.

Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πεντήκοντα 16

- παρασκευάσασθαι* φημι δεῖν, εἴτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν,
 ὡς, ἐάν τι δέη, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβάσιν. Πρὸς δὲ τού-
 τοις τοῖς ἡμίσεσι τῶν ἱππέων ἱππαγωγούς τριήρεις καὶ πλοῖ'
 17 ἱκανὰ εὐτρεπίσαι* κελεύω. Ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ*
 τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας εἰς
 Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ Ὀλυνθον καὶ ὅποι βούλεται· δεῖ γὰρ
 ἐκείνῳ τοῦτ' ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆσαι*, ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας
 ταύτης τῆς ἄγαν, ὥσπερ εἰς Εὐβοίαν* καὶ πρότερόν ποτέ φασιν
 εἰς Ἀλιάρτον* καὶ τὰ τελευταῖα* πρῶην εἰς Πύλας, ἴσως ἂν
 18 ὀρμήσατε*. Οὗτοι⁺ παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν* τοῦτο,
 ὡς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητόν ἐστιν, ἴν' ἢ διὰ τὸν φόβον,
 εἰδῶς εὐτρεπεῖς* ὑμᾶς, (εἴσεται γὰρ ἀκριβῶς· εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ
 πάντ' ἐξαγγέλλοντες* ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν αὐτῶν πλείους τοῦ δέον-
 τος) ἡσυχίαν ἔχῃ, ἢ παριδῶν* ταῦτ' ἀφύλακτος ληφθῆ, μηδενὸς
 ὄντος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν ὑμῖν, ἂν ἐνδῶ* καιρὸν.
- 19 Ταῦτα μὲν ἐστίν, ἃ πᾶσι δεδόχθαι* φημί δεῖν καὶ παρεσκευά-
 σθαι προσήκειν οἴομαι· πρὸ δὲ τούτων δυνάμιν* τιν', ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, φημί προχειρίσασθαι* δεῖν ὑμᾶς, ἢ συνεχῶς πολεμή-
 σει καὶ κακῶς ἐκείνον ποιήσει. Μή* μοι μυρίους μηδὲ διςμυρίους
 ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους* ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἢ τῆς
 πόλεως ἔσται, κἂν* ὑμεῖς ἓνα κἂν πλείους κἂν τὸν δεῖνα κἂν ὄν-
 τινοῦν* χειροτονήσητε στρατηγόν, τούτῳ πείσεται καὶ ἀκολουθή-
 σει. Καὶ τροφήν* ταύτῃ πορίσαι κελεύω.
- 20 Ἔσται δ' αὕτη τίς ἢ δύναμις καὶ πόσις, καὶ πόθεν τὴν τρο-
 φὴν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσει ποιεῖν; Ἐγὼ φράσω, καθ'*
 ἕκαστον τούτων διεξιὼν χωρὶς. Ξένους μὲν λέγω — καὶ ὅπως μὴ
 ποιήσῃθ', ὃ πολλάκις ὑμᾶς ἔβλαψεν· πάντ' ἐλάττω νομίζοντες
 εἶναι τοῦ δέοντος καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι*,
 ἐπὶ* τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰ μικρὰ ποιή-
 σαντες καὶ πορίσαντες, τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω φαίνηται.

Λέγω δὴ τοὺς πάντας* στρατιώτας δισχιλίους, τούτων δ' Ἀθη- 21
ναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας*
καλῶς ἔχειν δοκῆ, χρόνον τακτὸν* στρατευομένους, μὴ μακρὸν
τούτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῆ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς* ἀλλήλοις
τοὺς δ' ἄλλους ξένους εἶναι κελεύω. Καὶ μετὰ τούτων ἱππέας δι-
ακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντ' Ἀθηναίους τοῦλάχιστον, ὥσπερ
τοὺς πεζοὺς, τὸν αὐτὸν τρόπον στρατευομένους· καὶ ἱππαγωγούς
τούτοις. Εἶεν* τί πρὸς τούτοις ἔτι; Ταχείας τριήρεις δέκα· 22
δεῖ γάρ, ἔχοντος ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡμῖν,
ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέη. Πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφή γενή-
σεται; Ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δείξω, ἐπειδάν, διότι τηλικαύ-
την* ἀποχρῆν* οἶμαι τὴν δύναμιν καὶ πολίτας τοὺς συστρατευο-
μένους εἶναι κελεύω, διδάξω.

Τοσαύτην μὲν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἐνι* 23
νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνῃ παραταξομένην*, ἀλλὰ
ληστεύειν* ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν
πρώτην*· οὐ τοίνυν ὑπέρογκον αὐτὴν (οὐ γὰρ ἔστι μισθὸς* οὐδὲ
τροφή), οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι δεῖ. Πολίτας δὲ παρεῖναι 24
καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούω ξε-
νικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὐ Πολύστρατος ἡγεῖτο
καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαθρίας καὶ ἄλλοι τινές, καὶ αὐτοὺς ὑμᾶς
συστρατεύεσθαι· καὶ οἷδ' ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παρατατ-
τόμενοι μεθ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων.
Ἐξ* οὐ δ' αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὑμῖν στρατεύεται, τοὺς φί-
λους νικᾷ* καὶ τοὺς συμμάχους, οἱ δ' ἐχθροὶ μείζους τοῦ δέον-
τος γεγόνασιν. Καὶ παρακύψαντ'* ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον,
πρὸς Ἀρτάβαζον* καὶ πανταχοῦ μᾶλλον οἴχεται πλέοντα, ὁ δὲ
στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, εἰκότως· οὐ γὰρ ἔστιν* ἄρχειν μὴ διδόντα
μισθόν.

Τί οὖν κελεύω; Τὰς προφάσεις* ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ 25

- καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας καὶ στρατιώτας οἰκείους ὡσπερ ἐπόπτας* τῶν στρατηγουμένων* παρακαταστήσαντας*. ἐπεὶ νῦν γε γέλωσ* ἔσθ', ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροισί τις ὑμᾶς, «εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;» «Μὰ Δι' οὐχ ἡμεῖς γε», εἶποιτ' ἄν, «ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν». Οὐκ ἐχειροτονεῖτε δ' ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιάρχους* καὶ στρατηγοὺς* καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους δύο; τί οὖν οὗτοι ποιούσιν; Πλήν ἐνὸς ἀνδρός, ὃν ἂν ἐκπέμφητ' ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς* πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν*. ὡσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους*, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξιάρχους καὶ τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οὐ γὰρ* ἐχρήνη, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους παρ' ὑμῶν, ἱππαρχον παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας οἰκείους εἶναι, ἢ ἤν ὡς* ἀληθῶς τῆς πόλεως ἢ δύνάμις; Ἀλλ' εἰς μὲν Αἴημον* τὸν παρ' ὑμῶν ἱππαρχον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαον* ἱππαρχεῖν; Καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μεμφόμενος ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροτονημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἂν ἦ.
- 28 Ἴσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἠγγείσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖτ' ἀκοῦσαι. Τοῦτο δὴ* καὶ περαίνω*. Χρήματα τοίνυν ἔστι* μὲν ἡ τροφή*, σιτηρέσιον μόνον τῇ δυνάμει ταύτῃ, τάλαντ' ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρόσ*, δέκα μὲν ναυσὶ ταχείαις τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσιν εἰς* τὴν ναῦν μναὶ τοῦ μηνὸς ἐκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίους τοσαῦθ' ἕτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δ' ἱππεῦσι διακοσίους οὔσιν, ἐὰν τριάκοντα
- 29 δραχμὰς ἕκαστος λαμβάνῃ τοῦ μηνός, δώδεκα τάλαντα. Εἰ δέ τις οἴεται μικρὰν ἀφορμὴν* εἶναι, σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν*. ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι, τοῦτ' ἂν γένηται, προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στρατεῦμ' ἀπὸ τοῦ πολέμου, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ'

ἔχειν μισθὸν ἐντελῆ*. Ἐγὼ συμπλέων ἐθελοντῆς πάσχειν ὅτι οὖν ἔτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχη. Πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι, τοῦτ' ἤδη λέξω.

ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ἄ μὲν ἡμεῖς, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθ' εὐρεῖν, ταῦτ' 30 ἔστιν. Ἐπειδὴν δ' ἐπιχειροτονήτε* τὰς γνώμας, ἂν ὑμῖν ἀρέσκη, χειροτονήσετε*, ἵνα μὴ μόνον ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμήτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου καὶ ἔλης 31 τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι, εἰ τὸν τόπον*, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτ', ἐνθυμηθεῖητε, καὶ λογίσαισθ', ὅτι τοῖς πνεύμασι* καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος, καὶ φυλάξας* τοὺς ἐτησίας* ἢ τὸν χειμῶν ἐπιχειρεῖ, ἢνίκ' ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθ' ἐκεῖσ' ἀφικέσθαι. Δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ βοηθείαις* πολεμεῖν 32 (ὕστεριούμεν* γὰρ ἀπάντων), ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ καὶ δυνάμει. Ὑπάρχει* δ' ὑμῖν χειμαδίῳ* μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει Δήμῳ καὶ Θάσῳ καὶ Σκιαθῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις*, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σῖτος καὶ, ἃ χρῆ στρατεύματι, πάνθ' ὑπάρχει· τὴν δ' ὥραν* τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι* βράδιον καὶ τὸ τῶν πνευμάτων* ἀσφαλές, πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων* στόμασι βραδίως ἔσται*.

Ἄ μὲν οὖν χρήσεται* καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ* τὸν και- 33 ρὸν ὁ τούτων κύριος καταστάς* ὑφ' ὑμῶν βουλεύσεται· ἃ δ' ὑπάρξει δεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἔστιν, ἃ ἔγω γέγραφα*. Ἄν ταῦτ', ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσητε, τὰ χρήματα πρῶτον, ἃ λέγω, εἶτα καὶ τἄλλα παρασκευάσαντες, τοὺς στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τοὺς ἵππείας, ἐντελῆ* πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσητ'* ἐπὶ τῷ

πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι* καὶ πορισταὶ* γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον* ζητοῦντες, παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ πλέον*

34 οὐδὲν ποιοῦντες. Καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἐκεῖνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. Ἔστι δ' οὗτος τίς; Ἀπὸ* τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμιεῖ συμμάχων, ἄγων* καὶ φέρων τοὺς πλέοντας τὴν θάλατταν.

Ἐπειτα τί πρὸς τούτῳ; Τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἕξω γένησεσθε*, οὐχ* ὥσπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Δῆμνον καὶ Ἴμβρον ἐμβαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους ᾤχετ' ἔχων, πρὸς τῇ Γεραιστῶ* τὰ πλοῖα συλλαβὼν ἀμύθητα χρήματα* ἐξέλεξεν*, τὰ τελευταῖ' εἰς Μαραθῶν' ἀπέβη καὶ τὴν Ἰεράν* ἀπὸ τῆς χώρας ᾤχετ' ἔχων τριήρη, ὑμεῖς δ' οὔτε ταῦτα δύνασθε κωλύειν οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους, οὓς ἂν προθήσε*, βοηθεῖν.

35 Καίτοι τί* δήποτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων αἰεὶ τοῦ καθήκοντος* χρόνου γίγνεσθαι, ἂν τε δεινοὶ* λάχωσιν* ἂν τ' ἰδιῶται* οἱ τούτων ἑκατέρων ἐπιμελούμενοι, εἰς ἃ τοσαῦτ' ἀναλίσκεται χρήματα, ὅσ' οὐδ' εἰς ἓνα τῶν ἀποστόλων*, καὶ τοσοῦτον ὄχλον* καὶ παρασκευήν, ὅσῃν οὐκ οἶδ' εἴ τι τῶν ἀπάντων ἔχει, τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑπερρίζειν* τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώ-

36 νην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς Ποτειδαίαν; Ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, καὶ πρόοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, τίς χορηγός* ἢ γυμνασίαρχος* τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν, οὐδὲν ἀνεξέταστον* οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται· ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῇ τούτου παρασκευῇ ἄτακτα, ἀδιόρθωτα*, ἀόρισθ' ἅπαντα.

Τοιγαροῦν* ἅμ'* ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρχους* καθίσταμεν καὶ τούτοις ἀντιδόσεις* ποιούμεθα καὶ περὶ χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ

τοὺς χωρὶς* οἰκοῦντας, εἶτ' αὐτοὺς πάλιν, εἶτ' ἀντεμυθιάζειν*, εἶτ' ἐν ὅσῳ ταῦτα μέλλεται, προαπόλωλε* τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέω- 37
 μιν· τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀνα-
 λίσκομεν, οἱ δὲ τῶν πραγμάτων οὐ μένουσι καιροί* τὴν ἡμετέραν
 βραδυτῆτα καὶ εἰρωνειάν*. Ἄς δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον δυνάμεις
 οἰόμεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν*, οὐδὲν οἶαί τ' οὔσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν
 καιρῶν ἐξελέγχονται. Ὁ δ' εἰς τοῦθ' ὕβρεως* ἐλήλυθεν, ὥστ'
 ἐπιστέλλειν Εὐβοεῦσιν ἤδη τοιαύτας ἐπιστολάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ* ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ

Τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων ἀληθῆ μὲν 38
 ἐστὶ τὰ πολλά, ὡς* οὐκ ἔδει, οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως οὐχ ἠδέ' ἀκούειν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν, ὅσ' ἂν τις ὑπερβῆ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ
 τὰ πράγμαθ' ὑπερβήσεται*, δεῖ πρὸς ἠδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ'
 ἡ τῶν λόγων χάρις*, ἂν ἡ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται,
 αἰσχρὸν ἐστὶ φενακίζειν* ἑαυτοῦς, καὶ ἅπαντ' ἀναβαλλομένους,
 ἂν* ἡ δυσχερῆ*, πάντων ὕστερεῖν τῶν ἔργων*, καὶ μὴδὲ τοῦτο 39
 δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους* οὐκ ἀκο-
 λουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πρα-
 γμάτων, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιῶσειέ
 τις ἂν τὸν στρατηγὸν ἠγγεῖσθαι, οὕτω* καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς
 βουλευομένους, ἔν', ἂν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττηται καὶ μὴ τὰ
 συμβάντ' ἀναγκάζωνται διώκειν*.

Ἔμεις δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ἀπάντων 40
 ἔχοντες, τριήρεις, ὀπλίτας, ἵππείας, χρημάτων πρόσοδον, τούτων
 μὲν μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας οὐδενὶ πώποτ' εἰς* δέον τι κέχρη-
 σθε, οὐδὲν δ' ἀπολείπετε*, ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω
 πολεμεῖν Φιλίππῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγῆς ἀεὶ τῆς πληγῆς
 ἔχεται*, κὰν ἐτέρωσε πατάξις, ἐκεῖσ' εἰσὶν αἱ χεῖρες· προβάλλε-

- 41 σθαι* δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον* οὔτ' οἶδεν οὔτ' ἐθέλει. Καὶ ὑμεῖς, ἂν ἐν Χερρονήσῳ πύθησθε Φίλιππον, ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, ἂν ἐν Πύλαις, ἐκεῖσε, ἂν ἄλλοθί που, συμπαραθεῖτ'* ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθ'* ὑπ' ἐκείνου, βεβούλευσθε δ' οὐδὲν αὐτοὶ συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων προορατ' οὐδὲν, πρὶν ἂν ἦ γεγενημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε. Ταῦτα δ' ἴσως πρότερον μὲν ἐνῆν*· νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἤκει τὴν ἀκμήν*, ὥστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ*.
- 42 Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυρόμενος, τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβάλειν Φιλίππῳ. Εἰ γὰρ ἔχων, ἃ κατέστραπται καὶ προεἰληφεν, ἡσυχίαν ἔχειν ἤθελε καὶ μηδὲν ἔπραττεν ἔτι, ἀποχρῆν* ἐνίοις ὑμῶν ἂν μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν αἰσχύνην καὶ ἀνανδρίαν καὶ πάντα τὰ αἰσχιστ' ὠφληκότες* ἂν ἦμεν δημοσίᾳ· νῦν δ' ἐπιχειρῶν ἀεὶ τινα καὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιθ'* ὑμᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἀπεγνώκατε*.
- 43 Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μήτ' ἐνθυμεῖται μήτ' ὀργίζεται, ὄρων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου γεγενημένην περὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι Φίλιππον, τὴν δὲ τελευταίην οὔσαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' οὐ στήσεται*, δῆλον, εἰ μὴ τις κωλύσει. Εἶτα τοῦτ' ἀναμενοῦμεν, καὶ τριήρεις κενὰς καὶ τὰς παρὰ τοῦ δεινός ἐλπίδας ἂν
- 44 ἀποστείλητε, πάντ' ἔχειν οἴεσθε καλῶς; Οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν αὐτοὶ μέρει γέ τινα στρατιωτῶν οἰκείων νῦν, εἰ καὶ μὴ πρότερον; οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσόμεθα; «Ποῖ οὖν προσορμιούμεθα;» ἤρετό* τις. Εὐρήσει τὰ σαθρά*, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν ἂν μέντοι καθώμεθ' οἴκοι, λοιδορουμένων ἀκούοντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων*, οὐδέποτ'* οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων.

“Οποὶ μὲν γὰρ ἄν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλή, 45
 κὰν μὴ πᾶσα, καὶ τὸ τῶν θεῶν* εὐμενὲς καὶ τὸ τῆς τύχης* συν-
 αγωνίζεται. ὅποιοι δ’ ἄν στρατηγὸν καὶ ψήφισμα κενὸν* καὶ τὰς
 ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γί-
 γνεται, ἀλλ’ οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελωσίν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνασι*
 τῷ δέει τοὺς τοιοῦτους ἀποστόλους. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐν’ 46
 ἄνδρα δυναθῆναί ποτε ταῦθ’ ὑμῖν πράξαι πάνθ’, ὅσα βούλεσθε·
 ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι* καὶ τὸν δεῖν’ αἰτιάσασθαι καὶ τὸν
 δεῖν’ ἔστιν, τὰ δὲ πράγματα’ ἐκ* τούτων ἀπόλωλεν. Ὅταν γὰρ
 ἡγήηται μὲν ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων* ξένων, οἱ δ’ ὑπὲρ ὧν
 ἄν ἐκεῖνος πράξῃ πρὸς ὑμᾶς. ψευδόμενοι ῥαδίως ἐνθάδ’ ὤσιν*,
 ὑμεῖς δ’, ἐξ ὧν ἄν ἀκούσηθ’, ὅ τι ἄν τύχητε ψηφίσησθε, τί καὶ*
 χρὴ προσδοκᾶν;

Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; Ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 47
 τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε* στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατη-
 γουμένων* καὶ δικαστὰς οἵκαδ’ ἐλθόντας τῶν εὐθυῶν*, ὥστε μὴ
 ἀκούειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερ’ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὄραν.
 Νῦν δ’ εἰς τοῦθ’ ἤκει τὰ πράγματα’ αἰσχύνης, ὥστε τῶν στρατη-
 γῶν ἕκαστος δις καὶ τρίς κρίνεται* παρ’ ὑμῖν περὶ θανάτου, πρὸς
 δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ’ ἅπαξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι* περὶ θά-
 νατου τολμᾶ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν* καὶ λωποδυτῶν θά-
 νατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκοντος· κακούργου μὲν γὰρ
 ἔστι κριθέντ’ ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις.

Ἡμῶν δ’ οἱ μὲν περιούντες μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιπ- 48
 πον πράττειν* τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ τὰς πολιτείας* δια-
 σπᾶν*, οἱ δ’ ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα*, οἱ δ’ ἐν Ἰλλυ-
 ριοῖς* πόλεις τειχίζειν, οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἕκαστος περιερ-
 χόμεθα. Ἐγὼ δ’ οἶμαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ τοὺς θεοὺς 49
 ἐκεῖνον μεθύειν* τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ τοιαῦτ’
 ὄνειροπολεῖν* ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ’ ἐρημίαν* τῶν κωλυσόντων

ὄρωντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπηρμένον, οὐ μέντοι γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν*, ὥστε τοὺς ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι, τί μέλλει ποιεῖν ἐκεῖνος· ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες*.

50 Ἄλλ' ἂν ἀφέντες ταῦτ' ἐκεῖν' εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἄνθρωπος καὶ τὰ ἡμέτερ' ἡμᾶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον πολὺν ὕβρισε*, καὶ ἄπανθ', ὅσα πώποτ' ἠλπίσαμεν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὐρηγται, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστί*, καὶ μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πολεμεῖν αὐτῷ, ἐνθάδ' ἴσως ἀναγκασθησόμεθα τοῦτο ποιεῖν, ἂν ταῦτ' εἰδῶμεν, καὶ τὰ δέοντ' ἐσόμεθ' ἐγνωκότες* καὶ λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι· οὐ γάρ, ἅττα ποτ' ἔσται, δεῖ σκοπεῖν*, ἀλλ' ὅτι φαῦλα, ἂν μὴ προσέχητε τὸν νοῦν καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλητε, εὖ εἰδέναι.

51 Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν* εἰλόμην λέγειν, ὅ τι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν* πεπεισμένος ὦ, νῦν θ', ἃ γιγνώσκω, πάνθ' ἀπλῶς*, οὐδὲν ὑποστειλάμενος*, πεπαρρησιάσμαι*. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὡσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὰ βέλτιστ' ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναι συνοῖσον* καὶ τῷ τὰ βέλτιστ' εἰπόντι· πολλῶ γὰρ ἂν ἥδιον* εἶχον. Νῦν δ' ἐπ'* ἀδήλοισι οὔσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπὶ* τῷ συνοίσειν ὑμῖν, ἂν πράξητε, ταῦτα πεπεισθαι λέγειν αἰροῦμαι. Νικίῃ δ', ὅ τι πᾶσιν μέλλει συνοίσειν.

IV.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β

Εἰσαγωγή: Ἡ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τὸ 348 ἄλωσις τῆς Ὀλύμπου καὶ τῶν Χαλκιδικῶν πόλεων ἐπροκάλεσε τοσαύτην ἀγανάκτησιν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἀθήνας, ὥστε ἤρχισαν νὰ καταβάλλωνται προσπάθειαι ἐξ Ἀθηναίων, ὅπως αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις συνασπισθοῦν πρὸς κοινὴν καταπολέμησιν τοῦ Φιλίππου. Ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὗται ἀπέβησαν μάταιαι· οἱ εἰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀποσταλέντες πρέσβεις, ὅπως παρακινήσουν αὐτὰς εἰς κοινὴν μετὰ τῶν Ἀθηναίων σύμπραξιν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας ἄπρακτοι. Τότε μετεβλήθησαν καὶ αἱ διαθέσεις τῶν Ἀθηναίων· οὔτοι, ἐπειδὴ ἔβλεπον τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, ἦσαν δὲ τελείως ἐξητλημένοι ἐκ τοῦ πολέμου πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν εἰρήνην μετ' αὐτοῦ. Ἡ εἰρήνη αὕτη, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ Φιλοκράτους ἐκλήθη Φιλοκράτειος, ἐγένετο τὸ 346.

Ὁ Φίλιππος καὶ μετὰ τὴν Φιλοκράτειον εἰρήνην οὐδόπως ἠσύχασεν, ἀλλ' ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κατακτητικῶν του σχεδίων. Οὕτω τὸ 344 π.Χ., ἀφοῦ ἐξεστράτευσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ κατέβαλεν ἐν αὐτῇ πᾶσαν ἀντίδρασιν, ἐζήτησε νὰ ἐπέμβῃ ἐν Πελοποννήσῳ λαβῶν ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ ἐξῆς γεγονός: οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Φωκικοῦ πολέμου ἐπεδίωξαν καὶ πάλιν νὰ γίνων κύριοι τῆς Πελοποννήσου, οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ πιεζόμενοι ὑπὸ τούτων ἐστράφησαν πρὸς τὸν Φίλιππον ζητοῦντες τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. Ὁ Φίλιππος θεωρήσας κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν προθύμως ἐδέχθη νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἀργεῖους καὶ Μεσσηνίους· ὅθεν διατάσσει τοὺς Λακεδαιμονίους ν' ἀφήσουν τὴν Μεσσηνίαν αὐτόνομον, ἀποστέλλει χρήματα καὶ μισθοφόρους εἰς τοὺς Ἀρ-

γείους καὶ Μεσσηνίους καὶ ὑπόσχεται, ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ στρατοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι μαθόντες τὰς τοιαύτας ἐνεργείας τοῦ Φιλίππου ἐν Πελοποννήσῳ καὶ θέλοντες νὰ μатаιώσουν αὐτὰς ἀποστέλλουν κατὰ πρότασιν τοῦ Δημοσθένους πρέσβεις εἰς τὰς πελοποννησιακὰς πόλεις· ἀρχηγὸς δὲ τῆς πρεσβείας ἦτο αὐτὸς ὁ Δημοσθένης. Οὗτος ἠγωνίσθη νὰ παραστήσῃ εἰς τοὺς Ἀργείους καὶ Μεσσηνίους τὴν δολίαν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου καὶ προσεπάθησε ν' ἀποτρέψῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς μετ' αὐτοῦ συμμαχίας. Οἱ λόγοι τοῦ ρητόρου ἐνεποίησαν ἀρίστην αἴσθησιν, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ. Οἱ Μεσσήνιοι καὶ οἱ Ἀργεῖοι φροντίζοντες διὰ τὰ ἰδικὰ των μόνον συμφέροντα καὶ ὄχι διὰ τὰ κοινὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔπαυσαν νὰ πιστεύουν εἰς τὴν φιλίαν καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Φιλίππου.

Ὁ Φίλιππος ὀργισθεὶς διὰ τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τῶν Ἀθηναίων ἐν Πελοποννήσῳ, καθὼς καὶ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευομένας καθ' ἑκάστην ἀπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ βήματος κατηγορίας τῶν ρητόρων, στέλλει πρέσβεις εἰς Ἀθήνας παραπονούμενος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατηγοροῦν αὐτὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι δὲν ἐξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Συγχρόνως μετὰ τῶν Μακεδόνων πρέσβεων καταφθάνουν εἰς Ἀθήνας καὶ πρέσβεις τῶν Μεσσηνίων καὶ Ἀργείων παραπονούμενοι, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι προστατεύοντες τοὺς Σπαρτιάτας παρακωλύουν τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἐχθρῶν τῆς Σπάρτης.

Τότε συνέρχονται εἰς ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα συσκεφθῶν περὶ τῆς ἀποκρίσεως, ἣ ὁποία πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πρέσβεις. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Δημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' Φιλίππικόν — τὸ 344 —, ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος ὑποδεικνύει τίνα ἀποκρίσιν ὀφείλουν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ δώσουν εἰς τοὺς πρέσβεις.

- 1 Ὅταν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγοι γίνωνται περὶ ὧν Φίλιππος πράττει καὶ βιάζεται* παρὰ τὴν εἰρήνην, αἰεὶ τοὺς ὑπὲρ* ἡμῶν λόγους καὶ δικαίους καὶ φιλανθρώπους ὁρῶ φαινομένους, καὶ λέγειν μὲν ἅπαντας αἰεὶ τὰ δέοντα δοκοῦντας τοὺς κατηγο-

ροῦντας Φιλίππου, γιγνόμενον δ' οὐδέν, ὡς* ἔπος εἰπεῖν, τῶν δεόντων, οὐδ' ὧν ἔνεκα ταῦτ' ἀκούειν ἄξιον. Ἄλλ' εἰς τοῦτ' ἤδη 2 προηγημένα* τυγχάνει πάντα τὰ πράγματα τῇ πόλει, ὥσθ', ὅσφι τις ἂν μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχη Φίλιππον καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην παραβαίνοντα καὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιβουλεύοντα, τοσοῦτω τὸ τί χρῆ ποιεῖν συμβουλεύσαι χαλεπώτερον εἶναι.

Αἷτιον δὲ τούτων, ὅτι, πάντας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς 3 πλεονεκτεῖν ζητοῦντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξειςιν οὐχὶ λόγοις δέον*, πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες* τούτων μὲν ἀφέσταμεν* καὶ γράφειν* καὶ συμβουλεύειν, τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες*, οἷα ποιεῖ δέ, ὡς δεινὰ καὶ χαλεπὰ καὶ τοιαῦτα διεξερχόμεθα*. ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι*, ὡς μὲν ἂν εἴποιτε δικαίους λόγους καὶ λέγοντος ἄλλου συνείητε*, ἄμεινον Φιλίππου παρεσκεύασθε, ὡς δὲ κωλύσαιτ' ἂν ἐκεῖνον πράττειν ταῦτ', ἐφ' ὧν ἐστὶ* νῦν, παντελῶς ἀργῶς ἔχετε*. Συμβαίνει δὴ πρᾶγμα ἄναγ- 4 καῖον, οἷμαι, καὶ ἴσως εἰκόσ' ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε* καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε*, ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει*, ἐκεῖνω μὲν αἰ πράξεις, ὑμῖν δ' οἱ λόγοι.

Εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν λέγειν δικαιοτέρ' ὑμῖν ἐξαρκεῖ*, ῥάδιον, 5 καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσσεσι τῷ πράγματι· εἰ δ', ὅπως τὰ παρόντ' ἐπανορθωθήσεται, δεῖ σκοπεῖν, καὶ μὴ προελθόντ'* ἔτι πορρωτέρω λήσει πάνθ' ἡμᾶς, μηδ' ἐπιστήσεται* μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντάραι* δυνασόμεθα, οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος, ὅσπερ πρότερον, τοῦ βουλεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς λέγουσιν ἅπασι καὶ τοῖς ἀκούουσιν ὑμῖν τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώσοντα τῶν ῥάστων καὶ τῶν ἠδί- στων προαιρετέον.

Πρῶτον μὲν, εἴ τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαρρεῖ, ὄρων, ἠλί- 6 κος ἤδη καὶ ὅσων κύριός ἐστι Φίλιππος, καὶ μηδέν' οἶεται κίνδυνον φέρειν τοῦτο τῇ πόλει μηδ' ἐφ' ὑμῖν πάντα παρασκευάζεσθαι, θαυμάζω, καὶ δεηθῆναι πάντων ὁμοίως ὑμῶν βούλομαι τοὺς λογι-

σμούς* ἀκούσαι μου διὰ βραχέων, δι' οὓς τάναντί' ἐμοὶ παρέστηκε* προσδοκᾶν καὶ δι' ὧν ἐχθρόν ἤγούμαι Φίλιππον, ἔν', ἐάν μὲν ἐγὼ δοκῶ βέλτιον προορᾶν, ἐμοὶ πεισθῆτε, ἂν δ' οἱ θαρροῦντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ, τούτοις προσθῆσθε.

7 Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λογίζομαι· τίνων ὁ Φίλιππος κύριος πρῶτον μετὰ τὴν εἰρήνην κατέστη; Πυλῶν καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμάτων. Τί οὖν; πῶς τούτοις ἐχρήσατο*; Ἄθηναίοις συμφέρει καὶ οὐχ ἅ τῇ πόλει, πράττειν προείλετο. Τί δήποτε*; Ὅτι πρὸς πλεονεξίαν, οἶμαι, καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' αὐτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμούς* ἐξετάζων, καὶ οὐχὶ πρὸς εἰρήνην οὐδ' ἡσυχίαν οὐδὲ δίκαιον οὐδέν, εἶδε τοῦτ' ὀρθῶς, ὅτι τῇ μὲν ἡμετέρα

8 πόλει καὶ τοῖς ἡθεσι τοῖς ἡμετέροις οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο* τοσοῦτον οὐδὲ ποιήσειεν, ὑφ' οὗ πεισθέντες ὑμεῖς τῆς ἰδίας ἕνεκ' ὠφελείας τῶν ἄλλων τινὰς Ἑλλήνων ἐκείνῳ πρόοισθε*, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικαίου λόγον ποιούμενοι, καὶ τὴν προσοῦσαν ἀδοξίαν τῷ πράγματι φεύγοντες, καὶ πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι, ὁμοίως ἐναντιώσεσθε, ἂν τι τοιοῦτον ἐπιχειρήσῃ πράττειν, ὥσπερ* ἂν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε.

9 Τοὺς δὲ Θηβαίους ἡγεῖτο, ὅπερ συνέβη, ἀντι* τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων τὰ λοιπὰ ἑάσειν, ὅπως βούλεται, πράττειν ἑαυτόν, καὶ οὐχ ὅπως* ἀντιπράξειν καὶ διακωλύσειν, ἀλλὰ καὶ συστρατεύσειν, ἂν αὐτοὺς κελεύῃ. Καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους καὶ τοὺς Ἀργεῖους ταῦθ' ὑπειληφώς* εὖ ποιεῖ. Ὁ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ'* ὑμῶν

10 ἐγκώμιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· κέκρισθε γὰρ ἐκ τούτων τῶν ἔργων μόνον τῶν πάντων μηδενὸς ἂν κέρδους τὰ κοινὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων προσέσθαι*, μηδ' ἀνταλλάξασθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἑλληνας εὖνοιαν.

Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ περὶ ὑμῶν οὕτως ὑπείληφε καὶ καθ'* Ἀργείων καὶ Θηβαίων ὡς* ἑτέρως, οὐ μόνον εἰς τὰ παρόνθ' ὄρων, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τούτων λογιζόμενος. Εὕρισκει γάρ, οἶμαι, καὶ

11

ἀκούει τοὺς μὲν ὑμετέρους προγόνους, ἐξὸν* αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἑλλήνων, ὥστ' * αὐτοὺς ὑπακούειν βασιλεῖ, οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους τὸν λόγον* τοῦτον, ἤνικ' ἦλθεν Ἀλέξανδρος* ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κήρυξ, ἀλλὰ καὶ τὴν χώραν ἐκλιπεῖν προσελομένους καὶ παθεῖν ὅτιοῦν ὑπομείναντας, καὶ μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦθ', ἃ πάντες ἀεὶ γλίσχονται* λέγειν, ἀξίως δ' οὐδεὶς εἶπειν δεδύνηται, (διόπερ κἀγὼ παραλείψω, δικαίως· ἔστι γὰρ μείζω τᾶκείνων ἔργα, ἢ ὡς* τῷ λόγῳ τις ἂν εἶποι), τοὺς δὲ Θηβαίων καὶ Ἀργείων προγόνους τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐναντιωθέντας.

Οἶδεν οὖν ἀμφοτέρους ἰδίᾳ τὸ λυσιτελοῦν* ἀγαπήσοντας*, 12 οὐχ, ὅτι συνοίσει* κοινῇ τοῖς Ἑλλησι, σκεφομένους. Ἡγεῖτ' οὖν, εἰ μὲν ὑμᾶς ἔλοιτο, φίλους ἐπὶ* τοῖς δικαίοις αἰρήσεσθαι, εἰ δ' ἐκείνοις προσθεῖτο, συνεργοὺς ἔξειν τῆς αὐτοῦ πλεονεξίας. Διὰ ταῦτ' ἐκείνους ἀνθ' ὑμῶν καὶ τότε καὶ νῦν αἰρεῖται. Οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γ' ὄρα πλείους αὐτοῖς ἢ ὑμῖν οὔσας· οὐδ' ἐν μὲν τῇ μεσογείᾳ τιν'* ἀρχὴν εὗρηκε, τῆς δ' ἐπὶ τῇ θαλάττῃ καὶ τῶν ἐμπορίων* ἀφέστηκεν*. οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἷς τῆς εἰρήνης ἔτυχεν.

« Ἀλλὰ νῆ Δί' », εἶποι τις ἂν ὡς* πάντα ταῦτ' εἰδώς, « οὐ 13 πλεονεξίας ἔνεκεν οὐδ' ὧν ἐγὼ κατηγορῶ τότε ταῦτ' ἔπραξεν, ἀλλὰ τῷ δικαιοτέρα τοὺς Θηβαίους ἢ ὑμᾶς ἀξιοῦν* ». Ἀλλὰ τοῦτον καὶ μόνον πάντων τῶν λόγων οὐκ ἔνεστιν* αὐτῷ νῦν εἰπεῖν· ὁ γὰρ Μεσσήνην Λακεδαιμονίους ἀφιέναι κελεύων, πῶς ἂν, Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν τότε Θηβαίοις παραδοῦς, τῷ δίκαια νομίζειν ταῦτ' εἶναι πεποιηκῆναι σκήψαιτο* ;

« Ἀλλ' ἐδιάσθη νῆ Δία » (τοῦτο γὰρ ἐσθ' ὑπόλοιπον) « καὶ 14 παρὰ γνώμην*, τῶν Θετταλῶν ἱππέων καὶ τῶν Θηβαίων ὀπλιτῶν ἐν μέσῳ ληφθεῖς*, συνεχώρησε* ταῦτα ». Καλῶς. Οὐκοῦν φασὶ μὲν μέλλειν πρὸς τοὺς Θηβαίους αὐτὸν ὑπόπτως* ἔχειν, καὶ λο-

- 15 γοποιούσι* περιόντες τινές, ὡς Ἐλάτειαν* τειχιεῖ. Ὁ δὲ ταῦτα μὲν μέλλει καὶ μελλήσει, ὡς ἐγὼ κρίνω, τοῖς Μεσσηνίοις δὲ καὶ τοῖς Ἀργείοις ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους συλλαμβάνειν* οὐ μέλλει ἀλλὰ καὶ ξένους εἰσπέμπει καὶ χρήματ' ἀποστέλλει καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχων αὐτὸς ἐστὶ προσδόκιμος*. Τοὺς μὲν ὄντας ἐχθροὺς Θηβαίων Λακεδαιμονίους ἀναιρεῖ*, οὓς δ' ἀπώλεσεν αὐτὸς πρό-
 16 τερον Φωκέας νῦν σφίξει*; Καὶ τίς ἂν ταῦτα πιστεύσειεν; Ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἠγοῦμαι Φίλιππον, οὗτ', εἰ τὰ πρῶτα βιασθεῖς ἄκων ἔπραξεν, οὗτ' ἂν, εἰ νῦν ἀπεγίγνωσκε* Θηβαίους, τοῖς ἐκείνων ἐχθροῖς συνεχῶς ἐναντιοῦσθαι, ἀλλ', ἀφ' ὧν νῦν ποιεῖ, κακεῖν' ἐκ προαιρέσεως* δηλὸς ἐστὶ ποιήσας, ἐκ πάντων δ', ἂν τις ὀρθῶς θεωρῆ, πάνθ', ἃ πραγματεύεται*, κατὰ τῆς πόλεως συντάττων*.
- 17 Καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης τρόπον τιν' αὐτῷ νῦν γε δὴ συμβαίνει. Λογίζεσθε γάρ. Ἄρχειν βούλεται, τούτου δ' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπέληφεν* ὑμᾶς. Ἄδικεῖ πολὺν ἤδη χρόνον, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἄριστα σύνοιδεν* αὐτῷ· οἷς γὰρ οὖσιν ὑμετέροις ἔχει, τούτοις πάντα τᾶλλ' ἀσφαλῶς κέκτηται· εἰ γὰρ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτειδαίαν
 18 προεῖτο*, οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως* ἤγεῖτο. Ἀμφότερ' οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ὑμῖν ἐπιβουλεύοντα καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους· εὐφρονεῖν δ' ὑμᾶς ὑπολαμβάνων δικαίως αὐτὸν μισεῖν νομίζει, καὶ παρώξυνται*, πείσεσθαι τι προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε, ἂν μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος. Διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν*, ἐφέστηκεν*, ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει* τινάς, Θηβαίους καὶ Πελοποννησίων τοὺς
 19 ταῦτ' αὖ βουλομένους τούτοις, οὓς διὰ μὲν πλεονεξίαν τὰ παρόντ' ἀγαπήσειν* οἴεται, διὰ δὲ σκαιότητα* τρόπων τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν πρόψεσθαι.

Καίτοι σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως* ἐναργῆ παραδείγματα* ἐστὶν ἰδεῖν, ἃ καὶ πρὸς Μεσσηνίους καὶ πρὸς Ἀργεῖους ἔμοιγ' εἰπεῖν συνέβη, βέλτιον δ' ἴσως καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν εἰρησθαι.

«Πῶς γὰρ οἴεσθ'», ἔφην, «ὧ ἄνδρες Μεσσήνιοι, δυσχερῶς* 20 ἀκούειν Ὀλυνθίους, εἴ τίς τι λέγοι κατὰ Φιλίππου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτ' Ἀνθεμουῖντα μὲν αὐτοῖς ἀφρίει, οὐ πάντες οἱ πρότερον Μακεδονίας βασιλεῖς ἀντεποιοῦντο*, Ποτειδαίαν δ' ἐδίδου τοὺς Ἀθηναίων ἀποίκους ἐκβάλλων, καὶ τὴν μὲν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἀνήρητο*, τὴν χώραν δ' ἐκείνοις ἐδεδώκει καρποῦσθαι; ἄρα προσδοκᾶν αὐτοὺς τοιαῦτα πείσεσθαι, ἢ λέγοντος ἂν τινος πιστεῦσαι οἴεσθε; Ἄλλ' ὅμως», ἔφην ἐγώ, «μικρὸν χρό- 21 νον τὴν ἀλλοτριαν καρπωσάμενοι πολὺν τῆς αὐτῶν ὑπ' ἐκείνου στέρονται, ἀισχρῶς ἐκπεσόντες*, οὐ κρατηθέντες* μόνον, ἀλλὰ καὶ προδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων καὶ πραθέντες*. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις* αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὐταὶ λίαν ὁμιλῶσι*.

»Τί δ' οἱ Θετταλοί; ἄρ' οἴεσθ'», ἔφην, «ὅτ' αὐτοῖς τοὺς τυ- 22 ράννους ἐξέβαλλε καὶ πάλιν Νίκαιαν* καὶ Μαγνησίαν ἐδίδου, προσδοκᾶν τὴν καθεστῶσαν νῦν δεκαδαρχίαν* ἔσεσθαι παρ' αὐτοῖς; ἢ τὸν τὴν πυλαίαν* ἀποδόντα, τούτων τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι*; Οὐκ ἔστι ταῦτα. Ἄλλὰ μὴν γέγονε ταῦτά καὶ πᾶσιν ἔστιν εἰδέναι.

»Ἵμεῖς δ'», ἔφην ἐγώ, «διδόντα μὲν καὶ ὑπισχνούμενον θεω- 23 ρεῖτε Φίλιππον, ἐξηπατηκότα δ' ἤδη καὶ παρακεκρουμένον* ἀπεύχεσθ', εἰ σωφρονεῖτ', ἰδεῖν. Ἔστι τοίνυν νῆ Δί'», ἔφην ἐγώ, «παντοδαπὰ εὐρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφροι καὶ τᾶλλ', ὅσα τοιαῦτα. Καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἅπαντα χειροποίητα καὶ δαπάνης προσδεῖ- 24 ται· ἐν δέ τι κοινὸν ἢ φύσις* τῶν εὐ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μὲν ἔστ' ἀγαθὸν καὶ σωτήριο, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι* πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἔστι τοῦτο; Ἀπιστία. Ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε*. ἂν ταύτην σφίζετε, οὐδὲν* μὴ δεινὸν πάθητε. Τί ζητεῖτε;» ἔφην. «Ἐλευθερίαν. Εἴτ' 25 οὐχ ὁράτε Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτη καὶ τὰς προσηγορίας*

ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος. Οὐ φυλάξεσθ', ὅπως», ἔφην, «μὴ πολέμου ζητοῦντες ἀπαλλαγῆναι δεσπότην εὕρητε;»

- 26 Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, καὶ θορυβοῦντες*, ὡς ὀρθῶς λέγεται, καὶ πολλοὺς ἐτέρους λόγους παρὰ τῶν πρέσβειων καὶ παρόντος ἑμοῦ καὶ πάλιν ὕστερον, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μᾶλλον ἀποσχίσσονται* τῆς Φιλίππου φιλίας οὐδ' ὧν ἐπαγγέλλεται. Καὶ οὐ τοῦτ' ἔστιν ἄτοπον, εἰ Μεσσήνιοι καὶ Πελοποννησίων τινὲς παρ' ἃ τῆ
- 27 λογισμῷ βέλτισθ' ὀρώσι τι πράξουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες* αὐτοὶ καὶ τῶν λεγόντων ἀκούοντες ἡμῶν, ὡς ἐπιβουλεύεσθε*, ὡς περιστοιχίζεσθε*, ἐκ* τοῦ μηδὲν ἤδη ποιεῖν λήσεθ'*, ὡς ἑμοὶ δοκεῖ, πάνθ' ὑπομεινάντες· οὕτως ἢ παραυτίχ'* ἡδονὴ καὶ ῥαστώνη* μείζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος.
- 28 Περὶ μὲν δὴ τῶν ὑμῖν πρακτέων καθ'* ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον βουλευσέσθε, ἂν σωφρονήτε· ἃ δὲ νῦν ἀποκρινάμενοι* τὰ δέοντ' ἂν εἴητ' ἐψηφισμένοι, ταῦτ' ἤδη λέξω.

Ἦν μὲν οὖν δίκαιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἷς ἐπαίσθητε ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, κα-

29 λεῖν*· οὔτε γὰρ αὐτὸς ἂν ποθ' ὑπέμεινα* πρεσβεύειν, οὔτ' ἂν ἡμεῖς οἶδ'* ὅτι ἐπαύσασθε πολεμοῦντες, εἰ τοιαῦτα πράξειν τυχόντ' εἰρήνης Φίλιππον ᾤεσθε· ἀλλ' ἦν πολὺ τούτων ἀφεστηκότα* τὰ τότε λεγόμενα.

Καὶ πάλιν γ' ἐτέρους καλεῖν. Τίνας; τοὺς, ὅτ' ἐγὼ γεγонуίας ἤδη τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῆς ὑστέρας ἡκίων πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὄρκους, αἰσθόμενος φενακίζομένην* τὴν πόλιν, προύλεγον καὶ διε-

30 μαρτυρόμην καὶ οὐκ εἶων προσέσθαι Πύλας οὐδὲ Φωκέας, λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύστροπος καὶ δύσκολός* εἰμί τις* ἄνθρωπος, Φίλιππος δ', ἅπερ εὐξαισθ' ἂν ὑμεῖς, ἐὰν παρέλθῃ*, πράξει, καὶ Θεσπιάς μὲν καὶ Πλαταιὰς τειχιεῖ, Θηβαίους δὲ παύσει τῆς ὕβρεως*, Χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι* διορύ-

ξει*, Εὐβοϊαν δὲ καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει· ταῦτα γὰρ ἅπαντ' ἐπὶ τοῦ βήματος ἐνταῦθα μνημονεύετ' οἷδ' ὅτι ῥηθέντα, καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ* τοὺς ἀδικοῦντας μεμνήσθαι. Καὶ τὸ πάντων αἰσχιστον, καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην ἐψηφίσασθε* οὕτω τελέως ὑπήχθητε*.

Τί δὴ ταῦτα νῦν λέγω καὶ καλεῖν φημί δεῖν τούτους; Ἐγὼ νῆ τοὺς θεοὺς τάληθῆ μετὰ παρρησίας* ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Οὐχ ἔν' εἰς λαιδορίαν ἐμπεσῶν* ἐμαυτῷ μὲν ἐξ ἴσου* λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω*, τοῖς δ' ἐμοὶ προσκρούσασιν* ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν παράσχω πρόφασιν τοῦ πάλιν τι λαβεῖν παρὰ Φιλίππου, οὐδ' ἔν' ὡς* ἄλλως ἀδολεσχῶ*· ἀλλ' οἶομαί ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, ἃ Φίλιππος πράττει, μᾶλλον ἢ τὰ νυνί· τὸ γὰρ πρᾶγμ' ὄρω προβαῖνον, καὶ οὐχὶ βουλοίμην μὲν ἂν εἰκάζειν ὀρθῶς, φοβοῦμαι δέ, μὴ λίαν ἐγγυὸς ᾗ τοῦτ' ἤδη. Ὅταν οὖν μηκέθ' ὑμῖν ἀμελεῖν* ἐξουσία* γίγνηται τῶν συμβαινόντων, μηδ' ἀκούηθ', ὅτι ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστίν, ἐμοῦ μηδὲ τοῦ δεινός, ἀλλ' αὐτοὶ πάντες ὁράτε καὶ εὖ εἰδῆτε, ὀργίλους καὶ τραχεῖς* ὑμᾶς ἕσσεσθαι νομίζω. Φοβοῦμαι δὴ, μὴ τῶν πρέσβειων σεσιωπηκότων, ἐφ' οἷς αὐτοῖς συνίσασι* δεδωροδοκηκότες, τοῖς ἐπανορθοῦν τι πειρωμένοις τῶν διὰ τούτους ἀπολωλότων τῆ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῆ· ὄρω γὰρ ὡς* τὰ πόλλ' ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα* μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας.

Ἔως οὖν ἔτι μέλλει καὶ συνίσταται* τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν* ἀλλήλων, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδόμενα, ὅμως ἐπαναμνήσασθαι* βούλομαι, τίς ὁ Φωκέας πείσας καὶ Πύλας ὑμᾶς προσέσθαι, ὧν καταστάς ἐκεῖνος κύριος τῆς ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὁδοῦ καὶ τῆς εἰς Πελοπόννησον κύριος γέγονεν, καὶ πεποίηχ' ὑμῖν μὴ περὶ τῶν δικαίων μηδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν*, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀττικὴν πο-

λέμου, ὃς λυπήσει μὲν ἕκαστον, ἐπειδὴν παρῆν, γέγονεν δ' ἐν
 36 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Εἰ γὰρ μὴ παρεκρούσθητε* τόθ' ὑμεῖς, οὐδὲν ἂν
 ἦν τῇ πόλει πρᾶγμα*. οὔτε γὰρ ναυσὶ δῆπου κρατήσας* εἰς τὴν
 Ἀττικὴν ἤλθεν ἂν ποτε στόλῳ Φίλιππος, οὔτε πεζῇ βαδίζων
 ὑπὲρ τὰς Πύλας καὶ Φωκέας, ἀλλ' ἢ τὰ δίκαι' ἂν ἐποίει καὶ τὴν
 εἰρήνην ἄγων* ἡσυχίαν εἶχεν, ἢ παραχρῆμ' ἂν ἦν ἐν ὁμοίῳ* πο-
 λέμῳ, δι' ὃν τότε τῆς εἰρήνης ἐπεθύμησεν.

37 Ταῦτ' οὖν, ὡς* μὲν ὑπομνῆσαι, νῦν ἱκανῶς εἴρηται, ὡς δ' ἂν
 ἐξετασθεῖη* μάλιστα ἀκριβῶς, μὴ γένοιτ', ὧ πάντες θεοί· οὐδένα
 γὰρ βουλοίμην ἔγωγ' ἂν, οὐδ' εἰ δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι, μετὰ
 τοῦ πάντων κινδύνου καὶ τῆς ζημίας δίκην ὑποσχεῖν*.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΚΟΛΛΗΜΕΣ

Α

ἀγαπῶ 1) *τινι* ἀρκοῦμαι εἰς τι 2) *τι* α) ἀγαπῶ, προτιμῶ τι τὸ *ἰδίᾳ*
λυσιτελοῦν β) μένω εὐχαριστημένος μέ τι *ἀγαπῶ τὰ παρόντα*.

ἀγνωμόνως ἔχω εἶμαι ἀνόητος.

ἀγοραὶ πρόσοδοι τῶν ἀγορῶν.

ἄγω 1) τηρῶ, φυλάττω *τὴν εἰρήνην*. 2) *ἄγω καὶ φέρω* ληλατῶ, λη-
στεύω.

ἀγωνίζομαι περὶ θανάτου διακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου, ἀντιμετωπι-
ζῶ τὸν θάνατον πολεμῶν.

ἀδιόρθωτος ἀκανόνιστος.

ἀδολεσχῶ φλυαρῶ.

ἀδοξία ὄνειδος, ἐντροπή.

ἀήθης (μετὰ γνκ.) ἀσυνείθιστος εἰς τι.

αἴρεσις ἔκλογή· *ὥστε ἐξ ἀπάντων* (δηλ. τῶν λεχθέντων) *γενέσθαι*
ὑμῖν ἑαδίαν τὴν αἴρεσιν τοῦ συμφέροντος. Ὅλ. Α, 1· *αἴρεσίς*
ἐστὶ τινι προβάλλεται εἰς τινα ἢ ἔκλογή, ἔχει τις νὰ ἐκλέξῃ· *δί-*
δωμι αἴρεσίν τινι δίδω τὸ δικαίωμα τῆς ἔκλογῆς εἰς τινα, ἐπι-
τρέπω εἰς τινα νὰ ἐκλέξῃ.

αἴρομαι ὑψοῦμαι, αὐξάνομαι· μετ' ἐπιθ. : *αἴρομαι μέγας* αὐξάνομαι
καὶ γίνομαι μέγας.

αἰροῦμαι 1) *τι* ἐγκρίνω τι· Φιλ. Α, 20· 2) *τι ἀντί τινος* προτιμῶ τι
ἀντί τινος· *ἤρημένος ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς τὴν δόξαν τοῦ δια-*
πράξασθαι ταῦτα. 3) *τι ἢ τι* προτιμῶ τι ἀπὸ (ἄλλο) τι· *ἐλοίμην*
ἂν τὴν τύχην τῆς ὑμετέρας πόλεως ἢ τὴν (τύχην) ἐκεῖνου. 4)
ἀντὶ πολλῶν χρημάτων εἶμαι πρόθυμος νὰ υποβληθῶ εἰς μεγά-
λας χρηματικὰς θυσίας· *νομίζω ὑμᾶς ἐλέσθαι ἂν* (= *ὅτι ὑμεῖς*
ἐλοίσθε ἂν) *ἀντὶ πολλῶν χρημάτων*.

αἰσχύνῃ ἢ τῶν πραγμάτων **αἰσχύνῃ** ἢ ἔνεκα τῆς (κακῆς) καταστά-
σεως τῶν πραγμάτων καταισχύνῃ.

ἀκαιρία ἔλλειψις εὐκαιρίας, κακὴ περίστασις.

ἀκέραιος ἀβλαβής.

ἀκμή, κυρίως: ἡ κόψις (τοῦ μαχαιριοῦ). ἔπειτα: τὸ κρίσιμον σημεῖον.

ἀκρασία ἀκολασία.

Ἀλέξανδρος υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, φίλος τῶν Ἀθηναίων· ἔλθων ὀλίγον πρὸ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης (479) ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Μαρδονίου εἰς Ἀθήνας ἐπρότεινεν εἰς τοὺς Ἀθ. τὴν μετὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν.

Ἀλίαριτος πόλις τῆς Βοιωτίας· ἐν αὐτῇ τὸ 395 οἱ ἠνωμένοι σύμμαχοι Θηβαῖοι, Κορίνθιοι, Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς Λακεδ. φονεύσαντες καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Λύσανδρον.

ἀλλὰ μὴν πρὸς τούτοις δέ.

ἄλλως 1) ἐν γένει· 2) **ἄλλως τε καὶ** καὶ μάλιστα· **ἄλλως τε κἂν** καὶ μάλιστα εἰάν.

ἀλυσιτελής ἀνωφελής, ἐπιζήμιος.

ἄμα· ἄμα . . . καὶ πρὸς δήλωσιν δύο συγχρόνων πράξεων· **ἄμ' ἀκηκό-
αμέν τι καὶ καθέσταμεν** μόλις ἔχομεν ἀκούσει τι (δηλ. πολεμικήν
τινα ἐνέργειαν τοῦ Φιλ.) καὶ διορίζομεν.

ἄμαχος ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος.

ἀμελῶ (μετὰ γνκ.) ἀδιαφορῶ διὰ τι.

ἂν οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν τοῦτο (δηλ. τὸ **ὀρμηῆσαι ἐπ' αὐτὸν**)
καὶ ἂν τυχὸν ἀκόμη δὲν ἠθέλατε κάμει τοῦτο (καὶ δύνασθε νὰ μὴ
τὸ κάμετε).

ἂν = ἂ ἂν.

ἀναιρῶ καταστρέφω· **Λακεδαιμονίου ἀναιρεῖ** σκέπτεται νὰ κατα-
στρέψῃ τοὺς Λακεδ.—Μέσον: **ἀναιροῦμαι** (μετ' αἰτ.) 1) ἀναλαμ-
βάνω· **τὸν πόλεμον** (δηλ. τὸν ἤδη κατὰ τοῦ Φιλίππου διεξαγόμε-
νον)· Ὀλ. Α, 7· **ἀνήρητο τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς** εἶχεν ἐπι-
σύρει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ἔχθραν· Φιλ. Β, 20·
2) ἀναρπάζω τι, γίνομαι κύριός τινος· Ὀλ. Α, 21.

ἀνάστασις καταστροφή· **ἀλλὰ (πολεμοῦσιν ὑπὲρ) ἀναστάσεως** ἀλλὰ
(πολεμοῦν), διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν καταστροφὴν.

ἀναχαιτίζω ἀνατρέπω.

ἀνδραποδισταὶ σωματέμποροι, δηλ. οἱ ἀπάγοντες τοὺς ἐλευθέρους εἰς
δουλείαν ἢ ἀποσπῶντες εἰς ἑαυτοὺς τοὺς δούλους ἐκ τῶν κυρίων
των· κατὰ τῶν ἀνδραποδιστῶν ἡ τιμωρία ἦτο θάνατος.

ἀνεξέταστος οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται (ἐν συντόμῳ) οὐδὲν εἰς αὐτὰ ἔχει παραμεληθῆ, ὥστε νὰ εἶναι ἀνεξέταστον καὶ ἀκαθόριστον.

ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος· πολλάκις οὕτω περιφρονητικῶς ὀνομάζει τὸν Φίλιππον ὁ Δημοσθένης.

ἀνθῶ ἀκμάζω· (**τὰ τοιαῦτα**) **σφόδρα γε ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι** (ἢ διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) πολὺ μάλιστα ἀκμάζει στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἐλπίδων.

ἄνοια· **ἐξαπατῶ τὴν ἀνοιάν τινος** ἐκμεταλλεύομαι τὴν ἀνοησίαν τινός καὶ ἐξαπατῶ αὐτόν· **αἰεὶ ἐξαπατῶν τὴν ἀνοιαν ἐκάστων** (= ἐκάστου) **τῶν ἀγνοούντων αὐτόν καὶ προσλαμβάνων (αὐτούς).**

ἀντιᾶρω 1) **τινὶ** ἔξεγείρομαι, ἀναλαμβάνω πόλεμον ἐναντίον τινός· **εἰ Δακεδαιμονίοις ἀντήρατέ ποτε** (δηλ. κατὰ τὸν Βοιωτικὸν πόλεμον, τὸ 378)· 2) **πρὸς τινα** ἀνθίσταμαι κατὰ τινος.

ἀντεμβιβάζω ἐμβιβάζω τινὰ εἰς πλοῖον ἀντὶ ἄλλου τινός· **εἴτ' ἀντεμβιβάζειν** = **εἴτ' ἀνθ'** ἡμῶν αὐτῶν **ἐμβιβάζειν** (τοὺς μετόικους καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας).

ἀντέχω διαρκῶ· **τὰ τοιαῦτα...** **ἀντέχει** ἢ διὰ τοιούτων μέσων (δηλ. δι' ἀδικίας, ἐπιπορκίας καὶ ψεύδους) ἀποκτηθεῖσα δύναμις... — Μέσον : **ἀντέχομαι** (μετὰ γνκ.) κρατοῦμαι στερεὰ ἀπὸ κάτι (διὰ νὰ σωθῶ).

ἀντὶ (μετὰ γνκ.) πρὸς δήλωσιν ἀνταλλαγῆς· **ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων** εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελον ἔχει.

ἀντίδοσις διαδικασία τις παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶς πολίτης προσκαλούμενος εἰς **λειτουργίαν** τινὰ δυσανάλογον πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ καλέσῃ πάντα ἄλλον πολίτην, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζε πλουσιώτερον ἑαυτοῦ, ν' ἀνταλλάξουν τὰς περιουσίας των ἢ νὰ ὑποβληθῆ ἐκεῖνος εἰς τὸ βᾶρος τῆς λειτουργίας· **ποιοῦμαι ἀντίδοσιν τινὶ** ἐπιτρέπω εἰς τινα νὰ κάμῃ **ἀντίδοσιν**.

ἀντιλαμβάνομαί τινος, κυρ. : πιάνομαι ἀπὸ τινός· ἔπειτα : ἐπιλαμβάνομαί τινος, ἀναμειγνύομαι, ἐπεμβαίνω ἐνεργῶς εἰς τὴν ῥημτικ. ἐπίθ. : **ἀντιληπτέον ἐστὶν ὑμῖν αὐτοῖς** (= **δεῖ ἀντιλαβέσθαι ὑμᾶς αὐτοὺς**) **τῶν πραγμάτων ἐκείνων** (τῶν ἐκεῖ, δηλ. ἐν Ὀλύμπῳ, πραγμάτων)· **οὐδενὸς τῶν πραγμάτων ἀντιληπτέον** (ἐστὶ = **δεῖ ἡμᾶς ἀντιλαβέσθαι**).

ἀντιληπτόν, βλ. **ἀντιλαμβάνομαι**.

ἀντιποιοῦμαι (μετά γνκ.) ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπί τινος.

ἀντίρροπος ἰσόσταθμος, ἴσου βάρους **συμμαχία ἀντίρροπός τινος**
συμμαχία δυναμένη ν' ἀντισταθμίση τι.

ἀξιῶ ἀπαιτῶ· **ἐπραξε ταῦτα τῷ ἀξιῶν** (δτικ. αἰτίου) **τοὺς Θεβαίους δικαιοτέρα ἢ ὑμᾶς**. Οἱ Θεβαῖοι ἀπῆτουν ν' ἀποδοθοῦν εἰς αὐτοὺς αἱ πόλεις Ὀρχομενὸς καὶ Κορώνεια, τὰς ὁποίας κατεῖχον οἱ Φωκεῖς.

ἄπαξ· εἰς ἄπαξ διὰ μίαν φοράν.

ἀπαρτῶ (-άω) ἀποχωρίζω· πθικ. πρκμ. : **ἀπῆρτημαι** εἶμαι μακράν· **ἀπῆρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις** διότι εἰσθε μακράν (τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων) καὶ ὡς πρὸς τὰς (πολεμικὰς) παρασκευὰς καὶ ὡς πρὸς τὰς σκέψεις.

ἄπειμι εἶμαι μακράν, ἐλλείπω· **ἄπεσι τὰ πράγματα** ἐλλείπουν τὰ ἔργα (αἱ πράξεις).

ἀπελαύνω ἐκδιώκω· **ὅτ' Ὀλυνθίους ἀπῆλυνόν τινες ἐνθένδε**, τὸ 357, ὅτε ὁ Φίλιππος ἐπολιόρκει τὴν Ἀμφίπολιν, οἱ Ὀλύνθιοι φοβούμενοι τὴν αὐξάνουσαν δύναμιν τοῦ Φιλίππου ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπρότειναν εἰς τοὺς Ἀθηναίους συμμαχίαν ἐναντίον τοῦ Φιλίππου· ἀλλ' ὁ Φίλιππος θέλων νὰ ματαιώσῃ τὴν συμμαχίαν αὐτὴν ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις καὶ δι' αὐτῶν ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν παράδοσιν τῆς Ἀμφιπόλεως· τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἤθελον νὰ συζητήσουν μετὰ τῶν Ὀλυνθίων πρέσβειων περὶ συμμαχίας κατὰ τοῦ Φιλίππου, ἀλλ' ἀπέπεμψαν αὐτοὺς.

ἀπέχομαι (μετά γνκ.) : ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος, ἀποκρούω τι.

ἀπιστος ἀπίστευτος· **οὐδὲν** (ἐπίρρ.) **ἀπιστόν** (ἔστι τοῦτο).

ἀπλῶς 1) μὲ γυμνήν τὴν ἀλήθειαν, ἄνευ συγκαλύψεως αὐτῆς· Φιλ. Α, 51· 2) ἐν γένει· Ὀλ. Α, 23.

ἀπὸ (μετά γνκ.) πρὸς δήλωσιν τῆς πηγῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἢ διὰ τῆς ὁποίας γίνεται τι· **ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμμαχῶν** μὲ τὰ χρήματα τῶν συμμαχῶν σας (τοὺς ὁποίους διαρπάξει).

ἀπογιγνώσκω 1) μετ' αἰτ. προσ. : ἀπαρνοῦμαι τινά· 2) ἀμτβτ. : ἀπελπίζομαι.

ἀποδείκνυμι καθιστῶ.

ἀποδίδωμί τινι (μετ' ἀρμφ.) ἐπιτρέπω, δίδω το δικαίωμα εἰς τινα νά. . . *εἰ τοῖς μὲν* (δηλ. τοῖς ρήτορσι καὶ στρατηγοῖς καὶ ἴσως καὶ *τοῖς βοησομένοις*) **ἀποδώσετε ἐπιτάττειν (ὕμῖν) ἀναγκάζεσθαι... ψηφίζεσθαι. . . συμπονεῖν.**

ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν τὸ ρίχνω στὴν τεμπελιά.

ἀποκρίνομαι ἃ **ἀποκρινάμενοι τὰ δέοντα ἂν εἴητ' ἐψηφισμένοι, ταῦτ' ἤδη λέξω** ποίαν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρέπει νά ψηφίσετε, εὐθὺς θὰ σᾶς εἶπω. Τὸ σχέδιον τῆς ἀποκρίσεως, τὸ ὁποῖον ὁ Δημοσθένης μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου του παρέδωκεν εἰς τὸν γραμματέα πρὸς ἀνάγνωσιν ἢ ὁ ἴδιος ἀνέγνωσε, λείπει ἐν τῷ λόγῳ.

ἀπολείπω παύω.

ἀπόμισθος ἄμισθος.

ἀπόρρητος ὁ μὴ λεγόμενος, περὶ οὗ δὲν πρέπει νά γίνεται λόγος, μυστικός· **τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον**, οἱ Ἀθηναῖοι διακαῶς ποθοῦντες τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἀμφιπόλεως ἔστειλαν τὸ 358 πρῆσβεις πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ συνεφώνησαν μετ' αὐτοῦ, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι νά δώσουν εἰς τὸν Φίλιππον τὴν Πύδναν, τὴν ὁποίαν οὗτοι κατεῖχον ἀκόμη, ὁ δὲ Φίλιππος καταλαμβάνων τὴν Ἀμφίπολιν νά δώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους· ἵνα δὲ μὴ γνωσθῇ ἡ συμφωνία αὕτη εἰς τοὺς Πυδναίους, δὲν ἀνεκοίνωσαν οἱ πρῆσβεις εἰς τὸν δῆμον ταύτην, ἀλλὰ μυστικῶς ἐνήργουν μετὰ τῆς βουλῆς· ὡς ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμνον μὲν πολὺν λόγον περὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος εἰς τὴν βουλὴν μυστικοῦ, ἠγνόουν ὅμως τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

ἀπόστολος ναυτικὴ ἀποστολή.

ἀποστροφὴ καταφύγιον.

ἀποτρέβομαί τι ξεπλύνω τι.

ἀποφαίνομαι ὑπὲρ τινος ἐκφράζω γνώμην περὶ τινος.

ἀποχερῆν, βλ. **ἀποχερῶ**.

ἀποχερῶ (-άω, ἀρμφ. ἀποχερῆν) 1) ἀρκῶ· Φιλ. Α, 22· 2) εἶμαι εὐχαριστημένος· **δοκεῖ μοι ἀποχερῆν ἂν ἐνίοις ὑμῶν (ταῦτα), ἐξ ὧν νομίζω, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ σᾶς θὰ ἦσαν εὐχαριστημένοι μὲ ταῦτα, ἕνεκα τῶν ὁποίων. . .**

ἀργῶ κάθημαι ἀργός.

Ἀρτάβαζος Πέρσης σατραπῆς· τοῦτον ἀποστατήσαντα ἀπὸ τοῦ βασι-

λέως τῶν Περσῶν Ἄρταξέρξου τοῦ Γ' ἐβοήθησεν ὁ Ἀθηναῖος στρατηγὸς Χάρης μετὰ τοῦ στρατοῦ του (τὸ 356).

Ἄρῳββας βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν (μιάς τῶν σπουδαιοτέρων φυλῶν τῆς ἀρχαίας Ἡπείρου).

ἀρχαῖα, τά, τὰ πατριὰ κτήματα (ἦτοι: οἶκοι, ἀγροί, ἔπιπλα κ.τ.τ.).

ἀρχή ἀφειτηρία, ἐλατήριον.

ἀρχω· πθικ. **ἄρχομαι** ἐξουσιάζομαι, διοικοῦμαι· **οἱ ἀρχόμενοι** οἱ ὑπῆκοοι.

ἀσελγῆς αἰσχρός, ἀκόλαστος.

αὖ προσέτι, ἀκόμη.

αὖθις μετὰ ταῦτα.

αὐξάνομαι μετ' ἐπιθ.: **αὐξάνομαι μέγας** αὐξάνομαι καὶ γίνομαι μέγας.

αὐτόματος, ον, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος· **γίγνεται τι αὐτόματον** γίνεταί τι ἀφ' ἑαυτοῦ, μόνον του.

αὐτῶν=ἀλλήλων· περιμόντες (δηλ. κατὰ τὴν ἀγορὰν—τὸν συνήθη τόπον διατριβῆς τῶν λογοποιούντων—) **αὐτῶν πυνθάνεσθαι.**

ἀφήμι ἀφήνω ἐλευθερον, ἀψφώνω· πθικ.: **οἱ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι** οἱ ἀπηλλαγμένοι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

ἀφίσταμαι μετὰ γνκ.: 1) παραιτοῦμαι τινός, δὲν θέλω τι· Φιλ. Β, 12· 2) ἀπέχω· **τούτων ἀφέσταμεν καὶ γράφειν καὶ συμβουλεύειν= ἀφέσταμεν καὶ τοῦ γράφειν ταῦτα καὶ τοῦ συμβουλεύειν**· 3) διαφέρω ἀπὸ τι· **τὰ τότε λεγόμενα ἦν πολὺ ἀφεστηκότα τούτων** ἦσαν ἐντελῶς διάφορα ἀπὸ ταῦτα (δηλ. ἀπὸ τὰ νῦν πρᾶττόμενα ὑπὸ τοῦ Φιλ.)· 4) χάνω τι· Ὀλ. Α, 15.

ἀφορμῆ 1) λόγος, αἰτία· Ὀλ. Β, 22· 2) τὰ μέσα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀρχίζει ἢ ἐπιχειρεῖ τις: πόρος, κεφάλαιον· Φιλ. Α, 29.

B

βασιλεὺς νοεῖται Ἄρταξέρξης ὁ Ὀχος, ὅστις ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 359 - 338 καὶ μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ Φίλ. εἶχε συνάψει συμμαχίαν· πρὸς τοῦτον ὁ Φίλ. ἀπέστειλε—κατὰ τὰς διαδόσεις τῶν ἐν Ἀθήναις φιλιππιζόντων—πρέσβεις, ἵνα ἀπαιτήσουν ν' ἀφήσῃ ἐλευθέρως καὶ αὐτονόμως τὰς ἐν Μ. Ἀσίᾳ πόλεις.

βέβαιος σταθερός, διαρκής· *εἰκός (ἐστίν) ἔχειν αὐτοὺς* (δηλ. τοὺς Ὀλυνθίους) *βεβαίαν τὴν ἔχθραν ὑπὲρ ὧν (= ὑπὲρ ἐκείνων, ἃ) φοβοῦνται (μὴ πάθωσι) καὶ (ἃ) πεπόνθασιν*. Οἱ Ὀλυνθιοὶ φοβοῦνται μήπως ὁ Φίλιππος ὡς ἄσπονδος ἐχθρὸς πάσης ἐλευθέρως πολιτείας καταστρέψῃ τὴν πατρίδα των· διὰ τοῦ *ἃ πεπόνθασιν* ἴσως ὑπονοεῖ ὁ Δημοσθένης τὴν στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Φίλιππος κατὰ τῆς Ὀλύνθου τὸ 351 (βλ. εἰσαγ. εἰς τὸν Ἀ' Ὀλυνθιακόν).

βεβαίως ἀσφαλῶς.

βέλτιστος· πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει παρέχει τὰς ἀρίστας ἐλπίδας, εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὰ μέλλοντα.

βιάζομαι, ἀπολ. : ἐκτελῶ μὲ βίαν· *πράττει καὶ βιάζεται* = *πράττει βία*.

βοήθειαι ἐπικουρικὰ στρατεύματα (ταχέως ἐπιστρατευόμενα καὶ προχείρως παρασκευαζόμενα).

βοηθητέον, βλ. *βοηθῶ*.

βοηθῶ 1) μετὰ δτκ. : *βοηθῶ τοῖς πράγμασι* ἐπανορθῶ τὴν (κακῶς ἔχουσαν) κατάστασιν τῶν πραγμάτων· *βοηθητέον εἶναι ὑμῖν τοῖς πράγμασι* = *δεῖν ὑμᾶς βοηθεῖν τοῖς πράγμασιν* 2) μετὰ τῆς προθ. *εἰς* : στέλλω βοήθειαν εἰς.

βουλή σκέψις· *ἡ βουλή ἐστὶ τινι* σκέπτεται τις.

βοῶ· οἱ βοησόμενοί (εἰσιν, ὥσπερ ἦσαν οἱ) τριακόσιοι (ἐν ταῖς συμμορῖαις) οἱ μέλλοντες νὰ φωνάζουν (οἱ προωρισμένοι διὰ φωνῶν νὰ ἐπιδοκιμάζουν ἢ νὰ ἀποδοκιμάζουν τοὺς ἀγορευόντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) εἶναι, ὅπως οἱ τριακόσιοι (εἰς τὸ σύστημα τῶν συμμοριῶν).

Γ

γὰρ ἐν ἐρωτήσῃ : λοιπόν.

γελῶ· ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι (= τοῦ γενέσθαι γέλωτα) ἵνα προκληθῇ γέλως.

γέλως αἰτία διὰ γέλωτα· *γέλως, ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι* γελοῖον πράγμα (γελοῖος) ὁ τρόπος, καθ' ὃν φροντίζομεν περὶ τοῦ πολέμου.

Γεραισιτὸς ἀκρωτήριο καὶ κόμη τῆς Εὐβοίας ἔχουσα λιμένα.

γίγνομαι 1) μετὰ μτχ. : εὐρίσκομαι, φανερόνομαι ὅτι· *τὸ τοὺς πολε-*

μήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι... κεκτημένους καὶ... ἔχοντας τὸ ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διεξαγάγουν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Φιλίππου ἔχουν εὐρεθῆ (φανερωθῆ) ὅτι κέκτηνται (= ὅτι εἶναι κάτοχοι) . . . καὶ ὅτι ἔχουν . . . 2) μετὰ γνκ.: *γίγνομαι ἑμαυτοῦ* ἔξαο- τῶμαι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου· 3) μετ' ἐπιροϋ.: *γίγνομαι ἔξω (τῆς πό- λεως)* μένω (στρατοπεδεύω) ἔξω τῆς πόλεως· *γίγνομαι ἔξω τοῦ κακῶς πάσχειν* εἶμαι μακρὰν ἀπὸ κάθε προσβολῆν (κακοποίησιν), δὲν κακοπαθῶ, δὲν βλάπτομαι· 4) μετὰ προθ.: *γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ* διατρίβω, διαμένω ἐν . . .· *γίγνομαι ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώ- μης* σκέπτομαι κατὰ τοιοῦτον τρόπον· *γίγνομαι πρὸς τῇ γῆ* προσ- εγγίζω, ἀποβιβάζομαι εἰς τὴν ξηράν.

γιγνώσκω 1) ἐννοῶ· Ὀλ. A, 6· Φιλ. A, 50· 2) σχηματίζω (ἔχω) τὴν γνώμην· *ἐγνωκότες ἦσαν ἂν ταῦτα μέχρι του (= τινός)* θὰ εἶ- χον ταύτην τὴν γνώμην (ὅτι δηλ. ὄφειλον νὰ πολεμοῦν πρὸς τὸν Φίλιππον) μέχρι τινός χρόνου (μόνον)· *εἰ δέ, ὁ μὲν* (δηλ. ὁ Φίλ.) *ἐγνωκὼς ἔσται, ὡς δεῖ ἀεὶ πράττειν τι . . ., ἡμεῖς δ' ἐγνωκότες (ἐσόμεθα), ὡς οὐδενός . . .* λέγω, ἂ *γιγνώσκω* = λέγω τὴν ἐμὴν γνώμην· ταῦτα *γιγνώσκω* ἔχω ταύτην τὴν γνώμην· 3) κρίνω· Φιλ. A, 29.

γλίχομαι σφοδρῶς ἐπιθυμῶ.

γνώμη 1) νοῦς, διάνοια· Ὀλ. B, 20· 2) ἐπιθυμία, θέλησις· Ὀλ. A, 16· Φιλ. B, 14· 3) προσδοκία· Ὀλ. A, 21.

γράφω προτείνω ἐγγράφως.

γυμνασίαρχος ὁ ἀναλαμβάνων τὴν δαπάνην διὰ τὸν ἔξωραϊσμόν τοῦ διὰ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας προωρισμένου χώρου καὶ διὰ τὴν ἄσκη- σιν καὶ διατροφὴν τῶν ἀθλητῶν.

Δ

δαιμόνιος ὑπεράνθρωπος.

δεῖ οὐδ. μτχ. ἀπολ.: *δέον ἐνῶ* ἔπρεπε· *δέον πάντας (ἡμᾶς) κωλύειν ἔργῳ καὶ πράξεσιν οὐχὶ λόγοις τοὺς ζητοῦντας πλεονεκτεῖν.*

δείκνυμι (ἀμτβτ.) φαίνομαι· *(τὸ ἔργον) δείξει* τὸ πρᾶγμα θὰ φανῆ.

δεινός 1) ἐπὶ προσώπων· α) φοβερός, πολὺ ἱκανός· Ὀλ. A, 3· Φιλ. B, 30· β) ἔμπειρος· Φιλ. A, 35· 2) ἐπὶ πραγμάτων· *δεινός εἶμι*

(μετ' ἀπρομφ.) ἔχω μεγάλην (ἄξιοθαύμαστον) δύναμιν νὰ... Ὀλ. Β, 20.

δεκαδαρχία κυβέρνησις ἀποτελουμένη ἐκ δέκα ἀρχόντων.

δέος, -ους, τό, φόβος· ἔστι τοῦτο δέος=τοῦτο δεῖ ὑμᾶς φοβεῖσθαι.

δεσπότης ἀπόλυτος κυρίαρχος.

δῆ εὐθύς.

δημόσιος (δοῦλος) δοῦλος τῆς πόλεως.

δήποτε συνήθως ἐν ἐρωτήσ.: τί **δήποτε**; διατί λοιπόν;

διά (μετ' αἰτ.) πρὸς δήλωσιν τοῦ ὄργανου ἢ μέσου=διά τινος, μέ τι.

διαβάλλω· ἡμᾶς διαβάλλον καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν διαβάλλων ἡμᾶς εἰς τοὺς Ὀλυνθίους, ὅτι δὲν εὐρισκόμεθα πλησίον των πρὸς ὑποστήριξίν των.

διαδοχή· ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις=διαδεχομένους ἀλλήλους ἀμοιβαίως, κατὰ σειράν.

διαλλαγὴ συμφιλίωσις· αἱ πρὸς ἐκεῖνον **διαλλαγαι** πᾶσα μετ' ἐκεῖνου συμφιλίωσις (διαπραγματεύσεις πρὸς συμφιλίωσιν).

διασπῶ διαλύω.

διατίθεμαι πωλῶ.

διατρέβω 1) μετὰ μετχ.: χρονοτριβῶ· Ὀλ. Α, 9· 2) **ἐν τινι** κατατρέβω τὸν χρόνον μου εἰς τι· 3) **ἐπὶ τινι** ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

διαφέρω ἀπροσ.: τί **ὑμῖν διαφέρει** τί σᾶς ὠφελεῖ (τοῦτο, ἂν δηλ. ἀπέθανεν ὁ Φίλ.);

διδάσκω τινά τι ἀναγγέλλω εἰς τινά τι.

διεξέρχομαι 1) ἐκθέτω ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς· Ὀλ. Β, 3, 5· Φιλ. Β, 3· 2) ἐξαντλῶ· **διεξελέλυθε πάντα (ἐκεῖνα), οἷς** ὅλα τὰ μέσα ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὅποια.

δίσταμαι ἴσταμαι χωριστά· προκμ. **διέστηκα** εὐρίσκομαι εἰς διάστασιν, διχονοῶ.

δίκη τιμωρία· **δίκην λαμβάνω** τιμωρῶ.

διοικῶ διευθύνω· μέσον: διαχειρίζομαι.

διόπερ δι' ὃν λόγον ἀκριβῶς: καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀκριβῶς.

διορύσσω διασκάπτω· **Χερρόνησον διορύξει** θὰ κατασκευάσῃ διώρυχα διὰ μέσου τῆς Θρακικῆς χερσονήσου. Διὰ τῆς διώρυχος θὰ ἀπεχωρίζετο ἡ Θρακικὴ χερσονήσος ἀπὸ τῆς λοιπῆς Θράκης καὶ οὕτω οἱ ἐν τῇ Χερσονήσῳ κατοικοῦντες Ἀθηναῖοι ἀποικοὶ θὰ ἀπηλλάσσοντο ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Θρακῶν.

διχῆ 1) εἰς δύο χωριστά: δεῖ διχῆ τὴν βοήθειαν εἶναι πρέπει νὰ εἶναι χωρισμένη εἰς δύο ἢ βοήθεια: 2) κατὰ δύο τρόπους, διὰ διπλῆς ἐνεργείας: διχῆ. . . τῷ τε. . . σφῆξιν καὶ. . . στρ. ἐκπέμπειν, καὶ τῷ. . . κακῶς ποιεῖν κατὰ δύο τρόπους, δηλ. ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὸ (νὰ προσπαθῆτε) νὰ σφῆξετε. . . καὶ νὰ. . ., ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὸ νὰ βλάπτετε. . .

διώκω τι τρέχω κατόπιν τινός, ἀκολουθῶ τι.

δοκιμάζω κρίνω.

δοκῶ 1) δοκῶ μοι νομίζω, μοῦ φαίνεται ἡμεῖς δοκοῦμέν μοι ἔχειν πρὸς αὐτὰ οὐκ οἶδα ὄντινα τρόπον ἡμεῖς ἀπέναντι αὐτῶν τῶν πραγμάτων τηροῦμεν κατὰ τὴν γνώμην μου διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠξεύρω, πῶς νὰ χαρακτηρίσω 2) δοκεῖ φαίνεται καλόν τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα=ἄ γ' ἐμοὶ δοκεῖ ἢ γνώμη μου· πθηκ. προκμ.: δέδοκται ἔχει ἀποφασισθῆ.

δόξα φήμη.

δύναμις πεζικὴ δύναμις, πεζικὸν (στράτευμα).

δύσκολος ἰδιότροπος.

δύσμαχος δυσκολοπολέμητος.

δυσχερῆς δυσάρεστος, ἐνοχλητικός· ἐπίρρ.: πῶς δυσχερῶς; μὲ πόσῃν δυσαρέσκειαν;

E

ἐγκλημα παράπονον, δυσαρέσκεια· τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐγκλήματα παράπονα ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των, ἰδικὰ των.

ἐγκήγορα ἐπαγρυπνῶ.

ἐγχωρεῖ (ταῦτα) ἐπιτρέπονται ταῦτα.

εἰ μηδ' ἂ πάθοιτ' ἄν. . .;=εἰ (καίπερ) ἔχοντες καιρόν, οὐ τολμήσετε μηδὲ ταῦτα ποιῆσαι (αὐτόν), ἂ πάθοιτε ἄν (ὕμεις ὑπ' ἐκείνου), εἰ δύναίτο ἐκείνος (ποιῆσαι ὑμᾶς αὐτά);

εἶεν, ἐπίρρημα δηλοῦν συγκατάθεσιν μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴν δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἔστω, καλὰ, πολὺ καλὰ.

εἶμι A) ὑπαρκτικόν: 1) ὑπάρχω, εἶμαι· τὰ ὄντα τὰ ἀληθῆ· τι τῶν ὄντων ἀληθές τι· 2) ἐπομένου ἀναφορικοῦ: οὐκ ἔστιν ὅπως (μετὰ μέλλ. ὀριστικ.) δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ. . . (δὲν εἶναι δυνατόν νὰ. . .).

3) ἄπροσ. *ἔστι (ἦν)* μετ' ἀπροσφ. : εἶναι (ἦτο) δυνατόν νά. . . Β) συνδετικόν: ὑπολογίζομαι Φιλ. Α, 28· Γ) μετ' ἐπιρρ., πτώσεως ἢ προθ. : 1) μετ' ἐπιρρ. : *ῥαδίως ἔσται* (δηλ. *αὕτη ἡ δύναμις*) εὐκόλως θὰ διατρίβῃ αὕτη ἡ δύναμις· *οἱ δ' . . . πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ὧσι* καὶ ὅταν εὐκόλως εὐρίσκωνται ἄνθρωποι ψευδόμενοι πρὸς σᾶς, ὅταν δηλ. πολλοὶ ἐμφανίζονται ὡς συνήγοροι ψευδόμενοι· 2) μετὰ πτώσ. γνκ. : α) διαιρετικῆς : *ἔστι τῶν αἰσχυρῶν* ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν αἰσχυρῶν πραγμάτων : εἶναι αἰσχυρὸν (ἐντροπή)· β) πρὸς δήλωσιν τοῦ ἔργου τινός : *τὸ ἐπιτιμᾶν παντὸς ἔστι* εἶναι ἔργον τοῦ καθενός (ὁ καθένας ἠμπορεῖ νά τὸ κάμνῃ)· 3) μετὰ προθ. : *ἐν ἐμοί ἔστι τι* ἔξ ἐμοῦ (καὶ οὐχὶ ἔξ ἄλλου) ἐξαρτᾶται τι· *εἰμὶ ἐπὶ τοῖς πράγμασι* καταγίνομαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου· *εἰμὶ ἐπὶ τινος* ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

εἵνεκα μετὰ γνκ. : *χρηστὰ εἴη (τὰ πράγματα) παντὸς εἵνεκα* εἶθε ν' ἀποβοῦν τὰ πράγματα καλῶς πρὸς τὸ καλὸν ὄλων.

εἵπερ ποτὲ καὶ νῦν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φροῦν τώρα.

εἰρωνεῖα προσποίησις : *ἄφεις τὴν εἰρωνεῖαν* τὴν συνήθη προσποίησιν (ὅτι δὲν ἔχει χορήματα).

εἰς μετ' αἰτ. : 1) ἐπὶ τρόπου· συχν. περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιρρ. : *εἰς δέον* = *δεόντως· εἰς δέον τι* κάπως πρεπόντως· 2) πρὸς δήλωσιν σκοποῦ· Ὀλ. Α, 20· 3) = *διὰ* μετ' αἰτ. : *εἰς τὴν ναῦν* δι' ἕκαστον πλοῖον.

εἴτε· εἴτε γὰρ ὑμῶν τὴν ἐκείνου. . . περιέσται. . . = *εἰ γὰρ ὑμεῖς τὴν ἐκείνου (χώραν) κακῶς ποιήσετε, ὑπομείνας τοῦτ' Ὀλυμπον παραστήσεται καὶ (εἴτα) ῥαδίως ἀμυνεῖται (ὑμᾶς) ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκειαν (χώραν)· εἰ δὲ βοηθήσετε ὑμεῖς εἰς Ὀλυμπον μόνον. . . προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι καὶ περιέσται.*

εἰώθα· οἱ εἰωθότες (ἀποφαίνεσθαι γνώμην) οἱ συνήθεις (οἱ τακτικῶς λαμβάνοντες τὸν λόγον) ρήτορες.

ἐκ μετὰ γνκ. : 1) ἐπὶ χρόνου· *ἐξ οὗ* (δηλ. *χρόνου*) ἀφ' οὔτου· 2) πρὸς δήλωσιν αἰτίας : ἔνεκά τινος, διὰ τι· Ὀλ. Α, 7· Φιλ. Α, 3, 46· Φιλ. Β, 27· 3) = *διὰ* μετὰ γνκ.· Ὀλ. Β, 9· 4) = *ἐν* μετὰ δτκ.· *λαμβάνειν τῶν ἐκ τῆς χώρας* (ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων) *ὅσ' ἀνάγκη (ἔστιν ὑμᾶς λαμβάνειν)· ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου.*
ἐκβαίνω ἀποβαίνω, λαμβάνω ἔκβασιν.

ἐκκαλοῦμαι *τινα* ἐξεγείρω τινά (ἐκ τῆς νωθρότητος).

ἐκλαλῶ διασαλπίζω, διακηρύττω· *εἰ δυνήθεις* (= *ἐπειδὴν δυνήθῃ*) *μὴ πρᾶξει ταῦτα, ἃ (καίπερ) ὀφλισκάνων ἄνοιαν ὄμωσ ἐκλαλεῖ νῦν. ἐκλέγω χρήματα* εἰσπράττω χρήματα (ὡς λύτρα).

ἐκπίπτω ἐκδιώκομαι.

ἐκπολεμῶ (-όω) *τινά τινι* περιπλέκω τινά εἰς πόλεμον πρὸς τίνα.

ἐκφέρω πόλεμον κηρύττω πόλεμον.

Ἐλλάτεια ὄχυρά πόλις τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν Κηφισόν, ἣ κλείς τῆς Βοιωτίας· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Φωκικοῦ πολέμου (346) κατεσκάφη κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου.

ἐλεγχος ἀπόδειξις· *τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἐλεγχον δώσει* ἢ ἀνάπτυξις τῶν προτάσεών μου εὐθὺς θ' ἀποδείξῃ (ἂν ἢ ὑπόσχεσις εἶναι ἀληθῆς ἢ ψευδῆς).

ἐλλειμμα ἔλλειψις· *τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα* αἱ ἐλλείψεις αἱ προσερχόμεναι ἀπὸ σᾶς (ὡς ἢ μὴ συμμετοχὴ εἰς τὰς στρατείας, ἢ μὴ χορηγίαις μισθοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας, ἢ σπατάλη τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων εἰς τὰς ἐσοτάς κλπ.).

ἐλλείπω 1) *τι* ὑστερῶ εἰς τι· Ὀλ. Α, 6· 2) ἀπολ. : εἶμαι ἔλλιπής (καθυστερῶ) εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μου· Ὀλ. Β, 30.

ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν παρεκτρέπομαι εἰς ὕβρεις.

ἐμπόριον ἐμπορικὸς λιμὴν.

ἐναντίος· τὸ οὐδ. **ἐναντίον** ὡς ἐπίρρ. : **βλέπω ἐναντίον** βλέπω (τὸν ἀντίπαλόν μου) κατὰ πρόσωπον (διὰ τὸ νὰ παρακολουθῶ τὰς κινήσεις του καὶ προφυλάσσωμαι).

ἐνδεῖ ὑπάρχει ἔλλειψις· *ἅπαντος ἐνδεῖ (ὕμῖν) τοῦ πόρου* ἔχετε ἔλλειψιν ὄλου ἐν γένει τοῦ (στρατιωτικοῦ) πόρου : σᾶς λείπουν ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας ἀναγκαιοῦντα χρήματα.

ἐνδείκνυμαι παρουσιάζω· **ἐνδείκνυμαι τοσοῦτον** παρουσιάζω (προτείνω) τόσον μέγα πλεονέκτημα.

ἐνδίδωμι δίδω· **καιρὸν** εὐκαιρίαν.

ἐνεμι 1) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὸ γ' ἐνικ. πρόσ. : **ἐνεστι** ἐνυπάρχει, δύναται νὰ ὑπάρξῃ· *ταῦτα ἴσως πρότερον ἐνήν* ταῦτα (δηλ. ὁ τοιοῦτος τρόπος τοῦ πολεμεῖν) πρότερον ἴσως ἦσαν δυνατὰ· 2) ἀπροσ. μετὰ δτκ. προσ. καὶ ἀπρμφ. : ἐπιτρέπεται εἰς τίνα νά.

ἐνθυμητέον, βλ. **ἐνθυμοῦμαι**.

ἐνθυμοῦμαι σκέπτομαι, ἀναλογίζομαι, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου· 1) μετ' αἰτ.: Ὅλ. Α, 6' 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως: **ἐνθυμητέον** (ὕμιν ἐστι) **καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ ἀναμιμνησκομένοις τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς, ἡλίκην** . . . πρέπει ν' ἀναλογίξεσθε σεῖς καὶ παρ' ἄλλων ἀκούοντες (δηλ. ὅσοι εἴσθε νεώτεροι) καὶ ἀνακαλοῦντες εἰς τὴν μνήμην σας, ὅσοι οἱ ἴδιοι γνωρίζετε (δηλ. οἱ πρεσβύτεροι), πόσον μεγάλην . . .

ἔνι (= **ἔνεστι**) 1) ἀπροσ.: εἶναι δυνατόν· 2) προσωπικ.: ὑπάρχει.

ἐντελής τέλειος, πλήρης· **μισθὸς ἐντελής** ὁ πλήρης μισθός, δηλ. καὶ τὸ **σιτηρέσιον** καὶ ὁ **μισθὸς** (βλ. τὴν λ.).

ἐξαγγέλλω ἀναγγέλλω, κάμνω γνωστόν.

ἐξαιρῶ κυριεύω.

ἐξαρκεῖ (ἀπροσ.) εἶναι ἀρκετόν· **ἐξαρκεῖ ὑμῖν λέγειν δικαιοτέρα** εἶναι ἀρκετόν εἰς σᾶς νὰ ἐκφωνῆτε (μόνον) λόγους, μετὰ τοὺς ὁποίους νὰ ὑποστηρίζετε, ὅτι σεῖς ἔχετε περισσότερον δίκαιον (παρὰ ὁ Φίλ.).

ἐξεργάζομαι τινί τι κατορθώνω τι πρὸς χάριν τινός.

ἐξέρχομαι ἐξέρχομαι εἰς ἐκστρατείαν, ἐκστρατεύω.

ἔξεστί τινι μετ' ἀπροσφ.: 1) εἶναι δυνατόν εἰς τινα νὰ μητρ. οὐδ. ἀπολ.: **ἐξόν** = **εἰ καὶ ἐξήν**· 2) ἔχει τις τὴν ἐξουσίαν νὰ Ὅλ. Β, 30.

ἐξετάζομαι 1) διὰ τῆς ἐξετάσεως ἀποδεικνύομαι· **ὡς ἂν ἐξετασθῆναι μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο** εἶθε νὰ μὴ συμβῆ ἐξετασθέντα (ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἶπον περὶ τῶν προδοτῶν) ν' ἀποδειχθοῦν ἀκρίβεστατα (νὰ ἐπαληθεύσουν)· 2) ἀποκαλύπτομαι, φανερόνομαι Ὅλ. Β, 20.

ἐξόν, βλ. **ἔξεστι**.

ἐξουσία γίγνεται = **ἔξεστι**.

ἐπαναμιμνήσκω ξαναενθυμίζω.

ἐπανήμι τι ἀφήνω τι κατὰ μέρος.

ἐπανορθοῦμαι τι, κυρ.: σηκώνω κάτι, ποῦ ἔχει πέσει, καὶ τὸ ἐπαναφέρω εἰς τὴν θέσιν του· ἔπειτα: ὀρθῶς χρησιμοποιῶ.

ἐπέρχομαι ἐπέρχεται τινί (μετ' ἀπροσφ.) ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τινος νὰ: **ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης (ἴδιον) ὑπολαμβάνω (τὸ) ἐπελθεῖν ἂν** (= τὸ ὅτι ἐπέλθοι ἂν) ἐνίοις εἰπεῖν πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα.

ἐπέχω συγκρατῶ τὸν ἑαυτὸν μου· **ἐπισχῶν** (= ἐπεὶ ἐπέσχον) ἂν . . .

ἂν ἡσυχίαν ἤγον ἀφοῦ συνεκράτουν τὸν ἑαυτόν μου . . . θὰ ἐσιώπων.

ἐπὶ 1) μετὰ γνκ. : α) εἰς (μετ' αἰτ.) : ἐπὶ πολλῶν (πραγμάτων) εἰς πολλὰς περιστάσεις· β) ἐπὶ χρόνου· ἐπὶ Τιμοθέου ἐπὶ τῆς στρατηγίας τοῦ Τιμοθέου· 2) μετὰ δτκ. : α) χρονικῶς· ἐπὶ τῷ πράττειν ἐπάνω εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐνεργείας, ὅταν φθάσῃ ὁ καιρὸς τῆς ἐνεργείας· β) πρὸς δήλωσιν αἰτίας· ἐπὶ τῷ πεπεισθαι (ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος) ταῦτα συνοίσειν ὑμῖν· γ) πρὸς δήλωσιν τοῦ ὄρου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον γίνεται τι· αἰροῦμαι φίλους ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἀποκτῶ (ἔχω) φίλους ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ πράττω τὰ δίκαια· 3) μετὰ δτκ. καὶ μτχ. ἰσοδυναμεῖ μὲ γνκ. ἀπόλυτον : ἐπ' ἀδήλοις οὔσι τοῖς . . . γενησομένοις—καίπερ ἀδήλων ὄντων τῶν ἀπὸ τούτων ἑμαυτῷ γενησομένων ἂν καὶ ἀβέβαιον εἶναι, τί ἐκ τούτων (δηλ. τῶν συμβουλῶν μου) θὰ μοῦ συμβῆ· 4) μετ' αἰτ. : ἐπὶ σκοποῦ· ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας στρατείας αὐτοῦ διὰ νὰ ἐμποδίζουσιν ταύτας—τὰς ὁποίας ὅλοι γνωρίζετε—τὰς αἰφνιδιαστικὰς ἐκστρατείας αὐτοῦ.

ἐπιβαίνω (μετὰ γνκ.) βάλλω τὸ πόδι μου, πατῶ εἰς τι.

ἐπιβουλεύομαι (πθτκ.) εἶμαι στόχος ἐπιβουλῶν : ἀπειλοῦμαι.

ἐπεικῶς τρόπον τινά.

ἐπισκοτῶ τινι ρίπτω σκότος ἐπάνω εἰς τι, σκεπάζω τι.

ἐπιστολή· ἐπιστολῆς ἀνάγνωσις, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς περὶ τῶν Ἀθηναίων μικρᾶς ἰδέας τοῦ Φίλ. ἀναγινώσκει ὁ Δημοσθ. ἐπιστολήν τινα αὐτοῦ σταλεῖσαν πρὸς τοὺς Εὐβοεῖς, ἐν τῇ ὁποία ὁ Φίλ. συμβούλευεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἐλπίζουσιν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθην., διότι οὗτοι οὐδὲ τοὺς ἑαυτοὺς των δύνανται νὰ σφῶζουσιν.

ἐπιστολιμαῖος ὁ περιεχόμενος ἐν ἐπιστολαῖς· δυνάμεις ἐπιστολιμαῖοι στρατεύματα μόνον εἰς ἐπιστολὰς (εἰς τὸ χαρτί) γραμμένα.

ἐπισφαλῆς ἀσθενής.

ἐπιτείχισμα φρούριον ἢ ὀχύρωμα οἰκοδομηθὲν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ ἔχθρου· ἐπιτειχίσματα τῆς αὐτοῦ χώρας (ὄρμητήρια) φρούρια ἐναντίον τῆς χώρας του.

ἐπιτιμῶ ψέγω, κατακρίνω.

ἐπιχειροτονῶ ὑποβάλλω (διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας) τὰς γνώμας εἰς τὴν διὰ χειροτονίας κρίσιν.

ἐπιχειρῶ τινι προσβάλλω τινά· ἐπεχειρήσεν Ὀλυμπίοις, νοεῖται ἢ

στρατιωτικὴ ἐπίδειξις, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Φίλιππος κατὰ τῆς Ὀλύμπου τὸ 351.

ἐπόπτης μάρτυς.

ἔργα 1) γεωργικαὶ ἔργασίαι· Ὀλ. Β, 16· 2) ἐπιχειρήσεις· Φιλ. Α, 38.

ἐρημία παντελὴς ἔλλειψις.

ἐρρωμένος (μτχ. πθκ. ποκμ. τοῦ ρ. **ῥώννυμι**) ὑγίης, γερός· ἐπίρρ. :

ἐρρωμένως ἐνεργῶς, δραστηρίως.

ἐσκεμμένος, βλ. **σκοπῶ**.

ἐτησία οἱ ΒΑ ἄνεμοι οἱ πνέοντες τακτικῶς κατὰ τὸ θέρος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει (τὰ τουρκιστὶ λεγόμενα μελτέμια)· οἱ ἄνεμοι οὗτοι ἐμποδίζουν τὸν πλοῦν εἰς τοὺς πρὸς Β ἅπ' Ἀθηνῶν πλέοντας.

ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις δέ.

ἐτοιμῶς προθύμως· **ἐτοιμότητα** (= **ἐτοιμότερον**) εὐκολώτερον.

Εὐβοία ὡςπερ εἰς **Εὐβοίαν**, δηλ. **ὠρμήσατε**· οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες τὸ 357 ὑπὸ τὸν Τιμόθεον εἰς Εὐβοίαν ἐνίκησαν τοὺς κατέχοντας αὐτὴν Θηβαίους καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς ν' ἀπέλθουν ἐκ τῆς νήσου.

εὐήθεια ἀπονηρία, ἀπλότης· **εὕρισκω** (τὸν Φίλιππον) **τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν προσαγαγόμενον τούτῳ, τῷ φάσκειν** (μὲ τοῦτο τὸ μέσον, μὲ τὸ νὰ βεβαιώνη) **παραδώσειν... καὶ (τῷ) κατασκευάσαι... , τὴν δ' Ὀλυμπίων φιλίαν (προσαγαγόμενον) μετὰ ταῦτα τῷ... ἐξελεῖν καὶ... , Θετταλοὺς δὲ (προσαγαγόμενον) νῦν... τῷ... ὑποσχέσθαι καὶ (τῷ) ἀναδέξασθαι.**

εὐήθης ἀνόητος.

εὐθυνα, συνήθως κατὰ πληθ. **εὐθυναί** λογοδοσία.

εὐπορῶ ζῶ μὲ εὐπορίαν.

εὐτρεπής πάρεσκευασμένος.

εὐτρεπίζω 1) τακτοποιῶ· Ὀλ. Α, 13· 2) ἐτοιμάζω πρὸς ἀπόπλουν· Φιλ. Α, 16.

ἐφίσταμαι 1) τοποθετοῦμαι ὑπεράνω τινὸς ὡς ἐπόπτης· **οἱ ἐφεστηκότες** (δηλ. **τοῖς στρατεύμασι**) οἱ στρατηγοί· 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας· ἐμφανίζομαι (αἰφνιδίως) ἐνώπιόν τινος· **ἅπασιν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες** ἐπελθόντες εἰς τὰ πράγματα καθ' ὃν χρόνον ὅλα εὕρισκονται εἰς ταραχὴν (ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Φιλίππου)· ἀφοῦ καταλάβετε (διὰ τῆς αἰφνιδίας ἐφορμῆσεως ἐκ

τινος νήσου ἢ λιμένος, ὅπου διαρκῶς θὰ παραμένετε) τὴν γενικὴν κατάστασιν ἐν ταραχῇ διατελοῦσαν· **μηδὲ (ὅπως) ἐπισιτήσεται μέγεθος δυνάμεως (=μεγάλῃ δύναμις)**. 3) παραμονεύω, καιροφυλακῶ· Φιλ. Β, 18.

ἔχω Α) μτβτκ.: παρέχω· Ὀλ. Β, 3· Β) ἀμτβτ.: 1) ἀποβαίνω· Ὀλ. Α, 9· 2) διάκειμαι, εἶμαι· συχνάκις μετὰ τὰ ἐπιρρ. τρόπον· **ἐναντίως ἔχει** εἶναι ἐναντίον (ἀποτελεῖ μειονέκτημα)· **οὔτε εὐτρεπῶς ἔχει αὐτῶ τὰ παρόντα (πράγματα) οὐδ' (οὔτως ἔχει) ὡς ἂν κάλλιστα (ἔχοι)** οὔτε προητοιμασμένα οὐδὲ κάλλιστα τακτοποιημένα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πράγματα αὐτοῦ (τοῦ Φιλ.)· **τὰ ὅλα πράγματα βέλτιον ἔχει** ἢ ὅλη κατάσταση τῆς πολιτείας εἶναι καλύτερα· **φαύλως ἔχει (τὰ πράγματα)** τὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν· **ἀργῶς ἔχω** εἶμαι νωθρός· **ταῦτα ἄμεινον ἔχει ἐκατέροις** (δηλ. **ὕμιν καὶ Φιλίππῳ**) εἰς ταῦτα εὐδοκιμεῖτε ἀμφοτέρω (σεῖς καὶ ὁ Φίλιππος). — Μέσον: **ἔχομαι** (μετὰ γνκ.) πιάνομαι ἀπὸ τι· **ἔχομαι τῆς πληγῆς** πιάνομαι ἀπὸ τὸ κτυπηθὲν μέρος, φέρω τὴν χεῖρα μου εἰς τὸ κτυπηθὲν μέρος (διὰ τὸ προφυλάξω ἀπὸ τὸ κτύπημα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη δοθῆ).

Z

ζηλω τι κατευθύνω ὄλον τὸν ζῆλον μου εἰς τὴν ἀπόκτησίν τινος· **τοῦτο** (δηλ. **δόξαν**) **ἐζήλωκε**.

H

ἢ εἰ δὲ μή.

ἤδη εὐθύς, ἄνευ ἀναβολῆς.

ἡδύς· ἐπιρρ.: **ἡδέως ἔχω** εἶμαι εὐχαριστημένος· **ἡδιον εἶναι ἂν αὐτόνομους** ὅτι εὐχαριστότερον θὰ ἦσαν αὐτόνομοι: ὅτι θὰ ἐπροτίμων νὰ ἦσαν αὐτόνομοι.

ἦκω 1) ἔχω φθάσει· **πρὸς αὐτὴν τὴν τελευταίην ἦκει τὰ πράγματα αὐτῶ** ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος των ἔχουν φθάσει (πλέον) τὰ πράγματα δι' αὐτόν: ἢ αὔξησίς του ἔχει φθάσει (πλέον) δι' αὐτόν εἰς τὸ τέλος τῆς· 2) ἔχω ἐπιστρέψει· **ὅτε ἦκομεν βοηθηκότες Εὐβοεῦσι** ὅτε εἴχαμεν ἐπιστρέψει (ἐκ τῆς Εὐβοίας), ἀφοῦ εἴχαμεν βοηθήσει

τοὺς Εὐβοεῖς ἐννοεῖται ἢ εἰς Εὐβοίαν ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν Τιμόθεον (τὸ 357· 3) ἔχω παρουσιασθῆ· Ὀλ. Α, 9· 4) ἀνέβην εἰς τὸ βῆμα· *εἰ ἤκει τις* ἐὰν ἀναβῆ κανεῖς εἰς τὸ βῆμα· Ὀλ. Α, 1.

ἡλικία στρατεύσιμος ἡλικία (ἀπὸ τοῦ 18 - 60 ἔτους).

ἡλικός 1) ὅσον μέγας· Ὀλ. Α, 9· 2) ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως· πόσον μέγας· *ἡλικὰ ἐστὶ τὰ διάφορα* = *ἡλικὴ ἐστὶν ἡ διαφορὰ*.

ἡνίκα ἐφ' ὅσον.

ἤρετό τις = *ἔροίτο ἂν τις*.

Θ

θαῖτον = ῥῆον.

θανματοποιὸς ἀγύρτης.

θεοί τὸ τῶν θεῶν = οἱ θεοί.

θεραπεύω περιποιουῖμαι· *θεραπεύει τινὰς ἐπὶ τῇ πόλει* πρὸς βλάβην τῆς πόλεως (διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦς κατὰ τῆς πόλεως).

Θετταλοί τὰ τῶν Θετταλῶν τὰ πράγματα τῶν Θεσσαλῶν, οἱ Θεσσαλοί.

θεωρῶ ἔξετάζω.

θορυβῶ, ὡς μὲ (ἐπιδοκιμαστικὸν) θόρυβον δηλῶ, ὅτι.

θρυλῶ τι συνεχῶς ὁμιλῶ περὶ τίνος, συχνάκις ἐπαναλαμβάνω τι.

I

ἴδιος ἰδιωτικός· τὰ ἴδια αἱ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις.

ιδιώτης ἄπειρος.

ἱερὰ τριήρης, οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον δύο ἱερὰς τριήρεις, τὴν *Πάραλον* καὶ τὴν *Σαλαμινίαν*· ἐν § 34 τοῦ Α' Φιλιππικοῦ νοεῖται ἡ *Πάραλος*, ἢ ὁποία κατ' ἔτος μέλλουσα νὰ κομισθῇ τοὺς *θεωροὺς* (τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς πόλεως) εἰς Δῆλον ἠγκυροβόλει πλησίον τοῦ Μαραθῶνος.

Ἰέραξ Ἀμφιπολίτης, ἀποσταλεὶς ὡς πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας τὸ 358/7 μετὰ τοῦ Στρατοκλέους.

ἱεροποιοί, οὗτοι ἦσαν δέκα ἄρχοντες κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι διὰ κλήρου, οἱ ὅποιοι ἔργον εἶχον τὴν διοργάνωσιν τῶν ἑορτῶν καὶ τὴν ἐποπτεῖαν θυσιῶν τινων.

Ἰλλυριοὺς = **Ἰλλυριοί** ἐν Ἰλλυριοῖς = ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰλλυριῶν. Ἰσος· τὸ Ἰσον τὸ ἀνάλογον μέρος· ἐξ Ἰσου (ἐκείνοις, δηλ. τοῖς ἀντίπαλοις) ὁμοίως (καθὼς οἱ ἀντίπαλοί μου). ἴσταμαι σταματῶ.

Κ

καθαιροῦμαι καταπίπτω, κατακρημνίζομαι (ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ὑψωθῆ).

καθήκω εἶμαι ἀρμόδιος, κατάλληλος· ὁ **καθήκων χρόνος** ὁ ὄρισμένος χρόνος.

κάθημαι 1) κάθημαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· οἱ **καθήμενοι** οἱ ἀκροαταί· Φιλ. Β, 3· 2) ἀδρανῶ, δὲν κάμνω τίποτε.

καθίστημι ἐγκαθιστῶ (εἰς τὴν ἐξουσίαν). — Μέσον· **καθίσταμαι** εὐρίσκομαι ἐν τινι καταστάσει· ἐν **ᾧ καθέστηκε τὰ πράγματα Φιλίππου** εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται τὰ πράγματα τοῦ Φιλίππου· **τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις καθίσταται αὐτῷ εἰς κομιδῆν στενὸν** εὐρίσκεται αὐτὸς εἰς πολὺν μεγάλην στενοχωρίαν μὲ τὴν συντήρησιν τοῦ μισθοφορικοῦ τοῦ στρατεύματος. — Πηθκ.: διορίζομαι· ὁ **τούτων κύριος καταστάς ὑφ' ὑμῶν** = ὅς ἂν **καταστή ὑφ' ὑμῶν κύριος τούτων**.

καί 1) ἐπιτατικός· **καὶ πρῶτος** πρῶτος πρῶτος· **καὶ σφόδρα** πολὺ σοβαρῶς· 2) πράγματι· Φιλ. Α, 46· 3) **καὶ γὰρ τοι** καὶ διὰ τοῦτο λοιπόν· 4) **καὶ δὴ** α) καὶ μάλιστα εὐθύς· Ὀλ. Β, 13· β) εὐθύς τώρα· Φιλ. Α, 13.

καιρὸς 1) περίστασις, κατάστασις πραγμάτων· Ὀλ. Α, 2· Φιλ. Α, 12· 2) εὐκαιρία, εὐνοϊκὴ περίστασις· **τὴν ἀκαιρίαν καιρὸν νομίσαντες** Ὀλ. Α, 24· **οἱ τῶν πραγμάτων (= τοῦ πράττειν) καιροὶ** αἱ εὐνοϊκαὶ περιστάσεις πρὸς δρᾶσιν· Φιλ. Α, 37· **οἱ ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντες (ἡμῖν) καιροί**· Ὀλ. Β, 2.

κακοδαιμονία φρενοπάθεια.

καλῶ ἦν μὲν οὖν δίκαιον τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις **καλεῖν (ὑμᾶς)** βεβαίως ἦτο δίκαιον νὰ καλῆτε (διὰ νὰ σᾶς εἴπουν, τί πρέπει ν' ἀποκριθῆτε εἰς τοὺς πρέσβεις) τοὺς κομίσαντας τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Φιλίππου· νοοῦνται ὁ Κτησιφῶν, ὁ Ἀριστόδημος καὶ

ὁ Νεοπτόλεμος, οἱ ὅποιοι κομίσαντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὰς πρώ-
τας φιλικὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Φιλίππου ἐνήργησαν νὰ σταλῆ πρε-
σβεία πρὸς τὸν Φίλιππον περὶ εἰρήνης.

καλῶς ὦν (= δ) **καλῶς ποιοῦντες ἔχουσι** τὰ ὁποῖα ἔχουν—καὶ καλὰ
κάνουν (ποὺ τὰ ἔχουν).

κἂν 1) ἔστω καί· 2) **κἂν . . . κἂν . . . κἂν** εἴτε . . . εἴτε . . . εἴτε· **κἂν**
ῥῆγμα κἂν στρέμμα κἂν ἄλλο τι . . . ἢ (τοῦτο)· Ὀλ. Β, 21· **κἂν**
ὑμεῖς (= καὶ ἢ, κἂν ὑμεῖς) ἕνα, **κἂν πλείους . . .**· Φιλ. Α, 19.

κἂν = καὶ ἐν.

κατὰ 1) μετὰ γνκ. : περὶ τινος, διὰ τινος· Φιλ. Β, 9, 10· 2) μετ' αἰτ. : α)
διανεμητικῶς· **καθ' ἕκαστα λέγων (αὐτὰ)** ἀναφέρων αὐτὰ (τὰ ἄλλα
ὄχυρά μέρη) ἐν πρὸς ἕν· **καθ' ἕνα αὐτῶν** χωριστὰ κάθε ἕνα ἐξ αὐ-
τῶν· **καθ' ἕκαστον τούτων χωρὶς** ἐν ἕκαστον ἐκ τούτων χωριστὰ·
β) ἐπὶ ἀπομονώσεως καὶ χωρισμοῦ : **καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς βουλευσε-**
σθε ὕστερον μεταξὺ σας μόνοι θὰ σκεφθῆτε ὕστερον (δηλ. μετὰ
τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησιν τῶν πρέσβεων).

κατακλείω ἀναγκάζω.

κατακούω (μετὰ γνκ) 1) ὑπακούω εἰς τινος, εἶμαι ὑπήκοός τινος· Ὀλ.
Α, 23· 2) σαφῶς ἀκούω τινά· Φιλ. Β, 35.

καταλλαγῆαι διαπραγματεῦσαι περὶ συμφιλίωσης.

καταπτήσσω (πρκμ. **κατέπτηχα**) συστέλλομαι (ζαρώνω) ἀπὸ φόβου.
καταρραθυμῶ χάνω ἕνεκα ραθυμίας· πθκ. : **τὰ καταρραθυμημένα**
ὅσα ἐκ ραθυμίας (ἀμελείας) ἔχετε χάσει.

καταρρέω καταπίπτω, πίπτω εἰς ἐρείπια· (**τὰ τοιαῦτα**) **περὶ αὐτὰ κα-**
ταρρεῖ (ἢ διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) καταπίπτει
φυλλορροοῦσα περίξ ἐαυτῆς (μτφ. ἐκ τῶν μαραινομένων ἀνθρώπων).

κατασκευάζω 1) παρασκευάζω, καταρτίζω· Ὀλ. Α, 20· 2) ἐπινοῶ, πα-
νούργως μηχανεύομαι· Ὀλ. Β, 6· 3) καθιστῶ· Ὀλ. Β, 15.

καταστρέφομαι ὑποτάσσω.

κατέχω συγκρατῶ, διατηρῶ· **τὰ (συμμαχικὰ) πράγματα** τὴν (συμμαχι-
κὴν) δύναμιν.

κατορθῶ ἐπιτυχάνω· ὄνομτκ. ἀπρομφ. : **τὸ κατορθοῦν (αὐτόν)**, δηλ. τὸν
Φίλ.) αἱ ἐπιτυχίαι αὐτοῦ (τοῦ Φίλ.).

κενὸς ἀνωφελής· Ὀλ. Β, 12· **ψήφισμα κενὸν** ψήφισμα ἀνεκτέλεστον.

κεφάλαιον = ἐν κεφαλαίῳ ἐν περιλήψει.

κινουῖμαι τίθεμαι εἰς κίνησιν, ἀναφαίνομαι.

κοινός τὸ κοινὸν ἢ τὰ κοινὰ τὰ δημόσια πράγματα, ἡ πολιτεία.

κομιδῆ λίαν **κομιδῆ** δὲ (ἄπιστα).

κομίζομαι λαμβάνω ὀπίσω, ἀνακτῶ.

κόπτομαι τινι καταπονοῦμαι μέ τι.

κορδακισμοὶ ἄσεμνοι χοροί.

κρατῶ 1) ἀπολ. : ὑπερισχύω· Φιλ. Β, 36' 2) μετὰ γνκ. : γίνομαι κύριός τινος. — Πθτικ. : νικῶμαι.

κρίνω δικάζω· **κρινόντων** (δηλ. τοὺς στρατηγούς). — Πθτικ. : **κρίνομαι περὶ θανάτου** σύρομαι εἰς τὸ δικαστήριον μετὰ κίνδυνον νὰ καταδικασθῶ εἰς θάνατον, δικάζομαι περὶ ζωῆς καὶ θανάτου.

Λ

λαγχάνω διὰ κλήρου ἀναδεικνύομαι.

λαμβάνω 1) λαμβάνω καὶ χρησιμοποιῶ (δαπανῶ)· Ὀλ. Α, 19' 2) ἐννοῶ· ἂν λάβοιτε δύνασθε νὰ ἐννοήσετε· Ὀλ. Α, 1. — Μέσον : **λαμβάνομαι ἐν μέσῳ τινός** καταλαμβάνομαι, εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ τινός.

Λάμψακος πόλις τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλησποντον, ἀπέναντι τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου.

λανθάνω διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος· συχνότατα μετὰ μτχ. : ἂν λάθῃ ἀναλώσας ἂν ἐξοδεύσῃ ἀνεπαισθήτως (χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ)· **λήσετε πάνθ' ὑπομείναντες** χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε θὰ ὑπομείνετε πάντα.

λέγω 1) θέλω νὰ εἶπω, ἐννοῶ· **μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω** = καὶ ἂν μηδεὶς ἦ ἐν αὐτῇ, πολέμιος λέγω· 2) προτείνω· Ὀλ. Α, 20· Ὀλ. Β, 11, 31· Φιλ. Α, 14' 3) ἐπὶ ρητόρων : ὁμιλῶ· **οἱ λέγοντες** οἱ ῥήτορες.

λήμμα κέρδος (κυρίως ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ληστείας).

Λῆμνος ἡ γνωστὴ νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀρχαία κτῆσις τῶν Ἀθηναίων· πρὸς διοίκησιν ταύτης οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστελλον κατ' ἔτος σῶμα ἑπτέων ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς ἱπάρχου· ἡ ἐκεῖ δὲ διαμονὴ τοῦ ἱπάρχου ἦτο ἄνετος.

ληστεύω ληστρικῶς (κρυφίως) πολεμῶ, κάμνω κλεφτοπόλεμον.

λιμένες πρόσοδοι λιμένων.

λογίζομαι· **λογιζομένους**, εἰ **Φίλιππος λάβοι** = **λογιζομένους (τοῦ-το)**· εἰ **Φίλιππος λάβοι**.

λογισμὸς 1) λόγος, αἰτία· Φιλ. Β, 6· 2) σκέψις· **πρὸς πλεονεξίαν** . . . **τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων** δρίζων τὴν ἀξίαν τῶν σκέψεων του συμφώνως πρὸς τὸ συμφέρον του.

λογιστῆς κριτῆς.

λογοποιῶ 1) ἀπολ. : πλάττω λόγους, χαλκεύω (κατασκευάζω) ψευδεῖς εἰδήσεις (φήμας)· 2) ὡς διαδίδω ὅτι.

λόγος 1) δικαίωμα λόγου· **δίδωμι λόγον τινι** α) δίδω τὴν ἄδειαν εἰς τινὰ ν' ἀπολογηθῆ· **δόντες λόγον (αὐτοῖς)** . . . Ὀλ. Β, 29· β) δίδω τὴν ἄδειαν εἰς τινὰ νὰ ὁμιλήσῃ· Ὀλ. Β, 31· 2) ἐκτίμησις· **τοῦ δικαίου λόγον ποιῶμαι** φροντίζω περὶ τοῦ δικαίου· 3) πρότασις· Φιλ. Β, 11· 4) λογοδοσία· Φιλ. Α, 33.

λοιδορία κακολογία· **κενῆ** ἀβάσιμος (μὴ στηριζομένη δηλ. ἐπὶ πραγμάτων).

λοιπὸς ὑπόλοιπος· **ἔστι λοιπὸν** ὑπολείπεται· **λοιπὸν ἔστιν (ἡμῖν) ὑπὸ τοῦ πολέμου** μᾶς ἔχει ἀφήσει ὁ πόλεμος (ὁ κατὰ τοῦ Φιλίππου)· **τὰ λοιπὰ** εἰς τὸ ἐξῆς.

λυσιτελῶ ὠφελῶ· **τὸ λυσιτελοῦν** ἢ ὠφέλεια, τὸ κέρδος· **τὸ ἰδία λυσιτελοῦν** τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον.

M

μακρὰν ἐπὶ χρόνου· **οὐκ εἰς μακρὰν** ὄχι μετὰ παρέλευσιν χρόνου· ἐντὸς ὀλίγου.

μᾶλλον δὲ 1) ἢ διὰ νὰ εἶπω καλύτερον· Ὀλ. Α, 19· Ὀλ. Β, 2, 22· 2) ἢ καλύτερον· Ὀλ. Β, 8.

μεθύω τινι εἶμαι μεθυσμένος ἀπὸ χαρὰν διὰ τι.

Μενέλαος ἑτεροθαλῆς ἀδελφὸς τοῦ Φιλίππου· φοβούμενος καὶ μισῶν τὸν ἀδελφόν του κατέφυγε μετὰ τῶν στρατιωτῶν του εἰς τὰ ξενικὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ ξεναγοὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν ἵππαρχον.

μένω 1) μένω πιστός (εἰς τὴν συμμαχίαν). Ὀλ. Β, 9· 2) **ἐπί τινος** περιορίζομαι εἰς τὴν Φιλ. Α, 9.

μερῆς βοήθεια.

μέρος· τὸ ἡδίκημένον ἀεὶ μέρος (τῶν πολιτῶν) οἱ ἐπιβαρυνόμενοι ἐκάστοτε μὲ ἀδίκᾳ βάρῃ πολιταὶ **ἐν μέρει ἢ κατὰ μέρος** κατὰ σειρὰν (διαδοχικῶς)· **ἐν μέρει οὐδενός εἰμι** θεωροῦμαι ἀνάξιός λόγου, δὲν λογαριάζομαι γιὰ τίποτε.

μετάστασις ἀλλαγὴ πολλὴν τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην τὴν μεταβολὴν δεικτέον (ἔστιν ὑμῖν) πρέπει νὰ δείξετε, ὅτι πολὺ ἠλλάξατε στάσιν (διαγωγὴν) καὶ μεγάλως μετεβλήθητε.

μέτεστί μοι τινος μετέχω τινός.

μετρίως εἰς μέτριον βαθμόν, ὀλίγον· **καὶ μετρίως σωφρονοῦντες** (ἄνθρωποι) καὶ ὀλίγον μόνον νοῦν ἔχοντες.

μή· 1) **μή μοι** ἔλλειπτικὴ φράσις=**μή μοι λεγέτω τις·** 2) **μή τί γε δὴ** (κατόπιν τοῦ ἐπιδοτικοῦ **οὐδὲ**) πολὺ δὲ ὀλιγώτερον βέβαια.

μικρός· ἐπιρρ. χοῦσις μετὰ προθ. : **καὶ κατὰ μικρὸν** ἔστω καὶ ὀλίγον.

μῆμος ὁ μιμούμενός τινος **μῆμος γελοίων** ὁ μιμούμενος γελοῖα (ἄξια γέλωτος), γελωτοποιός.

μισθός, εἰς τοὺς στρατιώτας ἐδίδοτο μισθός καθ' ἐκάστην καὶ σιτηρέσιον (**τροφή**)· οὐδέποτε ταῦτα ὁμοῦ ὑπερέβαινον τὴν δραχμὴν καθ' ἐκάστην, οὐδὲ ἦσαν ὀλιγώτερα τῶν 4 ὀβολῶν.

μνημονεύω ἐνθυμοῦμαι.

μόνος· ἐπιρρ. : **μόνον οὐχὶ** μόνον ποὺ δέν, σχεδόν.

N

νήσος· καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ (δηλ. ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει) **νήσοις,** νοοῦνται αἱ νῆσοι Ἰμβρος, Σκῦρος καὶ Πεπάρθητος.

Νίκαια φρούριον τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Οἴτης καὶ πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν.

νικῶ· τοὺς φίλους νικᾷ (ὑπκμ. : **τὰ ξενικὰ**) **καὶ τοὺς συμμάχους** νικοῦν τοὺς φίλους καὶ τοὺς συμμάχους (βλάπτουν δηλ. αὐτοὺς δι' ἀρπαγῶν, ἀργυρολογίας κ.τ.τ.).

νυνὶ τώρα δά.

Ξ

ξένοι μισθοφόροι, μισθοφορικὸν στράτευμα.

Ο

οἱ ἀνφρκ. ἐπίρρ. : πρὸς ὃ μέρος· συχν. μετὰ γνκ. : *ὄρατε... τὸ πρᾶγμα, οἱ ἀσελγείας προελήλυθεν ἄνθρωπος* τὸ συμβαῖνον (τὴν κατάστασιν), μέχρι δηλ. ποίου βαθμοῦ ἀναιδείας ἔχει προχωρήσει ὁ ἄνθρωπος.

οἷδ' ὅτι βεβαίως.

οἰκεῖος 1) ἀνήκων εἰς τινα, ἴδιος· *τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως* τὸ ἰδιαίτερον κράτος (τοῦ Φιλίππου) καὶ ἡ ἰδιαίτερα δύναμις του· 2) φιλικός, σύμμαχος· Φιλ. Α, 4· ἐπίρρ. : *οἰκείως* φιλικῶς *πάνυ οἰκείως ἔχειν*.

οἰκία οἰκογένεια· ἡ *τυραννικὴ οἰκία* ἡ οἰκογένεια τῶν τυράννων· ἐνοοῦνται οἱ τύραννοι τῶν Φερῶν Λυκόφρων καὶ Πειθόλαος.

οἴκοι ἐν τῇ πατρίδι· *τὰ οἴκοι* τὰ πράγματα τῆς πατρίδος, ἡ πατρίς.

οἶος 1) μετ' ἀπρμφ. = ὥστε (μετ' ἀπρμφ.)· *οὐδαμῶς οἶος (= τοιοῦτος, ὥστε) ψεύδεται* ἀνίκανος νὰ ψεύδεται· *οἶους ὀρχεῖσθαι = ὥστε ὀρχεῖσθαι οὐχ οἶος ἐστι μένειν = οὐκ ἐστι τοιοῦτος, οἶος (= ὥστε) μένειν*· 2) μετ' ἐπιθ. : *οἶος ἔμπειρος* ὅπωςδήποτε ἔμπειρος· 3) *οἶός τ' εἶμι* (μετ' ἀπρμφ.) εἶμαι ἱκανός, εἶμαι εἰς θέσιν νά...· 4) τὸ οὐδ. *οἶον* ὡς ἐπίρρ. : καθὼς παραδείγματος χάριν.

ὀκνῶ 1) μετ' αἰτ : φοβοῦμαι τι· *ὀκνῶ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν* φοβοῦμαι τὸ κατ' ἑμοῦ μῖσος σας· φοβοῦμαι νὰ μὴ ἐπισύρω τὸ κατ' ἑμοῦ μῖσος σας· 2) *μὴ φοβοῦμαι* μήπως.

Ὀλύμπιοι· *τὰ τῶν Ὀλυμπίων* τὰ πράγματα τῶν Ὀλυμπίων, οἱ Ὀλύμπιοι.

ὄλωσ γενικῶς.

ὄμιλία συναναστροφὴ, σχέσεις· *αἱ λίαν ὄμιλῖαι* αἱ πολὺ στεναὶ σχέσεις· *ὄμοιος· ἐν ὄμοίῳ πολέμῳ, δι' ὄν = ἐν ὄμοίῳ πολέμῳ ἐκείνῳ, δι' ὄν.*

ὄνειδος 1) προσβολή, κατηγορία· *καὶ (ἀ) φαίνονται ἄν (ὕμῖν) μεγάλα*

ὄνειδῆ κατ' ἐκείνου βουλομένοις (=εἰ βούλοισθε) δοκιμάζειν ὀρθῶς· Ὀλ. Β, 4· 2) αἰσχος· Ὀλ. Β, 20.

ὄνειροπολῶ ἐν τῇ γνώμῃ φαντάζομαι μὲ τὸν νοῦν μου.

ὄντιοῦν, βλ. ὄστισοῦν.

ὅπως 1) ἐν πλαγίᾳ ἐρωτιτικ. προτάσει: πῶς ὅπως μὴ δόξομεν εἶναι χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑπαρχόντων (ἡμῖν ἐκ τῶν θεῶν) πῶς νὰ μὴ φανῶμεν, ὅτι εἴμεθα κατώτεροι τῶν ὑπαρχόντων εἰς ἡμᾶς ἐκ μέρους τῶν θεῶν (ἀνάξιοι τῶν θείων εὐεργεσιῶν). 2) οὐχ ὅπως... ἀλλὰ καὶ = οὐ μόνον οὐ... ἀλλὰ καί.

ὄρμῶ (ἄω) κινουῦμαι ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν... ἴσως ἂν ὄρμησάιτε ὅτι ἀφήνοντες ταύτην τὴν ὑπερβολικὴν σας ἀμέλειαν ἴσως ἠθέλετε κινηθῆ (ἀπὸ ἐδῶ ἐναντίον του): θὰ τὸ ἐκονούσατε ἐπὶ τέλους.

ὄρχουμαι τοιαῦτα (=τοιαύτας ὀρχήσεις) χορεύω τοιούτους χορούς. ὄστισοῦν, ἦτισοῦν, ὄτιοῦν οἰοσδήποτε.

ὅτε (αἰτλγκ.) ἀφοῦ, ἐπειδὴ.

οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως.

οὐδεὶς· οὐδὲν μὴ δεινὸν πάθητε = οὐ φόβος (ἔστι) μὴ δεινὸν τι πάθητε οὐδὲν κακὸν θὰ πάθητε.

οὐδέποτε· οὐδέποτε' οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων = οὐκ ἐλπίς ἔστι μὴ ποτέ τι τῶν δεόντων γένηται ἡμῖν = οὐδέποτε οὐδὲν τῶν δεόντων γενήσεται ἡμῖν (τότε) τίποτε ἀπ' ὅ,τι πρέπει δὲν θὰ γίνῃ ποτέ ἐκ μέρους ἡμῶν.

οὔτοι ἐπίρρ.: βεβαίως οὐχί· οὔτοι παντελῶς οὐδὸλως βέβαια.

οὔτος, αὕτη τοῦτο· καὶ ταῦτα καὶ μάλιστα ταύτη (ἐπίρρ.) διὰ τοῦτο οὔτω· οὔτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους = οὔτω (δεῖ ἀξιοῦν) καὶ τῶν πραγμάτων (ἡγεῖσθαι) τοὺς (εὔ) βουλευομένους.

οὐχ ὥσπερ, βραχυλογικῶς: οὐχ ὥσπερ τὸν π. χρόνον... = οὐδὲ τὰ πράγμαθ' οὔτως ἔξει, ὥσπερ κτλ.

ὄφλισκάνω κυρ: καταδικάζομαι εἰς χρηματικὸν πρόστιμον· ἔπειτα: ὄφλισκάνω αἰσχύνῃν ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου αἰσχύνῃν (καταπίπτω εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων): ὄφλισκάνω ἀνοίαν ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου τὴν κατηγορίαν τῆς ἀνοησίας, κιν-

δυνεύω νὰ θεωρηθῶ ἀνόητος· *ὀφλισκάνω ἀνανδρίαν* ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου τὴν κατηγορίαν τῆς δειλίας.

ὄχλος πλῆθος ἀνθρώπων· *καὶ (ἀ) τοσοῦτον ὄχλον καὶ παρασκευὴν (ἔχει), ὄσσην οὐκ οἶδ', εἴ τι τῶν ἀπάντων* (οὐδ.) ἔχει καὶ αἱ ὁποῖα ἔορται ἀπαιτοῦν τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων (δηλ. χορευτῶν, ἀθλητῶν, χορηγῶν, γυμνασιάρχων κτλ.) καὶ τοσαύτην προπαρασκευὴν (δηλ. πολυτελεῆ σκευή, ἐνδύματα κτλ.), ὄσσην ἴσως οὐδὲν ἄλλο προᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ (ἀπαιτεῖ).

Π

Παίων = *Παίονες*.

πάλιν κατόπιν· *πάλιν* αὖ ἔπειτα *πάλιν*.

παρὰ 1) μετὰ γιν. : τὸ προέρχεσθαι ἔκ τινος προσώπου· *παρ' αὐτοῦ* ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ του, μὲ τὴν ἰκανότητά του· 2) μετ' αἰτ. : α) πρὸς δήλωσιν αἰτίας : ἕνεκά τινος, ἕξ αἰτίας τινός· Φιλ. Α, 11· β) πρὸς δήλωσιν χρόνου : *παρὰ πάντα τὰ ἐκ τῶν ἀνθρώπων πράγματα* εἰς ὅλα τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων (κυρ. : ἐν ᾧ χρόνῳ γίνονται τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων)· *παρὰ τὸν καιρὸν* εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν : ὅταν παρουσιασθῇ ἡ κατάλληλος εὐκαιρία.

παραιροῦμαι ἀφαιρῶ.

παρακαθίστημι τινά τινι τοποθετῶ τινὰ πλησίον τινός· *στρατιώτας οἰκείους... παρακαταστήσαντας (τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ξένοις)*.

παρακρούομαι ἔξαπατῶ.

παρακύπτω ἐπὶ τι ῥίπτω παρέργως ἐν βλέμμα ἐπιπόλαιον εἰς τι.

παραπίπτω συμπίπτω· *παραπεπτωκώς καιρὸς* εὐκαιρία, ἡ ὁποία ἔχει παρουσιασθῆ.

παρασκευάζομαι τριήρεις ἐτοιμάζω τριήρεις πρὸς ἀπόπλουν (διὰ τοῦ διορισμοῦ τριηράρχων).

παρατάττομαι δύναμιν τὴν ἐκείνῳ (= τὴν τῇ ἐκείνου δυνάμει) παραταξομένην ἰκανὴν ν' ἀντιπαραταχθῇ (νὰ πολεμήσῃ φανερά) πρὸς τὴν δύναμιν ἐκείνου.

παραντίκα· εὐθύς μετ' οὐς. πρὸς δήλωσιν βραχείας διαρκείας : *ἡ παραντίχ' ἡδονή* ἡ στιγμιαία ἡδονή.

παραχρῆμα εὐθύς· *ἐκ τοῦ παραχρῆμα* ἔκ τοῦ προχείρου, ἄνευ προμελέτης.

πάρειμι (παρά+είμι) 1) εἶμαι πλησίον· **πάρειμι τοῖς πράγμασι** παρακολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματα (τὴν πορείαν τοῦ πολέμου)· 2) ἔχω φθάσει· **πρὸς τοῦτο καιροῦ** εἰς τοῦτο τὸ κρίσιμον σημεῖον· 3) **πάρειμι ἐπὶ τὸ βῆμα** ἔχω παρουσιασθῆ εἰς τὸ βῆμα.

παρέρχομαι 1) εἰσέρχομαι· **ἐὰν παρέλθῃ (εἴσω Πυλῶν)**· Φιλ. Β, 30· 2) **ἐπὶ τὸ βῆμα** ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα, ἵνα ὁμιλήσω· **οἱ παριόντες** οἱ ῥήτορες.

παρεῶσθαι, βλ. **παρωθοῦμαι**.

παρίστημι· παρίστημί τι ἐν τῇ γνώμῃ τινὸς ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος κάτω τι, κάμνω τινὰ νὰ σκεφθῆ τι· **δεῖ τοῦτο ἐκείνῳ ἐν τῇ γνώμῃ** (= ἐν τῇ γνώμῃ ἐκείνου) **παραστῆσαι** (ὑποκμ.: ὑμᾶς).

— Μέσον: **παρίσταμαι** ὑποτάσσω· Ὀλ. Α, 18' ἀπροσ.: **παρίσταται μοι** μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν· Φιλ. Β, 6.

παροξύνομαι 1) ἐξεγείρομαι· Ὀλ. Α, 6' 2) ἐξοργίζομαι· Φιλ. Β, 18.

παρορῶ τι καταφρονῶ τι, ἀδιαφορῶ διὰ τι.

παρρησία τὸ νὰ λέγῃ τις ἐλευθέρως ὅ,τι φρονεῖ: ἐλευθεροστομία.

παρρησιάζομαι τι λέγω τι ἐλευθέρως.

παρωθοῦμαι (πρkm. **παρέωσμαι**) παραγκωνίζομαι.

πᾶς 1) μετὰ τοῦ ἄρθρου: **οἱ πάντες** τὸ ὅλον, ἐν συνόλῳ· 2) οὐδ. πληθ. **πάντα** ὡς ἐπίρρ. = **πάντως** ἐξάπαντος.

πεζῆταιροι ἐκλεκτοὶ πεζοὶ Μακεδόνες, ἀποτελοῦντες τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ Φιλίππου.

πεῖθομαι συμβιβάζομαι· Φιλ. Α, 15' πρkm. **πέπεισμαι** ἔχω σχηματίσει πεποίθησιν· **τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα** διότι ἄλλοι μὲν ἔχετε (ἐσχηματισμένην) αὐτὴν τὴν πεποίθησιν (π.χ. ὅτι πρέπει νὰ πολεμήσετε κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ νὰ βοηθήσετε τοὺς Ὀλυνθίους), ἄλλοι δὲ ἄλλην (π.χ. ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιώξετε τὴν φιλίαν τοῦ Φιλίππου).

περαίνω 1) φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ· Ὀλ. Β, 13' 2) λέγω· Φιλ. Α, 28.

περὶ (μετὰ γνκ.): ὡς πρὸς τι, σχετικῶς μὲ τι· **συννοίσειν τῇ πόλει περὶ ᾧν** (= **περὶ τούτων, περὶ ᾧν** σχετικῶς μὲ αὐτά, περὶ τῶν ὁποίων)· Ὀλ. Α, 1' **παρόμοιον (τοῦτό) ἐστὶ (ἐκείνῳ), ὅπερ (ἐστὶ) καὶ περὶ τῆς κτήσεως τῶν χρημάτων**· Ὀλ. Α, 11' **καὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως (ἐστὶ)** καὶ σχετικῶς μὲ τὰς δημοσίας ὑποθέσεις

ἔτσι συμβαίνει Ὀλ. Α, 11' *περὶ πόρου χρημάτων* ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ πόρου (τῆς ἐξευρέσεως) χρημάτων. Ὀλ. Α, 19.

περιγίγνομαι μετὰ γνκ. : ὑπερισχύω τινός.

περίεμι (*περὶ* + *εἰμι*) 1) μετὰ γνκ. : ὑπερισχύω τινός 2) *περὶ στί τινι* (μετ' ἀπρμφ.) ὑπολείπεται εἰς τινά (ὡς κέρδος) τὸ νά . . . : τίποτε ἄλλο δὲν κερδίζει τις παρὰ μόνον νά . . . Ὀλ. Β, 29.

περίσταμαι μετ' αἰτ. : ἴσταμαι περίξ τινός, περικυκλώνω τινά *ὅποια ἅττα (=τινὰ) ἂν περισιῆ ὑμᾶς τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταί ἔσεσθε καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς* κατὰ τὴν ἔκβασιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχουν διὰ σᾶς τὰ πράγματα, κατὰ ταύτην θὰ κρίνετε καὶ τὰς πολιτικὰς τῶν πράξεις.

περιστοιχίζομαι 1) *τινὰ* περικυκλώνω τινά ὡς διὰ δικτύων. Φιλ. Α, 9' 2) πθηκ. : περικυκλώνομαι. Φιλ. Β, 27.

πήγνυμαι (πρhm. *πέπηγα*) στερεοποιοῦμαι *ἐκείνω ὡς θεῶ πεπηγέ- ναι ἀθάνατα* ὅτι εἶναι δι' ἐκεῖνον, ὡσάν νά ἦτο θεός, τόσον στερεά, ὥστε νά εἶναι ἀθάνατα (ἀμετάβλητα).

πήλιος. ὡσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίλους, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε . . . = ὡσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίλους ταξί- αρχοὺς καὶ φυλάρχους πλάττουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν (διὰ τὴν ἀγορὰν, διὰ νά τοὺς πωλήσουν), οὕτω καὶ ὑμεῖς χειροτονεῖτε τοὺς τ. καὶ φ. εἰς τὴν ἀγορὰν (διὰ τὴν ἀγορὰν, διὰ νά συνοδεύουν δηλ. τὰς πομπὰς διὰ τῆς ἀγορᾶς).

πικρὸς δυσάρεστος· ἐπίρρ. *πικρῶς* αὐστηρῶς.

πιπράσκω πωλῶ πθηκ. ἄορ. *ἐπράθην· προδοθέντες (οἱ Ὀλύνθ.) ὑπ' ἀλλήλων καὶ πραθέντες*, ἡ Ὀλυνθος ἔπεσε διὰ προδοσίας δύο πολιτῶν, τοῦ Εὐθυκράτους καὶ τοῦ Λασθένους, δεκασθέντων διὰ Μακεδονικοῦ χρήματος (τὸ 347)* ὁ δὲ Εὐθυκράτης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ὀλύνθου ὥρισε καὶ τὴν τιμὴν τῶν πωληθέντων αἰχμαλώτων.

πλέον οὐδὲν ποιῶ δὲν καταλήγω εἰς τίποτε.

πλεονεκτῶ ἰδίᾳ καρποῦμαι ἀτομικὰς ὠφελείας.

πλήθος· τὰ πλήθη οἱ ἐλεύθεροι λαοί, αἱ δημοκρατίαι.

πνεύματα ἄνεμοι· *τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους* τῆ βο- θείᾳ τῶν (καταλλήλων) ἀνέμων καὶ τῶν (καταλλήλων) ἐποχῶν τοῦ ἔτους· *τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές (ἔσσι)* οἱ ἄνεμοι εἶναι ἀσφα- λεῖς (οὐδεὶς δηλ. κίνδυνος ὑπάρχει ἀπὸ τοὺς ἀνέμους).

ποιῶ 1) παράγω· Ὀλ. Β, 16· 2) ἐπὶ ποιητῶν: συνθέτω ποιήματα· Ὀλ. Β, 19· 3) παρέχω· **ποιῶ ἔμαντῶ λόγον παρ' ὑμῖν** παρέχω εἰς τὸν ἑαυτὸν μου εὐκαιρίαν τοῦ λέγειν παρ' ὑμῖν: κατορθώνω νὰ λάβω τὴν ἄδειαν νὰ ὀμιλήσω ἐνώπιόν σας· Φιλ. Β, 32· 4) μετὰ διπλῆς αἰτ.: κάμνω τι εἰς τινα· **ἃ ἐποίησε τοὺς τε παραδόντας τῶν Ἀμφιπολιτῶν τὴν πόλιν αὐτῶ καὶ τοὺς ὑποδεξαμένους τῶν Πυθναίων**. Ὁ Φίλ. εἰσελθὼν εἰς τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Πύδναν διέταξε νὰ φονευθοῦν οἱ παραδώσαντες εἰς αὐτὸν τὰς δύο ταύτας πόλεις: οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν ἐν τῇ Ἀμφιπόλει καὶ Πύδνῃ δημοκρατικῶν.—Μέσον: **ποιοῦμαι ἐν ὀργῇ τινα** ὀργίζομαι ἐναντίον τινός· **ποιοῦμαι λόγους περὶ τινος** ἔρχομαι εἰς διαπραγματεύσεις (διαπραγματεύομαι) περὶ τινος.

πολεμῶ (πόλεμον) διεξάγω πόλεμον· **δεήσειν αὐτὸν πολεμεῖν** ὅτι θὰ παρασταθῇ ἀνάγκη νὰ διεξαγάγῃ αὐτὸν (τὸν πόλεμον).

πολιτεῖται 1) δημοκρατικὰ πολιτεύματα· Ὀλ. Α, 5· Φιλ. Β, 21· 2) = τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἀρχαδῶν, ὁ σύνδεσμος τῶν Βοιωτικῶν καὶ Ἀρχαδικῶν πόλεων· Φιλ. Α, 48.

πολιτεύομαι διαχειρίζομαι τὰ τῆς πολιτείας· Πιθκ.: **τὰ πεπολιτευμένα αὐτοῖς** τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα: αἱ πολιτικαὶ τῶν πράξεις· Ὀλ. Α, 28.

πομπή· τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν προπορεύονται τῶν πομπῶν πρὸς εὐχαρίστησίν σας: οἱ Ἀθηναῖοι ἐτέλουν πομπὰς μεγαλοπρεπεῖς κατὰ τὰ Παναθήναια, Διονύσια καὶ λοιπὰς ἑορτάς.

πορισταὶ οικονομικοὶ ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ἔργον ἔχοντες τὴν ὑπόδειξιν δημοσίων πόρων πρὸς συναγωγὴν χρημάτων.

ποτέ ἔρωτιμκ. μόριον: ἄραγε.

προᾶγμα 1) ὑπόθεσις· Φιλ. Α, 1· 2) δυσκολία, στενοχωρία· Φιλ. Β, 36· 3) ἐν τῷ πληθ. **πράγματα α)** ὑποθέσεις (τῆς πόλεως)· Ὀλ. Α, 14· Φιλ. Α, 3· β) περισπασμοί, ἐνοχλήσεις· Ὀλ. Α, 8, 20.

πραγματεύομαι πράττω καὶ ἐνεργῶ.

πραθέντες, βλ. **πιπράσκω**.

πράττω 1) μετ' αἰτ.: μηχανῶμαι τι· Φιλ. Α, 48· 2) ἀπολ.: ἐνεργῶ.

πρεσβεύομαι ἀποστέλλω πρέσβεις.

πρὸ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου: ὁ **πρὸ τοῦ πύλεμος** ὁ πρότερον πόλεμος.

προάγομαι εἰς τοῦτο περιέρομαι εἰς τοιοῦτο σημεῖον.

προαίρεσις σκοπός· ἐκ προαιρέσεως ἔκουσίως καὶ ἀπὸ σκοποῦ.

προαιροῦμαι προκμ.: *προήρημαι* (μετ' ἀπροφ.) ἔχω ἀποφασίσει, εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ . . .

προαπόλλυμαι χάνομαι πρότερον· *προαπόλωλε τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν* ὁ σκοπὸς τοῦ ἐκάστοτε ἀπόπλου μας ἐκ τῶν προτέρων ματαιοῦται.

προβάλλομαι (τὰς χεῖρας) προτείνω τὰς χεῖρας μου (πρὸς προφύλαξίν μου).

προεῖτο, ἄορ. τοῦ *προῖεμαι*.

προέρχομαι προχωρῶ καὶ (ὄπως) πάντα μὴ λήσει ἡμᾶς προελθόντα ἔτι πορρωτέρω καὶ πῶς τὸ κακὸν νὰ μὴ προχωρήσῃ ἐν ἀγνοίᾳ μας ἀκόμη περισσότερον.

προέχω ὑπερέχω· *πολλῶν προέχει* εἶναι μέγα πλεονέκτημα.

προησόμεθα, τοῦ *προῖεμαι*.

προῖεμαι 1) μετὰ γνκ.: ἀμελῶ καὶ ἀφήνω νὰ μοῦ ξεφεύγῃ κάτι τι· Ὀλ. Β, 2· 2) μετ' αἰτ.: α) ἀφήνω τινὰ εἰς τὴν τύχην του· Ὀλ. Α, 12· β) ἐγκαταλείπω, ἀφήνω τι· *τὸ προῖεσθαι αἰεὶ καθ' ἑκαστὸν τι τῶν πραγμάτων* τὸ ν' ἀφήνωμεν πάντοτε νὰ φεύγουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χεῖριά μας αἱ παρουσιαζόμεναι εὐκαιρίαι πρὸς δρασίν, ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην· *εἰ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτειδαίαν προεῖτο* γ) παρμελῶ· *τὸ παρὸν αἰεὶ* τὴν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν· 3) μετ' αἰτ. καὶ δτκ.: ἀφήνω τι εἰς τὴν διάκρισίν τινος· Φιλ. Β, 8· 4) μετ' αἰτ. καὶ γνκ. τοῦ τιμήματος· θυσιάζω τι ἀντί τινος· Φιλ. Β, 10.

προκινδυνεύω διακινδυνεύω πρῶτος ἐν τῇ μάχῃ.

προλαμβάνω 1) μετ' αἰτ.: προκαταλαμβάνω· Ὀλ. Β, 9· 2) ἀπολ.: κρίνω πρότερον.

προῖοισθε, ἄορ. (κατὰ τὰ βαρύτερα) τοῦ *προῖεμαι*.

πρὸς 1) μετ' αἰτ.: α) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας· ἐναντίον τινός· Ὀλ. Β, 14· *πρὸς Ποτειδαίαν* κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ποτειδαίας· β) ὡς πρὸς τι· *πρὸς τὸ πράττεσθαι τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν* ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἔγκαιρον διεξαγωγὴν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων· γ) συμφώνως πρὸς τι· Ὀλ. Α, 11· 2) ἀπολ., ὡς ἐπίορ.: προσέτι· *τάλαντα ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς* καὶ προσέτι ὀλίγον ἀκόμη (δηλ. δύο τάλαντα).

προσάγομαι δελεάζω.

προσδεῖ ὑπάρχει προσέτι ἀνάγκη· *οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου* δὲν χρειάζεσθε κανένα ἄλλον πόρον· *οὐδὲ λόγου προσδεῖ* (τοῦτο) δὲν χρειάζεται οὐδὲ νὰ λεχθῆῖ κἄν.

προσδόκιμός εἰμι περιμένομαι, ἀναμένομαι.

προσεδρεύω = *προσκαθέζομαι*· *προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι* θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιορκίαν (τῶν ἐν τῇ Χαλκιδικῇ πόλεων) καὶ θὰ ἐπιμείνη εἰς αὐτήν.

προσέχω (μετὰ δτκ.) 1) ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν μου εἰς τι· 2) μετὰ τοῦ *νοῦν*: α) δίδω προσοχὴν (σημασίαν) εἰς τι· *εἶ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν* ἐὰν βεβαίως θέλετε νὰ δίδῃ τις προσοχὴν (σημασίαν) εἰς τοὺς λόγους σας· β) πείθομαι εἰς τινα, συμπράττω μετὰ τινος· Φιλ. Α, 6.

προσηγορίαι τίτλοι.

προσθήκη· ἡ δύναμις . . . *ἐν προσθήκῃ* ἡ δύναμις ὡς προσθήκη, προστιθεμένη εἰς ἄλλην δύναμιν.

προσκαθεδεῖται, τοῦ *προσκαθέζομαι*.

προσκαθέζομαι κάθημαι ἐνώπιον πόλεως καὶ πολιορκῶ αὐτήν.

προσκρούω ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν πρὸς τινα· *οἱ ἐμοὶ προσκρούσαντες ἐξ ἀρχῆς* ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀνέκαθεν ἦσαν ἀντίπαλοί μου.

προσλαμβάνω λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου.

προσπεριβάλλομαι τι ἀποκτῶ ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων καὶ νέον τι.

προσπολεμῶ πολεμῶ· *νομίζει τὸν Φίλιππον φοβερὸν προσπολεμῆσαί (τινα αὐτῶ)* φοβερὸν διὰ νὰ πολεμήσῃ τις ἐναντίον του (φοβερὸν ἀντίπαλον).

προτίθεμαι (μετ' αἰτ.) προσδιορίζω τι πθκ. ἀπροσ.: *προτίθεται* (μετ' ἀπρομφ.) ἔχει προταθῆ (ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας), πρόκειται νὰ . . . Φιλ. Α, 1.

πρόφασις 1) ἀφορμὴ· *ἡ πρώτη πρόφασις* ἡ τυχοῦσα ἀφορμὴ· 2) δικαιολογία, πρόφασις· *τὰς προφάσεις (τῶν στρατηγῶν) ἀφελεῖν*, οἱ στρατηγοὶ πολλάκις ἐγκατέλειπον τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον προφασιζόμενοι, ὅτι δὲν ἐλάμβανον μισθόν.

προχειρίζομαι προετοιμάζω.

πρῶτος· ὡς ἐπίρρ.: *τὰ πρῶτα* πρῶτα, στὴν ἀρχή· *τὴν πρῶτην* κατὰ πρῶτον.

πταῖσμα ἀποτυχία.

πταίω τι πάσχω ἀτύχημά τι.

πυλαία τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

πω (πάντοτε μετ' ἀρνήσεως) μέχρι τοῦδε.

πώποτε μέχρι τοῦδε.

πῶς ἐπίρρ. ἐρωτητκ. : πῶς ἐτοίμως με πόσῃ προθυμίαν.

Ρ

ῥάδιος· συγκριτκ. : ῥάων, ῥᾶον· ἐχρώμεθα ἂν τῷ Φίλιππῳ ῥάονι (δηλ. πολεμεῖσθαι) θὰ εἴχαμεν νὰ κάμωμεν με ἓνα Φίλιππον εὐκολοπολεμητότερον· ἐπίρρ. : ῥαδίως ἀπερισκέπτως.

ῥαθυμῶ ζῶ με ραθυμίαν· (μὴ) φανῶμεν ἐρραθυμηκότες ἐπὶ πολλῷ (τόκῳ) ὅτι με μεγάλην μας θυσίαν (ζημίαν) ἔχομεν ζήσει με ραθυμίαν.

ῥαῖζω (ῥάων) καλύτερεύω, ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς ἀσθενείας μου.

ῥαστώνη ἀνάπαυσις.

ῥῆγμα κάταγμα, σπάσιμο.

ῥήτῳς ὁ λεγόμενος, περὶ οὗ δύναται νὰ γίνεταί λόγος, ὁ φανερός.

ῥήτωρ· ῥήτωρ (ἐστίν) ἡγεμῶν ἐκατέρων καὶ στρατηγός (ἐστίν) ὑπὸ τούτῳ ἓνας ῥήτωρ εἶναι ἀρχηγός ἐκάστου τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἓνας στρατηγός ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ (ὅπως ἐν τῇ συμμορίᾳ ἦσαν ὁ ἡγεμῶν καὶ ὁ ἐπιμελητής).

ῥοπή ἐπιρροή, ἐπίδρασις· μεγάλη ῥοπή (ἐστίν ἢ τύχη) = μεγάλην ῥοπήν ἔχει ἢ τύχη.

Σ

σαθρὸς βεβλαμμένος· σαθρὸν βλάψιμον· τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων τὰ ἀσθενῆ μέρη ἐκείνου : αἱ κεκρυμμένα ἀδυναμίαι ἐκείνου.

Σίγειον πόλις τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον πλησίον τοῦ ὀμωνύμου ἀκρωτηρίου.

σκαιότης τρώπων μωρία, ἥλιθιότης.

σκέψαιτο, βλ. σκοπῶ.

σκήπτομαι προφασίζομαι.

σκήψις πρόφασις, δικαιολογία.

σκοπῶ 1) μετ' αἰτ.: α) προσέχω, κοιτάζω τι Ὀλ. Β, 2· β) παρατηρῶ, ἔχω ὑπ' ὄψει τι Φιλ. Α, 4· γ) ἀποβλέπω εἰς τι *σκοπῶ τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν* ἀποβλέπω εἰς τὴν ἀτομικὴν μου ἀσφάλειαν· 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως: ἐξετάζω· *οὐ γὰρ δεῖ (ὕμᾶς σκοπεῖν), ἅτα (= ἅτινα) ποί' ἔσται (τὰ μέλλοντα), ἀλλὰ (δεῖ) εὖ εἰδέναι, ὅτι (ταῦτα, τὰ μέλλοντα) φαῦλα ἔσται*· 3) *περὶ τινος* σκέπτομαι περὶ τινος Ὀλ. Α, 1.—Μέσον: *σκοποῦμαι* (μέλλ. *σκέψομαι*, ἄορ. *ἐσκεψάμην*, προκμ. *ἔσκεμμαι*) 1) μετ' αἰτ.: α) σκέπτομαι περὶ τινος ἔκ τῶν προτέρων· *ἐσκεμμένος χρήσιμόν τι* προσεσκεμμένος, προμελετημένος ἵνα προτείνῃ κάτι τι χρήσιμον· β) ἔχω ὑπ' ὄψει τι Ὀλ. Β, 12· γ) ἐξετάζω τι (*τὰ πράγματα*) *μετ' ἀληθείας* συμφώνως μὲ τὴν ἀλήθειαν (ὅπως ἀληθῶς συνέβησαν)· Ὀλ. Β, 4· 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως: σκέπτομαι Ὀλ. Α, 14· 3) *ἔκ τινος* συμπεραίνω ἔκ τινος Ὀλ. Β, 17.

σπουδάζω περὶ τι προθύμως ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

στρατεύομαι ἐκπληρῶ τὴν στρατιωτικὴν μου ὑπηρεσίαν.

στρατηγοί, κατ' ἔτος ἐξελέγοντο δέκα *στρατηγοί* ἔχοντες τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῷ περικῶ· ὑπὸ τὰς διαταγὰς τούτων ἦσαν οἱ δέκα *ταξίαρχοι* ἐκλεγόμενοι ἕκαστος ἕξ ἐκάστης φυλῆς. Τὴν δ' ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῷ ἱππικῶ εἶχον οἱ δύο *ἱππαρχοί* ἐκλεγόμενοι ἕξ ἀπάντων τῶν πολιτῶν· ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἱππάρχων ἦσαν οἱ δέκα *φύλαρχοι*.

στρατηγοῦμαι ὑπὸ τινος διευθύνομαι ὑπὸ τινος (ὡς ὑπὸ στρατηγοῦ)· *τὰ στρατηγούμενα* τὰ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ πραττόμενα, αἱ πράξεις τοῦ στρατηγοῦ.

στρατιωτικὸς· χρήματα στρατιωτικὰ χρήματα διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ὁ Δημοσθένης ἐννοεῖ τὰ *θεωρικά*, δηλ. τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ δημαγωγοῦ Κλεοφώντος (422) διενέμοντο κατὰ τὰς ἐορτὰς εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰς τὸ θέατρον εἰσόδου καὶ πρὸς δαπάνην ἐν ταῖς ἐορταῖς. Τὰ χρήματα ταῦτα ἐπληρώνοντο ἔκ τῶν περισσευμάτων τῶν δημοσίων εἰσπράξεων· ἐν καιρῶ ὅμως πολέμου ὠρίζετο διὰ νόμου νὰ δαπανῶνται ταῦτα εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ἄλλ' ὅτε διηύθυνε τὰ πρά-

γματα τῶν Ἀθηνῶν (ἀπὸ τοῦ 361) ὁ Εὐβουλος, ἠκυρώθη ὁ νόμος οὗτος καὶ ἔκτοτε κατ' ἔτος, εἴτε εἰρήνη ἦτο εἴτε πόλεμος, διενέμοντο τὰ περισεύματα εἰς τὸν λαὸν ὡς **θεωρικά**.

στρέμμα ἐξάρθρωσις, στραγγούλισμα.

συγκροτῶ γυμνάζω· **συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου** γυμνασμένος εἰς τὰ πολεμικά.

συγχωρῶ παραχωρῶ.

συλλαμβάνω (μετὰ δικ. προσ.) λαμβάνω μέρος μετὰ τινος ἄλλου, βοηθῶ τινα.

συμμαχικός· τὰ συμμαχικά (πράγματα) οἱ σύμμαχοι.

συμμορίαί ὠργανωμένοι πολιτικά ὁμάδες· **κατὰ συμμορίας εἰσφέρετε**, τὸ κατὰ συμμορίας φορολογικὸν σύστημα, ὅπερ ἐψηφίσθη τὸ 378/7, ἦτο τοιοῦτον τι: οἱ ὑπόχρεοι νὰ εἰσφέρουν εἰσφορὰς κατενέμοντο εἰς συμμορίας—ἄγνωστον πόσας—, ἐκάστης τῶν ὁποίων προΐσταντο δύο, ὁ **ἡγεμὼν** καὶ ὁ **ἐπιμελητής**, ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν πλουσιωτάτων· εἰς τὰς συμμορίας κατενέμοντο πολλοὶ ἢ ὀλίγοι ἀναλόγως τῶν εἰσφορῶν, τὰς ὁποίας εἰσέφερον, οὕτως ὥστε ἐξ ἐκάστης αὐτῶν εἰσεπράττετο τὸ αὐτὸ περίπου ποσὸν χρημάτων. Τὴν πρώτην τάξιν τῆς τιμῆσεως ἀπετέλουν οἱ 300 πλουσιώτατοι, κατανεμημένοι εἰς πάσας τὰς συμμορίας· οὗτοι ἴνα θέτουν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου τὰ ποσά, τῶν ὁποίων τοῦτο εἶχεν ἀνάγκην, ἐπλήρωνον προκαταβολικῶς τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς, κατόπιν δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς αὐτοὺς μέρους εἰσέπραττον τὸ ὑπόλοιπον αὐτοὶ παρὰ τῶν συμμοριτῶν τῶν ὡς προκαταβάλλοντες δὲ τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς ἦσαν οἱ 300 οὗτοι πανίσχυροι καὶ ἦγον καὶ ἔφερον τοὺς λοιποὺς συμμορίτας.

συμπαραθῶ τρέχω ὁμοῦ παραπλεύρως.

συμπλέκομαι ἐπὶ πολέμου: ἐκρήγνυμαι.

συμπονῶ 1) ὑφίσταμαι μαζί τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας (τοῦ πολέμου): Ὀλ. Β, 2· 2) συνεργάζομαι· **ἄλλο οὐδ' ὅτι οὖν συμπονῶ** εἰς τίποτε ἄλλο, οὐδὲ εἰς τὸ παραμικρόν, δὲν συνεργάζομαι.

συμφέρει τί τινι εἶναι τι συμφέρον (ᾠφέλιμον) εἰς τινα: ὠφελεῖ τί τινα· Ὀλ. Α, 1· Φιλ. Β, 12· **ὡς συμφέροι ἀν ὁμῖν μάλιστα** κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος παρὰ πολὺ θὰ συνέφερον εἰς σᾶς· Ὀλ. Α, 6· **δ τι**

ἂν μὴ πεπεισμένος ᾧ καὶ συνοίσειν (ὕμιν). Φιλ. Α, 51· οὕτως εἰδέναι συνοῖσον (= ὅτι συνοίσει, δηλ. τὸ τὰ βέλτιστα εἰπεῖν) καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι οὕτω νὰ γνωρίζω, ὅτι ἡ ἀρίστη γνώμη θὰ ὤφελήσῃ καὶ τὸν εἰπόντα αὐτήν. Φιλ. Α, 51.

συναίρομαι (= σὺν τῇ τύχῃ αἵρομαι) τὰ πράγματα μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς τύχης ἐπιλαμβάνομαι τῶν πραγμάτων.

συναίρω συστέλλω, περιορίζω· **συνελόντι ἀπλῶς (εἰπεῖν)** = ἵνα συνελὼν τὸν λόγον ἀπλῶς εἴπω γιὰ νὰ μιλήσω συντόμως καὶ ἀπλῶς (δρθὰ κοφτὰ)

συναμφότερον τοῦτο αὕτη ἡ δύναμις (ἡ Μακεδονικὴ) συνηνωμένη (μετὰ τῆς τῶν Ὀλυνθίων).

συναναλίσκω· συνανήλωσε (γνωμκ. ἀόρ.) καὶ τὸ μεμνήσθαι τὴν χάριν μαζί μετὰ τὰ χρήματα (τὰ ὅποια ἔλαβε) ἀποβάλλει καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὀφειλομένης εὐεργεσίας.

σύνειμι συναναστρέφομαι· **οἱ συνόντες** οἱ μετέχοντες εἰς κάποιαν συναναστροφὴν (τὰ διάφορα πρόσωπα μιᾶς συναναστροφῆς).

συνίημι ἐννοῶ.

συνίσταμαι 1) ὀργανοῦμαι· τὰ πράγματα συνίσταται ὑπὲρ εὐνοίας ἢ σύστασις μιᾶς συμμαχίας προέρχεται ἔξ (ἀμοιβαίας) ἀγάπης· Ὀλ. Β, 9· 2) εἶμαι ἐν τῷ γίνεσθαι· **συνίσταται τὰ πράγματα** τὰ πράγματα εἶναι ἐν τῷ γίνεσθαι· θολώνει ὁ πολιτικὸς ὀρίζων, συσσωρεύονται τὰ νέφη· Φιλ. Β, 35.

σύνοιδα ἐμαντῶ 1) μετ' αἰτ. : συναισθάνομαί τι· 2) μετὰ μετχ. : συναισθάνομαι, ὅτι.

συνοίσειν, τοῦ **συμφέρει**.

συνοῖσον, βλ. **συμφέρει**.

συνορῶ λαμβάνω ὑπὲρ ὄψεως.

σύνταξις τάξις, διακανονισμός· **μῖαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦτε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα** μία τάξις (μία διάταξις τῶν πραγμάτων) νὰ ὑπάρχῃ ἢ αὐτὴ καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν χρημάτων καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

συντάττω κατὰ τινος συστηματικῶς διευθύνω κατὰ τινος.

συστῆ, τοῦ **συνίσταμαι**.

σφαλερὸς οὐχὶ σταθερὸς.

σώζω 1) διασώζω, διαφυλάττω· Ὀλ. Α, 11· 2) ἀνορθώνω· **Φωκέας**

σώξει σκέπτεται ν' ἀνορθώσει τοὺς Φωκεῖς (διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἐλατείας, ἢ ὅποια θὰ ἰσοδυναμεῖ πρὸς πολιτικὴν ἀνόρθωσιν τῶν Φωκέων).

Τ

τὰ μὲν . . . τὰ δὲ . . . τὰ δὲ ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δὲ . . . ἄλλοτε δέ.
τακτὸς ὄρισμένος.

ταλαιπωρῶ ταλαιπωροῦμαι.

ταμίαι οἰκονομικοὶ ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ἔργον ἔχοντες τὴν ταμίευσιν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ διαθεσίμων χρημάτων.

τᾶν ἄκλιτον μόριον ἐν τῇ φράσει ὧ τᾶν φίλε μου.

ταξίαρχοι, βλ. στρατηγοί.

ταράττομαι περιέρχομαι εἰς ἐσωτερικὰς ταραχάς.

ταύτη, βλ. οὗτος.

ταῦτόν = τὸ αὐτό· μὴ πάθῃτε ταῦτόν ὅπερ καὶ πρότερον (ἐπάθετε)· ὁ Δημοσθ. διὰ τοῦ ὅπερ καὶ πρότερον (ἐπάθετε) ὑπονοεῖ τὰς ἀπωλείας τῶν πόλεων Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποτειδαίας καὶ ἄλλων, τὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν ἀδρανείαν τῶν Ἀθηναίων.

ταχύς· τὸ οὐδ. ταχὺ ὡς ἐπίρρ. : οἱ «ταχὺ» καὶ «τῆμερον» εἰπόντες = ὅσοι ἂν εἴπωσι «ταχὺ» καὶ «τῆμερον». — Ὑπερθκ. τάχιστος· τὴν ταχίστην (δηλ. ὁδὸν) ὡς ἐπίρρ. : τάχιστα.

τεθνήασι τῷ δέει εἶναι πεθαμένοι ἀπὸ τὸν φόβον, φοβοῦνται σὰν τὸ Χάρο.

τελευταῖος· τὰ τελευταῖα ὡς ἐπίρρ. : τὰ τελευταῖα πρώην τελευταῖον πρὸ ὀλίγου.

τελευτῶ εἶς τι καταλήγω εἰς τι.

τέλος δαπάνη, ἔξοδον.

τέως 1) μέχρι τοῦδε· Ὀλ. Α, 7' 2) = ἕως ἐφ' ὅσον· Ὀλ. Β, 21.

τηλικοῦτος 1) τόσον μέγας· Ὀλ. Α, 9' 2) τόσον μικρός· ἐπειδὴν διδάξω, διότι (διατί) οἶμαι τηλικαύτην τὴν δύναμιν ἀποχερῆν.

τηνικαῦτα τότε.

τίθημι 1) μετ' αἰτ. καὶ γνκ. κατηγορηματικῆς : ἀποδίδω (καταλογίζω) τι εἰς τι· Ὀλ. Α, 10' 2) μετὰ δύο αἰτ. : θεωρῶ τι ὡς τι τὸ μῆτε πεπονθέναι (ἡμᾶς) . . . θείην ἂν εὐεργέτημα τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας (προερχόμενον ἐκ τῆς εὐνοίας ἐκείνων, δηλ. τῶν θεῶν).

Τιμόθεος υἱὸς τοῦ Κόνωνος, ἐπιφανὴς στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων· ἔχων τὴν ὑποστήριξιν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα ἐπολέμησε τὸ 364 κατὰ τῶν Ὀλυνθίων καὶ ἀφῆρσεν ἀπ' αὐτοὺς τὰς πόλεις Ποτεΐδαιαν καὶ Τορώνην.

τις, τι 1) μέγας τις, σημαντικός· Ὀλ. Β, 1, 14· Φιλ. Β, 12· 2) μετ' ἐπιθ.: λίαν, πολὺ· **δύσκολός τις ἄνθρωπος.**

τίς, τί τὸ οὐδ. **τί** ὡς ἐπίρρ.: πῶς, διατί· μετὰ μορίου: **τί δήποτε** διατί ἄραγε.

τοι βεβαίως, τῇ ἀληθείᾳ.

τοιγαροῦν διὰ τοῦτο λοιπόν.

τόπος γεωγραφικὴ θέσις· ἐν τῷ πληθ. **τόποι** ὄχυραί θέσεις.

τραχύς εἰμι ἀγανακτῶ.

τρέπομαι τρέπω μὲ τὸ μέρος μου (πρὸς ὄφελός μου)· (**μὴ**) **τρέψηται καὶ παρασπᾶσθαι τι τῶν ὄλων πραγμάτων** μήπως τρέψῃ μὲ τὸ μέρος του (πρὸς ὄφελός του) καὶ παρασύρῃ σπουδαῖον τι σημεῖον τῆς ὅλης πολιτικῆς καταστάσεως.

τριήραρχος ὁ ἀναλαμβάνων νὰ ἐξοπλίσῃ τριήρη, τὴν ὁποίαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως.

τριήραρχῶ ἐξοπλίζω τριήρη (εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου)· **τοῖς δὲ** (δηλ. τοῖς εὐπόροις καὶ τῇ μεσαίᾳ τάξει τῶν πολιτῶν) **ἀναγκάζεσθαι τριήραρχεῖν.**

τροφή 1) διατροφή, συντήρησις· Φιλ. Α, 28· 2) σιτηρέσιον· Φιλ. Α, 19.

τυραννίς· ὡσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ὡσάν νὰ ἀσκοῦν τυραννικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὑμῶν· ὡσάν νὰ ἦσαν τύραννοι ὑμῶν.

Υ

ὑβρίζω (συμπερι)φέρομαι αὐθαδῶς.

ὑβρις 1) αὐθάδεια, θρασύτης· Φιλ. Α, 3, 37· 2) ὑπεροψία· Φιλ. Β, 30· 3) προσβολή· Ὀλ. Α, 27.

ὑβριστής ὑπερόπτης καὶ ἀλαζών.

ὑπάγομαι ἔξαπατῶμαι.

ὑπάρχω 1) ἀρχίζω· πητικ.: **τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένα** αἱ εὐεργεσίαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνεαι εἰς ἡμᾶς αὐτοπροαιρέτως ἐκ μέρους τῶν θεῶν· αἱ εὐεργεσίαι, τὰς ὁποίας οἱ θεοὶ αὐτοπροαιρέτως

μᾶς ἔχουν κάμει· 2) ὡς καὶ νῦν, ὑπάρχω *τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκίαν ταύτην (χώραν) καρπούμενοι* τὴν χώραν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἔχετε καὶ ἡ ὁποία (κληρονομικῶς) σᾶς ἀνήκει· 3) ἀρχῶ· Φιλ. Α, 37· 4) μετὰ μτχ. ὡς περιφρασις: *ἐθέλοντας ὑπάρχειν* = *ἐθέλειν*· 5) ἀπροσ. ὑπάρχει = *ἔξεστι ὑπάρχει ὑμῖν χειμαδίῳ χρῆσθαι*.

ὑπηρεγμένων, πθηκ. προκμ. τοῦ *ὑπάρχω* (βλ. τὸ ρ.).

ὑπὲρ μετὰ γνκ.: 1) διὰ τὸ καλόν τινος, πρὸς ὄφελός τινος· Φιλ. Β, 1· 2) πρὸς δήλωσιν αἰτίας· διὰ τι: *ἡ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ* ἢ διὰ τὰ κακῶς γενόμενα καταισχύνῃ· 3) = *περὶ* μετὰ γνκ.: Ὀλ. Β, 1,3· Φιλ. Α, 1.

ὑπερβαίνω παρέρχομαι, παραλείπω· *ὑπερβαίνω τι τῷ λόγῳ* ἀποσιωπῶ τι ἐν τῷ λόγῳ· *καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται (ταῦτα)* καὶ ἡ πραγματικότης (ὅπως δηλ. καὶ ὁ ῥήτωρ) θὰ ὑπερπηδήσῃ ταῦτα (θὰ κάμῃ ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν, νὰ μὴ ἔχουν γίνεαι).

ὑπερεκπλήττομαι· οἱ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸν Φίλιππον οἱ μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως προσβλέποντες τὸν Φίλ.

ὑπέχω δίκην τιμωροῦμαι.

ὑπὸ μετὰ γνκ.: ἔνεκα.

ὑπόθεσις βάσις.

ὑπολαμβάνω 1) σχηματίζω γνώμην (περὶ τινος), φρονῶ· Φιλ. Β, 10· 2) νομίζω, θεωρῶ· Φιλ. Β, 17.

ὑπομένω μετ' ἀπρομφ.: δέχομαι νά· *οὔτε αὐτὸς ἂν ὑπέμεινα πρεσβεύειν* οὔτε ἐγὼ αὐτὸς θὰ ἐδεχόμην ν' ἀποτελέσω μέλος τῶν (πρὸς τὸν Φίλ.) πρεσβειῶν· πρὸς τὸν Φίλ. ἀπεστάλησαν δύο πρεσβεῖαι τῶν Ἀθην.: ἡ πρώτη, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ πράγματα πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης καὶ συμμαχίας μετὰ τοῦ Φίλ.: ἡ δὲ δευτέρα, διὰ νὰ κυρωθῇ ἡ εἰρήνη διὰ τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Φίλ.: καὶ εἰς τὰς δύο πρεσβείας ἔλαβε μέρος ὁ Δημοσθ.

ὑπόπτως ἔχω πρὸς τινα ὑποπιτεύω τινά, δυσπιστῶ πρὸς τινα.

ὑποστέλλομαι 1) ἐκ φόβου συστέλλομαι· Φιλ. Α, 51· 2) ἀπὸ φόβου ἀποφεύγω νὰ ὁμιλήσω· Ὀλ. Α, 16.

ὑστερίζω καθυστερῶ· *ὑστερίζω ἀπάντων* καθυστερῶ εἰς ὅλα (ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπωφελοῦμαι παρουσιαζομένην τινὰ εὐκαιρίαν)· *ὑστερίζω τῶν καιρῶν* φθάνω ἀργά διὰ τὰς περιστάσεις, δὲν ἐπωφελοῦμαι τὰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις.

Φ

φαίνομαι (πρkm. *πέφθηνα*) παρουσιάζομαι.

φαῦλος μηδαμινός, ἀνάξιος λόγου.

φενακίζω ἀπατῶ.

φημι βεβαιῶ.

φιλοπραγμοσύνη ἀκατάπαυστος ἐνασχόλησις εἰς πολλά.

φιλοτιμία φιλοδοξία· **φιλοτιμία τινὰ ἀπωθῶ** ἀπὸ φιλοδοξίαν ἀπομακρύνω τινὰ (ἀπὸ πλησίον μου)· Ὀλ. Β, 18· 2) δόξα· Ὀλ. Β, 3· **ἢ ἀπὸ τούτων (γιγνομένη)** ἢ ἐκ τούτων τῶν κατορθωμάτων (τοῦ Φιλ.) προερχομένη· Ὀλ. Β, 16.

φροντίζω (μετὰ γνκ.) σκέπτομαι διὰ τὴν **φροντίσαι ἡμᾶς τῶν λοιπῶν** (οὐδ.) νὰ σκεφθῶμεν δι' ὅ,τι μᾶς ὑπολείπεται ἐκ τῆς τύχης· ὁ Δημοσθ. ἐννοεῖ τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια θὰ ἔχουν οἱ Ἀθ. ἐκ τῆς μετὰ τῶν Ὀλυνθίων συμμαχίας.

φρονῶ σκέπτομαι.

φυλάττω περιμένω.

φύομαι πρkm. *πέφυκα* εἶμαι ἐκ φύσεως· **πολὺν ῥᾶον πέφυκε φυλάττειν (τοὺς ἀνθρώπους) πάντα ἔχοντας** (κάθε πρᾶγμα, ὅταν τὸ ἔχουν) ἢ **κτῆσασθαι (πάντα μὴ ἔχοντας)**.

φύσις· ἢ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι ἐκ φύσεως ἔχουν μέσα των· **φύσιν ἔχον ἐστὶ = ἔχει φύσιν** εἶναι φυσικόν.

Φωκικὸς πόλεμος, οὗτος ἐξεργάγη τὸ 355 καὶ διήρκεσε μέχρι τοῦ 346· εἰς αὐτόν, ὀφειλόμενον κυρίως εἰς τὴν ἔχθραν τῶν Θεσσαλῶν καὶ Θηβαίων κατὰ τῶν Φωκέων, ἀφορμὴν ἔδωκεν ἢ εἰς τοὺς τελευταίους ἀποδιδομένη κατάληψις τόπων τινῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν.

φωρῶμαι ἀποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι.

Χ

χαίρω τοῖς αὐτοῖς εὐρίσκω εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἴδια πράγματα.

χαλεπὸς δυσάρεστος· **πολλὰ καὶ χαλεπά**, διὰ τούτων ὁ Δημοσθ. ἐννοεῖ τὴν εἰσφορὰν, τὴν αὐτοπρόσωπον ἐκστρατείαν κ.τ.τ.

χάρεις εὐχαρίστησις· ἢ τῶν λόγων χάρις... ἔργῳ **ζημία** γίνεται οἱ εὐχάριστοι (διὰ τὸ περιεχόμενόν των, οἱ ἀποκρύπτοντες δηλ. τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν) λόγοι... πράγματι καταλήγουν εἰς βλάβην· **πρὸς χάριν λέγω** ὁμιλῶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀκροατῶν μου.

χειμάδιον χειμαδιό.

χειρὶ οἱ ὑπὸ χεῖρα οἱ ὄντες ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τινός.

χειροτονώ τι δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν ψηφίζω τι· **χειροτονήσετε** (ἀντὶ προσκτικ.: **χειροτονήσατε**), δηλ. **ἃ ἐγὼ γέγραφα** (= τὴν πρότασίν μου).

χορηγός ὁ καταβάλλων τὴν δαπάνην πρὸς κατάρτισιν χοροῦ διὰ τὸ θέατρον.

χρῶμαι 1) μετὰ δτικ.: α) κάμνω καλὴν χρῆσιν τινός, ἐπωφελοῦμαι τι· **χρῶμαι τοῖς πράγμασι** ἐπωφελοῦμαι τὰς περιστάσεις· **ἂν βουλώμεθα χρῆσθαι** (αὐτῇ, δηλ. τῇ συμμαχίᾳ)· β) ἔχω τι· Ὀλ. Α, 14· γ) κανονίζω τι· Φιλ. Β, 7· δ) ἔρχομαι εἰς σχέσεις μέ τινα· Ὀλ. Β, 7· ε) **χρῶμαι στρατοπέδῳ** διατηρῶ στρατόπεδον· ζ) **οἱ ὀρθῶς πολέμῳ χρώμενοι** οἱ θέλοντες νὰ διεξάγουν ἐπωφελῶς ἓνα πόλεμον· 2) μετὰ δτικ. καὶ αἰτ. (συστοίχου): **ἃ χρῆσεται** (= **τίνα χρῆσιν** [= πῶς] **χρήσεται**) **τῇ δυνάμει**.

χωρία ὄχυραὶ θέσεις.

χωρὶς χωριστά· οἱ χωρὶς οἰκοῦντες οἱ κατοικοῦντες χωριστά (ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε κυρίους των), δηλ. οἱ ἀπελευθεροί.

Ψ

ψηφίζομαι· πρὸς τὰς ἐλπίδας... ἐψηφίσασθε ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἐλπίδας (τὰς ὁποίας ἐνέβαλον εἰς σᾶς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν) ἐψηφίσατε. . .

Ω

ώρα 1) ἐποχὴ τοῦ ἔτους· Ὀλ. Β, 23· 2) ἡ καλὴ ἐποχὴ τοῦ ἔτους (δηλ. τὸ ἔαρ)· Φιλ. Α, 32.

ὡς 1) ἐπίρρ.: α) καθῶς· **ὡς ἐπιῶν** ὡσάν ἐξ ἐφόδου (τὸ πλήρες θὰ

ἦτο: οὕτως ὡς ἀναιρεῖται τις ἐπιών) τὰ μὲν ὡς ἂν ἐλὼν τις ἔχοι
 = τὰ μὲν (ἔχει) ὡς τις ἔχοι ἂν (αὐτὰ) ἐλὼν πολέμῳ· κατ' ἔννοιαν:
 ἄλλα μὲν κατέχει διὰ τῆς βίας· ὡς οὐκ ἔδει ὅπως δὲν ἔπρεπε (κατ'
 ἔννοιαν: δυστυχῶς) β) μετ' ἐπιρρ. θετικοῦ βαθμοῦ εἰς ἐνίσχυσιν
 αὐτοῦ· ὡς ἀληθῶς πράγματι, τῷ ὄντι· ὡς ἐτέρως ὅλως διαφορε-
 τικά· ὡς ἄλλως ὅλως διαφορετικά: μάτην· γ) ὡς τὰ πολλὰ ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ, συνήθως· 2) σύνδεσμος α) αἰτλγκ.: διότι· Ὁλ. Α, 3, 28·
 β) συμπερασματκ. = ὥστε· τίθεται μετὰ τοῦ ἦ ὡς β' ὅρος συγκρί-
 σεως· ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι = ἢ ὥστε τῷ λόγῳ (τινὰ) ἂν
 εἰπεῖν· 3) μετ' ἀπρμφ. περιορίζει κάπως ἰσχυρισμόν· ὡς ἔπος εἰ-
 πεῖν γιὰ νὰ πῶ ἔτσι· οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν σχεδὸν οὐδέν· ὡς
 ὑπομνήσαι διὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω: πρὸς ὑπενθύμισιν· 4) μετὰ
 μτχ.: ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων διότι κατὰ τὴν
 γνώμην μου ἔχετε γνωρῖσει καὶ ἔχετε πεισθῆ (περὶ τούτου, ὅτι δηλ.
 πρέπει νὰ θέλετε νὰ πράττετε τὰ δέοντα)· ὡς πάντα ταῦτ' εἰδὼς
 ὡς ἂν ἐγνώριζεν ὅλα ταῦτα (δηλ. τὰ μυστικά σχέδια τοῦ Φιλίπ-
 που)· 5) ἐμφαντικὸν ἐπιφώνημα· πόσον· Ὁλ. Α, 14· Φιλ. Α, 3· 6)
 πρόθεσις: πρὸς, εἰς· ὡς τούτους... ὡς ἐκείνους εἰς τοῦτο τὸ (πο-
 λιτικὸν) κόμμα... εἰς ἐκεῖνο τὸ κόμμα.
 ὥσπερ ἂν εἰ (ἐλλειπτικῶς): ὥσπερ ἂν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε =
 ὥσπερ ἂν ἐναντιωθῆιητε, εἰ πολεμοῦντες (Φιλίππῳ) τύχοιτε.
 ὥστε (μετ' ἀπρμφ.) = ἐφ' ᾧτε (μετ' ἀπρμφ.) ὑπὸ τὸν ὅρον νά.

Ἐκδοτικὴ Ἑταιρεία Ἑλληνικῆ Ἐκδοτικῆ Ἑταιρεία Α.Ε.
 Ἑργοστάσιον Γραφικῶν Τεχνῶν — Παπαδιαμαντοπούλου 44, Ἀθήναι.

024000018237

ΤΙΤΛΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ Γ...
ΔΙ...
200
20
1980

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΔΡΧ. 18.—

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΡΧ. 19.80